בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופטים רבקה פרידמן – פלדמן, משה בר – עם, עודד שחם

ת"פ 67104-01-20 מדינת ישראל נ' נתניהו ואח' **06 אוקטובר 2021**

המאשימה **מדינת ישראל**

נגד

הנאשמים
1. בנימין נתניהו
2. שאול אלוביץ', ת"ז 042089367
3. איריס אלוביץ', ת"ז 056381353
4. ארנון מוזס, ת"ז 051659159

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד יהודית תירוש; עו"ד אסף עיסוק; עו"ד אמיר טבנקין; עו"ד ניצן וולקן

מטעם הנאשמים: ב"כ נאשם 1 עו"ד בעז בן – צור; עו"ד כרמל בן – צור
ב"כ נאשם 2 עו"ד ז'ק חן; עו"ד יהל דאר
ב"כ נאשמת 3 עו"ד מיכל רוזן – עוזר; עו"ד נועה פירר
ב"כ נאשם 4 עו"ד רותם אלבז

פרוטוקול

פרוטוקול הדיון הוקלט

נמשכה עדותו של מר אילן ישועה, העד נחקר בחקירה נגדית משלימה על ידי עו"ד מיכל רוזן-עוזר.

הוגש קלסר מוצגים נ/1461 עד נ/1615. הוגש קלסר מוצג נ/1616.

החלטה

המשך הדיון, לחקירה חוזרת של העד אילן ישועה, קבוע ליום שני 11.10.2021 בשעה 09:00.

באותו מועד, בתום החקירה החוזרת, תחל עדותו של עד התביעה אבירם אלעד.

ניתנה היום ל' תשרי תשפ"ב, 06/10/2021 במעמד הנוכחים.

רבקה פרידמן-פלדמן, שופטת | משה בר-עם, שופט | עודד שחם, שופט

תמליל פרוטוקול מוקלט

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בוקר טוב. היום ה- 6 באוקטובר 2021, אנחנו בתיק פלילי 67104-01-20. אני מבינה שהנאשם 2 לא יהיה ואין התנגדות, הוא נעדר מהדיון היום, אז אין בעיה עם זה.

עו"ד בעז בן-צור: אם אפשר לומר שני דברים קצרים, בנוגע להשלמת החקירה של מר אלקלעי. הדבר הראשון שקיבלנו אתמול, השלמת חקירה של מר אלקלעי, אני מסב את תשומת הלב שמשום מה, החקירה לא הוקלטה, אלא רק הוקלדה, על כל המשמעויות שנובעות מכך במובן זה שאין לנו תיעוד מלא.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: נדמה לי שאין חובת הקלטה.

עו"ד בעז בן-צור: בתיק הזה, כבודה, למעט חקירות בודדות, כל החקירות הוקלטו בצורה מלאה. הקלטה כמובן מאפשרת לוודא את המהלך המלא של החקירה, בטח בנסיבות החריגות למדי של השלמת חקירה בשלב הנוכחי. אני רק מציין את זה לפרוטוקול כרגע, עם משמעויות להמשך.

הנקודה השנייה שאני רוצה להתייחס אליה, שבתום כמה שעות שחלפו מהמועד שבו קיבלנו את אותה השלמת חקירה, באחד מכלי התקשורת בערב אתמול פורסם חלק מתוכן עדותו של מר אלקלעי. של מסגרת השלמת החקירה. החלק הזה נוגע לאינטראקציה, כך הפרסום, שהיתה בינו לבין מר ישועה, שהוא עד שמצוי בחקירה נגדית שלו ולכן לכאורה, אני אגיד את זה בזהירות המתבקשת, משעה שיש פרסום על חלק מתוכן החקירה שנוגע לאינטראקציה בין מר ישועה לבין מר אלקלעי,

כב' השופט משה בר-עם: מתי האינטראקציה הנטענת? מתי, מבחינת לוח הזמנים, היתה האינטראקציה ביניהם?

עו"ד בעז בן-צור: אני יכול להקריא,

כב' השופט משה בר-עם: לא, מתי, אדוני יכול לתת מבחינת לוח זמנים, זה היה לאחרונה זה היה בזמנו?

עו"ד בעז בן-צור: בזמנים הרלוונטיים.

עו"ד יהודית תירוש: אולי שהעד יצא? אם אתה רוצה.

עו"ד בעז בן-צור: הוא בטח ראה את זה בטלוויזיה, מה זה יעזור?

עו"ד יהודית תירוש: אני לא יודעת, אני לא ראיתי את זה בטלוויזיה.

עו"ד בעז בן-צור: כולם לא ראו טלוויזיה, זה באמת,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אם כולם לא ראו, אז אין בעיה. גם אנחנו לא ראינו.

עו"ד בעז בן-צור: אני אגיד מה הבעיה. הבעיה היא שאם יש הדלפה של תכני חקירה שנוגעים בין היתר למר ישועה, זה קושי. זה קושי,

עו"ד ז'ק חן: סליחה, כבודכם, אני רק אוסיף,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: באמצע הדברים של עו"ד בן-צור?

עו"ד ז'ק חן: כן. בקטע הזה הוא מרשה לי, רק משפט אחד.

עו"ד בעז בן-צור: תמיד אני מרשה, כבודם, כן.

עו"ד ז'ק חן: זה לא רק הדלפה של תכני עדות שנוגעת למר אלקלעי, אלא זו הדלפה שבה בתוכן של מה שהודלף, צוין במפורש הקשר למה שמר ישועה העיד פה אתמול.

עו"ד בעז בן-צור: כן.

עו"ד ז'ק חן: ביחס, בזיקה ישירה לעדות שלו בפני כבודכם, בעולם הזה אנחנו חיים.

עו"ד בעז בן-צור: ולכן אנחנו מצהירים, אני מצהיר בשמי וגם בשם חבריי הסנגורים, שאנחנו לא עשינו כדבר הזה, אנחנו לא הדלפנו לאף לא אחד שום תוכן של שום עדות של מר אלקלעי, אני מצפה מהתביעה שתינתן הצהרה דומה. בבקשה.

עו"ד יהודית תירוש: אני בהחלט אתן הצהרה דומה. אנחנו, אני ואני מדברת גם בשם חבריי, אף אחד מאיתנו לא העביר את ההודעה לכלי התקשורת. הגורמים היחידים שהעברנו להם את

ההודעה של מר אלקלעי, זה להגנה, זה להגנה, אני לא אמרתי שום דבר בעניין הזה, אני אומרת – זה נמצא אצלנו וזה נמצא אצלכם. לא העברנו, לא נעים לי לומר יותר מזה, אבל אנחנו עסוקים בחקירה החוזרת ובעדים אחרים, ולא ראינו טלוויזיה, אז אנחנו גם לא יודעים מה היה אתמול, כי ישבנו ביחד ולכן אני לא יודעת על מה חברי מדבר. אני כן רוצה להגיד שחקירתו הראשונה של מר אלקלעי לא הוקלטה גם, בעבר, כשברשות ניירות ערך כמעט בדרך כלל עדים לא מוקלטים אלא רק נאשמים, לעתים כן, כאן חלק מהחקירות היו במשטרה ובסבב הקודם ולכן חלק מהעדים אפילו חלק מהעדויות שלהם מוקלטות וחלק מהעדויות שלהם מוקלדות. העד אלקלעי, גם בפעם הקודמת הוקלד וגם בפעם הזאת הוקלד ואני אגיד עוד דבר – אם לחבריי, חבריי יודעים שברשות ניירות ערך כי הם לקוחות חוזרים שלנו, הם יודעים שברשות ניירות ערך העדים, העדויות שלהם לרוב מוקלדות. אם היה להם כל-כך חשוב שהעדות הזאת תהיה מוקלטת, יכלו לפנות ולבקש והיינו שוקלים את זה. אבל הייתי מעבירה את הבקשה הזאת למחלקת חקירות, זה לא דבר שאנחנו בהכרח מחליטים. אנחנו היינו כאן בזמן שזה הוקלד, יש שם הקלדה מפורטת, 50 עמודים הועברו של יום חקירה, הועברו לחבריי ואני בטח דוחה את ההאשמות על הדלפה של החקירה הזאת, מטעם התביעה. אנחנו לא העברנו שום דבר לאף אחד, אנחנו גם לא ראינו את הפרסומים ואנחנו לא יודעים על מה מדובר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: תודה.

<u>עו"ד בעז בן-צור</u>: אז אני אגיד שני דברים. א', נרשמה ונאמנה עלי הצהרתה של חברתי הגב' תירוש, שהיא והצוות שכאן, לא הדליפו. אז מישהו הדליף. בסדר? מישהו הדליף. צריך לחפש גם למי היה אינטרס שישנו, ומי דברר את זה. ומה הודלף, מה התוכן שהודלף ומי הגורם שהוציא את הדבר הזה ובדרך-כלל עם מי הוא נמצא בקשר.

שתיים, כבודם, לגבי העניין של ההקלטה. חברתי אומרת למה לא פניתם אלינו ולא ביקשתם שהחקירה תוקלט. אז אני רוצה להודיע שמרבית החקירות בהליך הזה הוקלטו. מר ישועה,

כב' השופט משה בר-עם: מר בן צור, למה להרחיב את הדיון בסוגיה הזאת כרגע? אדוני יטען בהמשך, נשקל, כל הטענות האלה, זה כבר נעשה. הרי לא יקליטו,

עו"ד בעז בן-צור: ברור שנעשה. זה כל פעם כשמובא,

כב' השופט משה בר-עם: השאלה למה בעיתון החלקי, אני שומע מה שאדוני טוען וזה בסדר ואדוני יהיה רשאי לעשות, לטעון את זה גם בהמשך, אני מניח. בוא נתקדם, בסדר. לגבי עניין של ההדלפה, קיבלנו אותה, יותר מזה כרגע אין מה לעשות.

עו"ד בעז בן-צור: אני מניח שלהרכב הנכבד ולמותב הנכבד אין מה לעשות מעבר לדברים שנרשמו,

כב' השופט משה בר-עם: נכון.

עו"ד בעז בן-צור: וטוב שהם נרשמו, כי הם מופיעים עלי פרוטוקול.

כב' השופט משה בר-עם: זה בסדר.

עו"ד בעז בן-צור: לגבי העניין של ההקלטה, אני הסבתי את תשומת הלב בנושא הזה. יש לדבר הזה משמעות ניכרת.

עו"ד ז'ק חן: כבודכם, אני לא בטוח שלבית-המשפט הנכבד הזה, כמי שאחראי על הדיון, על תקינותו ועל טוהרו אין מה לעשות. אני חושב שכאשר מודלפת חקירה, שהיא חקירה חריגה במובן הזה שהיא מתנהלת תוך כדי ניהול המשפט, בהתאם להחלטת ההרכב שאפשר לתביעה לעשות את זה והחקירה הזו מודלפת וזה לא צוות ההגנה שהדליף, וזה לא צוות התביעה שהדליף, אבל מישהו הדליף, זה הרי לא בא משמיים. אני חושב שהמעט שניתן לעשות זה לומר שבית-המשפט מצפה שהתביעה בכוחותיה האדירים תבחן, עד כמה שניתן, לראות מי הדליף את זה. תברר ברשות ניירות ערך ברשות החוקרת, אולי מישהו מהם, אולי מישהו מהדוברים. אולי מישהו מהמלווים ואנשי התקשורת שמלווים את התביעה בספסלים האחוריים, מי יודע?

אבל מדובר,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ... הודעה.

עו"ד ז'ק חן: אז יפה, אז אם כך, הרשימה מאוד מצטמצמת. זה בדיוק העניין, קל מאוד לבדוק את זה. אני חושב, אני חושב, שבית-המשפט ודאי ירצה שלפחות את הבדיקה המינימלית, הטריוויאלית, הכל-כך פשוטה הזאת, במיוחד נוכח הצהרת שני הצדדים כאן, שזה לא הם וכל אלה שקיבלו את ההודעה הזאת, זו רשימה מצומצמת ביותר של גורמים, רשות החקירה שחקרה, ההגנה והתביעה, אף אחד מאיתנו לא וכולנו מוכנים ללכת גם למכונת אמת, אז נורא פשוט לבדוק. יש רשימה מאוד מצומצמת של אנשים שנחשפו לחקירה הזאת. ופעם אחת, פעם אחת, לעשות מעשה, כפי שבית-המשפט העליון אמר, אגב עתירה לבג"צ שאנחנו הגשנו, אבל אז אמר היועץ המשפטי – מדובר במאות אנשים שנחשפו, עכשיו מדובר בבודדים, ספורים שנחשפו, נוכח ההצעות של הצדדים, קל מאוד לעשות את הבדיקה הזאת וזו ההזדמנות הפנטסטית לעשות את זה, כי בית-המשפט העליון אמר די, הגיעה העת לעשות מעשה. המעשה המעט שאני מבקש מבית-המשפט לעשות, שבית-המשפט יביע את חוסר שביעות רצונו ממה שקרה ויורה לתביעה לנסות לברר, לפחות לנסות לברר, ידו של מי היתה במעל.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: טוב. עו"ד חן, תודה, אנחנו נשקול את כל מה שאמרתם וכרגע אנחנו,

עו"ד ז'ק חן: זו בקשה פורמלית, גברתי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כן כן, הבנתי שזו בקשה. אנחנו נשקול את זה ועכשיו אנחנו ממשיכים.

עו"ד ז'ק חן: תודה רבה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: נראה מה אפשר לעשות.

עו"ד ז'ק חן: בוקר טוב. תודה רבה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: טוב, אנחנו ממשיכים עם חקירה נגדית, חזרנו לעו"ד רוזן עוזר. כן.

עו"ד מיכל רוזן-עוזר:

<u>העד מר אילן ישועה, לאחר שהוזהר משיב לשאלות עו"ד במיכל רוזן-עוזר בחקירה נגדית משלימה:</u>

ש. מבוקר טוב, כבודכם, בוקר טוב, מר ישועה.

ת: בוקר אור.

ש: תאמר לי, בבקשה, מי זה יונה ויזנטל?

ת: יונה ויזנטל היה בזמנו סמנכ"ל התוכן של יס.

ש: אני רוצה להציג לך את נ/1461,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד:</u> מוגשים מוצגים החל מ- 1461 עד, מה האחרון?

ש: האחרון – 1615.

(עניינים טכניים)

מוגשים ומסומנים נ/ 1461 עד נ/1615.

ש: אני מקריאה לך מתוך התכתובת הזאת, כמובן הכל מהחומר החדש, מה- 13 בפברואר 2012, אתה אומר ליונה ויזנטל 'אתה צודק, צריך לעשות ישיבה'. ויזנטל אומר לך, 'של המערכת אתך במחירים אחרים', והוא עונה לך, 'לא צריך ישיבה, יש מנכ"ל, יש בעלים, הם צריכים לתת את ההנחיות שמשרתות את האינטרסים של הקבוצה, בדיוק כמו שזה עובד בקבוצת ידיעות אחרונות'. ואז אתה אומר לו 'אתה טועה בגדול, תשב איתם, תסביר להם דברים'. אתה יכול, אתה קורא את הדברים בעצמך,

ת: נכון.

ש: אוקיי. ואתה אומר לו 'יקירי, מנכ"ל לא קובע מדיניות של עיתון, יש עורך ראשי, מנכ"ל יכול ללחוץ, לפתוח דלתות ליצירת פלטפורמה, לשת"פ, אני בכל מקרה אפעל, אבל צריך במקביל ליצור עוד צירים, זה מניסיוני הציר הכי יעיל'. אתה פחות או יותר מציג לו את העמדה שהצגת פה בחקירה הראשית. אבל ויזנטל לא משתכנע והוא אומר לך 'יקירי, בנית אימפריה שבאמת של

החיים שלא משנה מה ההגדרות אתה המנכ"ל, העורך והכל על-פיך, בדיוק כמו נוני בידיעות'. אתה רואה?

ת: כן, אני קראתי את הכל כבר.

ש: קראת את הכל.

(עניינים טכניים)

ש: 'בנית אימפריה של באמת של החיים שלא משנה מה ההגדרות, אתה המנכ"ל והעורך והכל על-פיך, בדיוק כמו שנוני בידיעות'. אתה אומר לו 'הלוואי'. אתה אומר לו שאתה 'גרגר של אורז' והוא ממשיך וכותב לך 'העוצמה שלך, שאתה כל הזמן מתעתע במי שמולך. אם היית חיה בג'ונגל, היית שורד מכולם'. פיה זה כבר נושא אחר. אתה יכול להסביר לנו איך יונה ויזנטל גיבש דעה כל-כך ברורה לגביך, לגבי המעמד שלך באתר לגבי היותך העורך שעל-פיך יישק דבר?

ת: אני חושב שבמקרה הזה הוא מחמיא לי כי הוא רוצה להשיג משהו. מדובר פה על ידיעות שעולות בוואלה, ... משהו כזה, שהן אולי לא מחמיאות ליס. היה הרבה פעמים כעס ביס, ויונה במיוחד, כי הוא סמנכ"ל התוכן והוא אחראי על הקידום של דברים שוואלה, שהיא חלק מקבוצת בזק ויס חלק מקבוצת בזק, הוא ציפה לסיקור אוהד. אז אני מסביר לו, אנחנו נמצאים פה בפברואר 2012, אני אומר לו 'תשמע, לא אני קובע את המדיניות' ואני אומר לו דרך אגב דבר שגם,

ש: מר ישועה,

ת: לאורך הדרך, ראינו שהצעתי תמיד שהכי טוב שתפגוש את המערכת ואז הדיבור הישיר הזה הוא הכי מועיל, הכי קל להיאמר. אז הוא אומר ש'אתה חזק ואתה קובע הכל' ואני אומר לו לא. אז הוא אומר שאני חזק, כי הוא רוצה להשיג משהו.

ש: מר ישועה, מה היתה השאלה שלי, אתה זוכר?

ת: כן. איך יונה מגיע למסקנה הזאת, שאתה קובע הכל.

ש: אוקיי. אז מה התשובה שלך?

ת: אז אני מסביר, זה מגיע מתוך האינטרס שלו. הוא מחמיא, אומר 'אתה קובע הכל ולכן אתה יכול' ואני מסביר לו שלא.

ש: ולטענתך, לתפישתך ואנחנו נראה היום, האם הדברים שהוא אומר הם נכונים או לא נכונים?

ת: אני חושב שהם מבלבלים בין שני דברים. אחד זה ברור לגמרי שאני מנכ"ל אסרטיבי ודומיננטי ואני לא מכחיש את זה. והוא פונה לצד הזה שבי. אני מסביר לו אבל שלגבי המערכת כך צריך לפעול.

ש: טוב. אז אנחנו נמשיך ונראה. אבל אתה מסכים עם יונה ויזנטל או לא מסכים, תגיד לי, שכעניין של עובדה, ביחס לכל האתרים, לכל העיתונים, לכל העורכים ולכל העיתונאים, עיתונאים הם מושפעים גם משיקולים מסחריים ופוליטיים. זה, אתה מסכים עם זה או לא מסכים עם האמירה הזאת?

ת: איפה זה מופיע? מה את אומרת?

ש: אני שואלת. תעזוב את הנייר,

ת: בלי קשר לזה?

ש: בלי קשר.

ת: אז מה השאלה? האם עיתונאים?

ש: אני שואלת אם אתה מסכים עם העמדה שיונה ויזנטל בעצם מדברר אותה, שעיתונים ואתרים ועורכים ועיתונאים, מושפעים משיקולים מסחריים ופוליטיים. לא קשור עכשיו ליונה ויזנטל, לא קשור לנייר שאתה קורא. אני שואלת אם אתה מסכים עם העמדה הזאת.

ת: טוב, זה שאלה מורכבת. בגדול – כן, יש מקומות שזה יותר, יש מקומות שזה פחות. כבר ציינתי בעבר שאני חושב שיש כלי תקשורת רבים שבהם זה קורה וגם ציינתי שטייקונים קונים גופי מדיה לא בגלל שהם מחפשים את האביטדה, את הרווח שבדרך-כלל אין בגופים האלה אלא מסיבות אחרות ולכן זה נמצא שם. באותה מידה ציינתי, למשל, את עיתון הארץ וכדומה, שיש גופים שאצלם זה כמעט ולא קורה או לא קורה בכלל.

ש: אוקיי. והעמדה שלך כמי שנראה תיכף את תפקידו, מעמדו ופועלו בתוך האתר, היתה עמדה שבזה או לפחות לא הסכימה לתת לעיתונאים שלא מכירים בצרכים האלה, להשפיע על תפקודה של החברה. אתה מסכים עם האמירה הזאת או לא מסכים אתה?

ת: אני לא מסכים עם האמירה בזה. אני חושב שהיו קטעים שבהם חשבתי, בפירוש לא היה ... בפירוש היו קטעים שבהם כעסתי כי חשבתי שהם לא רואים תמונה גדולה יותר,

ש: אני שאלתי באופן כללי. כאמירה כללית.

ת: אוקיי.

ש: האם זה נכון כאמירה כללית, שהיחס שלך לעיתונאים שמתנהלים כאילו אין אג'נדות בעולם וכאילו הם פועלים רק משיקולים עיתונאיים פרופר, היה יחס של בוז, בכל מה שקשור לניהול המנגנון של אתר וואלה?

ת: אני לא מקבל את המילה בוז. אני מודה שאני ירדתי הרבה פעמים על עיתונאים שלא רצו לראות את הנקודה המסחרית ואני חושב שטעיתי בזה, כמובן.

ש: טוב, אז בוא נמשיך ונראה. אני מציגה לך את נ/1462, נתחיל רק מלמעלה קודם. תראה, אילן שילוח מעביר לך כתבה של 'המקור' שלטובת הקיצור רק נאמר, זאת כתבה שהעבירה ביקורת על רביב דרוקר שכתב על סיקור מוטעה ב'ישראל היום', ומה שמעניין אותי זה ההתכתבות שלך עם אילן שילוח, בהמשך, אתה כותב לו, הוא העביר לך ואז אתה כותב לו 'קראתי וגם ידעתי מראש כי פנה לתגובה, חלק נכון וחלק לא וכן, להבדיל מכל שאר המדיה וואלה ואני כמנכ"ל מושפעים משיקולים מסחריים ופוליטיים, כמובן העיתונאים לא מושפעים אף פעם מכלום, הם אובייקטיביים לגמרי, מקצועיים ללא אג'נדות, רק למנכ"ל יש אג'נדה נוראית לשמור על החברה'. עד פה אנחנו, אתה כותב בשפה צינית, נכון?

ת: כמובן.

ש: אבל בהמשך קצת נעלמת הציניות ואתה אומר 'לא אתן לילדים זבי חוטם, חלקם טיפשים ולא משכילים, להרוס את החברה'. אתה מסכים אתי או לא מסכים אתי שהאמירה הזאת משקפת את היחס שלך לעיתונאים?

ת: בעדנא דרתחא פה זה משקף את מה שאני אומר, אני לא חושב שזה משקף את מלוא גישתי, בוודאי לא לגבי כולם. אני חושב שהקצנתי פה את מה שאמרתי. יש הרבה מאוד מהעיתונאים, יש הרבה מאוד מהעיתונאים שאני הערכתי אותם וחשבתי שהם בסדר וזה מבטא את השיח בינינו. שנינו אנשים שנמצאים בתוך הצד של הכסף בתוך הסיפור הזה ומתבטאים ולפעמים בהתבטאות מתבטאים יותר קיצוני ממה שחושבים. אבל זה לא נותן את מכלול הגישה שלי, כי בסופו של דבר, לאורך הדרך, העיתונאים שניסיתי להביא הם דווקא עיתונאים שכן עומדים על דעתם. כשהבאתי את ינון והבאתי את אורן נהרי והבאתי את אבי ישכרוב ואת אמיר תיבון ואת טלי בן עובדיה וכולם אנשים ש-, אז היה פה איזה דיסוננס. לפעמים יש גם בעיתונות, עוד פעם, למרות שהמון פעמים אני לא הייתי בסדר מבחינה אתית, אבל קורה גם לעיתונאים לפעמים וגם בעיתונים הכי מכובדים, שכותבים שטויות או שעושים משהו שהוא לא עד הסוף. אז יכול להיות שאז אני מתבטא בצורה שהיא יותר בוטה, נדמה לי שזה פה היה אחד המקרים האלה וגם אני מודה שאני אז התחבטתי, זה בסך-הכל תפקיד ראשון שלי כמנכ"ל של גוף מדיה. הייתי על עקומת למידה, בתוך הקטע הזה, של בין הצד המסחרי לבין הצד המערכתי ובסוף החברה חיה מיום ליום והיא צריכה לשלם משכורות. זה מבטא את חלק מההתחבטויות האלה, שבסופו של דבר אתה צריך להביא את הכסף.

היום ברור לי, דרך אגב, שטעיתי בכל ניסיון שהוא לנסות לקבוע כללים ופה כן ופה שם, היום ברור לי שזו טעות, שזה מדרון חלקלק. צריך להיות חד, ברור, וגם אם אתה משלם מחיר כלכלי ואתה משלם מחיר כלכלי, אז ראוי לעשות אותו. צריך, דרך אגב, לדעת שכל הנושא הזה הוא מאוד מורכב של העיתונות שמצד אחד חיה ממודלים מסחריים, היא לא חיה ממנויים, כמו שדיברנו עליו כמה פעמים, והצורך שלה מצד שני לשקף את האמת, הוא נהיה צרה צרורה, בעשור האחרון,

בגלל גוגל וכדומה, שמטה לחמם של העיתונים, של הפירמידה הרחבה של מנויים, כשזה מנויים את הלא חייב לאף אחד, כשהמנויים לא משלמים יותר כסף וזה הופך להיות רק כספי המפרסמים, התלות גדלה. זה נושא מאוד בעייתי בתוך, בתוך העיתונות והוא בא לביטוי, אגב לא רק בכתבות, אלא את רואה כלי תקשורת הכי מפוארים, שהם עושים את אותו דבר באצטלה יפה של מה שקוראים תוכן שיווקי.

ש: מר ישועה, אני מודה לך על הסקירה הזאת, גם על התיאוריה.

ת: תודה על הסבלנות.

ש: אני רוצה רגע להסביר,

ת: תודה על הסבלנות.

ש: סבלנות יש לי מלא. אני רוצה להסביר מה אני שואלת ולכן אני מבקשת שתרכז את התשובות שלך לשאלה ותענה כהבנתך.

ת: תודה.

ש: אנחנו מתעניינים עכשיו בך, אנחנו מתעניינים בך בזמן אמת. אוקיי? ולכן אני רוצה להקריא, זה עדיין לא מוצג, זה יוגש, אבל, אני רוצה להקריא מהתכתבות שלך עם איתן מדמון ואקריא לך כדלקמן, זו התכתבות מה- 19 לספטמבר 2016. כותב לך איתן מדמון 'אל תסתבך סתם, העיקר שתנקה לי את הטוקבק, אני מלמד אותם להכיל'. אתה עונה, ואתה עונה לו 'אבי אלקלעי המטומטם שלי, חייב להזמין כתבה על פישמן'.

ת: עכשיו יש לו.

ש: אתה ממשיך וכותב 'שכל בתחת', סליחה על השפה, לא שלי. זה אני אמרתי, סליחה על השפה.

ת: טוב.

ש: ואז איתן מדמון כותב לך 'שטויות, אחי, הכל שטויות, אל תהרוס לעצמך את השם שלך'. ואז אתה אומר 'בתחת'. ואז הוא ממשיך ואומר 'הם בוגדניים ויום אחד יפתחו את הפה, צריך לעבוד חכם'.

ואז אתה אומר 'שם זין על כל העיתונאים הצדקנים' צריך להיות. ואז אתה ממשיך ואומר 'הם מזדיינים'. ממשיך ואומר 'שם זין'.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: מה השאלה, גברתי? הוא קרא את זה, לא צריך לחזור.

ש: אני אומרת, אל מול ההרצאה שנתת עכשיו, אני מתנצלת על המילים, הן לא שלי. הן לא שלי אבל אני אשים עוד ואומר, אל מול הדברים, אל מול ההרצאה סליחה שאני משתמשת במילה שלך, הצדקנית והמתחסדת, על היחסים עם עורכים וכתבים והמעמד שלהם בעיניך, אנחנו עכשיו נלמד מהכתובים ואנחנו רואים מה אילן ישועה חשב בזמן אמת על עיתונאים ועל עורכים ועל המערכת שלו.

עכשיו אני מציעה לך, קודם כל אם אתה רוצה להתייחס לדברים האלה, שאתה אומר לחברך ויועצך איתן מדמון, אתה רוצה להתייחס אליהם, ואחר-כך נמשיך בחקירה. אבל שים לב לפער בין הדיבור היפה המתחסד שאתה מציג פה לבין מה שאנחנו רואים ונראה היום בזמן אמת.

ת: קודם כל, ברור שזה שפה ירודה ואני בטח מצטער עליה, זה קורה כשיש תיעוד של עשור של התכתבויות וזה בין חברים, קורה שמקצינים את השפה ואומרים את מה שאומרים ולא מתכוונים לזה לא דקה אחרי, גם באותו רגע שאומרים את זה. אבל אני אומר עוד פעם, לצד זה, זה לא מתאר את תמונת היחסים שלי עם העיתונאים, המלאה. תמיד נוח לקחת את הדברים האלה ולהסתיר את אותן מאות התכתבויות אחרות שבהן אני כן מביע את ההערכה לעיתונים, כולל אבי אלקלעי, שגם לו, שהוא אומר לי 'למה אתה קורא לי אידיוט כל-כך הרבה פעמים', אז אמרתי לו 'זה אצלנו סימן להערכה'. זה לא מבטא את היחס בסופו של דבר, אני לפעמים הייתי עם פיוז קצר ואמרתי דברים שהצטערתי עליהם אחרי זה ולצד זה יש הרבה אמירות אחרות וכבוד והשארה של האיש בתפקיד והבאה שלו לתפקיד והמשך גיוס עיתונאים שכן יהוו וכן ייתנו פייט. זו התשובה שלי, שזה לא, את מציגה תמונה חד-צדדית, מתוך קטעים של שיחות פרטיות ביני לבין איתן וזה לא מבטא את היחס שלי, המלא, אל העיתונאים ובוודאי לא לאבי ובוודאי לא לרובם.

ש: אנחנו נראה.

ת: בסדר. גם, דרך אגב, בשביל,

ש: אני לא אפריע לך, אבל, אבל אני חושבת שמיצינו את הנקודה ואפשר להתקדם.

ת: תודה שאת לא מפריעה לי. אבל אני אומר עוד פעם, בשביל לסיים את הנקודה הזאת,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: לא צריך עוד פעם.

ת: לא, זה חשוב. תראי, גם,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אבל לא צריך עוד פעם.

ת: לא, זה משהו אחר, אבל, שהוא חשוב לנקודה הזאת. אומרים משהו שאני אומר, אבל בתוך השיח גם מרשתך וגם מר שאול אלוביץ', השתמשו בביטויים,

ש: אה, נכון, שכחנו לזרוק איזה רפש.

ת: נכון, שכחנו, נכון, את צודקת.

ש: אבל אנחנו לא מדברים עליהם, מר ישועה, אנחנו מדברים עליך.

ת: הם השתמשו, ואני מדבר עליהם, כי זה רלוונטי לזה. הם השתמשו בביטויים,

ש: לא, איפה ראית את זה?

ת: הם השתמשו בביטויים,

ש: מה זה שייך?

ת: הם השתמשו בביטויים יותר גרועים ואני מניח שלחלק הם לא התכוונו.

ש: א', לא נכון. אבל יש כתובים. ב', לא מעניין, אנחנו מדברים עליך.

עכשיו, תגיד עוד עשר פעמים במהלך החקירה שאול ואיריס, שאול ואיריס, שאול ואיריס, הכל בסדר. אני כן רוצה, כן רוצה להגיד לך שהבנו את תשובתך ועכשיו נעבור למציאות. עכשיו,

ת: למציאות החלקית שאת מתארת.

ש: אני לא מתווכחת אתך, אמרת. אמרת ונתקדם, אני לא צריכה בכל פעם להתכתש.

אמרנו לפני טלי בן עובדיה, היה עורך ראשי קודם,

ת: גדי.

ש: מה?

ת: גדי להב?

ש: נכון, כן. והוא היה עורך ראשי מינואר 2011, ואתה שולח לו ב- 9 בינואר 2011, את נ/1463.

ת: תודה.

ש: תראה, אתה כותב לו 'לאור הרגישויות השונות, אבקש שעד להודעה חדשה, כל מוצר פרסום וכל מוצר תוכן', אנחנו ביוני 2011, 'לרבות כתבה, יועברו לאישורי במייל לפני שעולה לאוויר'. אתה זוכר על מה מדובר?

ת: זה קשור לנוהל אישור הדור הבא, שזה היה פרויקט משותף לנו ולערוץ 10, תוכנית ריאליטי. אני לא זוכר בדיוק מה היו הרגישויות שם, יכול להיות שיש, אה, יכול להיות שיש דברים, כן, הם, הם, השאלה היתה למי יש זכויות פרסום, לאיזה מפרסמים יש זכויות פרסום, כי עיקר ההשקעה היה של ערוץ 10, אנחנו רק הצטרפנו לחלק מההשקעה, קיבלנו חלק מזכויות הדיגיטל. עכשיו השאלה היא, כשבאים ומוכרים למפרסמים, אני חושב שזאת היתה הנקודה. כשבאים ומוכרים למפרסם, אז האם אנשי המכירות של ערוץ 10 ימכרו או אנשי המכירות של וואלה ימכרו, כדי למנוע את הקונפליקט. 10 כעסו שאנחנו מתחילים להיכנס ולקחת, אז ביקשו לוודא את חלוקת העבודה, איך לקחת את החסויות, בעיקר מכירת חסויות ודברים כאלה.

ש: אוקיי. ואתה תופש פה, באירוע הזה, את האישור של כל ידיעה על פרסום או מוצר תוכן, כתפקיד שלך.

ת: כן. זה, זה עוד פעם, זה מדובר בעיקר על זה. זה, סביב הדור הבא, זה נושא של תוכן שיווקי, זה ערוץ מיוחד, זה לא כתבה על פוליטיקה, זה דברים שקשורים לדור הבא, זה הנושא.

ש: הבנו. בנושא הזה, כך.

ת: זה קידום של, זה קידום של נושא שהוא, של, של פרויקט משותף, שעלה הרבה כסף לשני ה-,

ש: אוקיי. אתה זוכר את המשבר שהתפתח לך ביוני, תחילת יוני 2012 עם גדי להב?

ת: עם?

ש: ביוני 2012, היה לך משבר עם גדי להב.

ת: לא.

ש: אתה זוכר?

ת: לא.

ש: אתה לא זוכר?

ת: לא.

ש: אז אני אציג לך. ב- נ/1464, גם, כמובן אנחנו מגישים, אתה כותב לאיתן מדמון 'אמן ואמן נדבר במוצ"ש, מתפתח לי משבר עם העורך הראשי ורציתי עצה'. העורך הראשי באותו זמן זה גדי להב. זה מזכיר לך משהו?

ת: לא, לא זוכר.

ש: משהו שקשור לכתבה עם אייל גולן?

ת: אני לא זוכר. אני זוכר שהיה משהו עם אייל גולן, אינני זוכר את ה-,

ש: שאתה התערבת בתוכן של הכתבה על אייל גולן וגדי להב כעס ביותר. מזכיר לך משהו?

ת: יכול להיות.

ש: אתה רוצה שנראה לך את הכתבה כדי להיזכר?

ת: אפשר להראות. יכול להיות שזה קרה.

ש: אוקיי. אם אפשר להראות את הכתבה? זה מזכיר לך?

ת: אני רואה את אייל גולן, זה מזכיר לי בדיוק מה שאמרת לפני זה, שיכול להיות שהיתה איזה שהיא כתבה לגבי אייל גולן. שהתערבתי בה.

ש: שהתערבת. וזה הרגיז מאוד את גדי להב?

ת: ודאי.

ש: אוקיי. וזה היה משבר שאתה מדבר עליו. לאחריו היתה טלי בן עובדיה, חברי, עו"ד חן, חברי עו"ד חן, חקר לעניין טלי בן עובדיה. נעבור עכשיו לינון מגל. ינון מגל,

ת: רציתי לומר לך,

ש: לא, אני לא שאלתי אותך כלום ועכשיו אנחנו מתקדמים. אני אשאל, אתה תענה, כדרכך, הרי במילא אתה תענה מה שאתה רוצה.

ת: כן, אבל לגבי אייל גולן, זה ההוראות של ניר שלום, רק שיהיה מובן, עוד פעם, אני לא מכיר את אייל גולן. כל מעורבות לגבי אייל גולן, היא באה מניר שלום, עכשיו אני, אין לי שום קשר לאייל גולן. לא מכיר אותו.

ש: יופי.

ת: אוקיי.

ש: השאלה שלנו והשאלה שלי היתה ההתנהלות שלך מול המערכת. אבל אמרת גם את זה, שמענו, עוד פעם, שאול.

ת: בסדר.

ש: יופי. עכשיו, נתקדם, זה לא מרגש אותנו. עכשיו,

ת: בסדר, לא התכוונתי לרגש.

ש: בסדר.

ת: אבל זה רלוונטי.

ש: לגבי ינון, מר ישועה, אנחנו רוצים להתקדם בחקירה. מר ישועה, אתה דיברת על ינון מגל בחקירה שאני חקרתי אותך בחקירה נגדית, לא זכרת, לא זכרת, אני מפרגנת לך את חוסר הזיכרון הזה, אם ינון מגל אושר או לא אושר **בדירקטוריון**. אז רק כדי לעשות סדר בתמונה הזאת,

ת: אושר.

ש: סליחה?

ת: בסוף סיכמנו שהוא אושר.

ש: אז אפשר, לא בדיוק, לא בדיוק אישרת, כי לא זכרת ואני מאמינה לך שלא זכרת.

ת: לא, עברנו על זה אז ואז אמרת לי שכן. אמרתי – נכון.

ש: אמרתי לך שכן, מהפרקטיקה.

ת: בסדר.

ש: היום אני יודעת מהחומרים, זה הכל.

ת: שהוא אושר.

ש: אושר, סבבה. זה נ/1465, לא צריך להציג ואפשר להתקדם.

אני רוצה להציג לך,

ת: אני רק ציינתי אז ואני חוזר על זה גם היום, שהסיבה שלא זכרתי היא שבעבר עורך ראשי לא אושר, כי היה סמנכ"ל תוכן ועורך ראשי לא היה חבר הנהלה. לא היה נושא משרה. ולכן, לפני כן הוא לא אושר, ואני חושב שהראשונה אולי שאושרה זה טלי, כי היא היתה גם סמנכ"לית תוכן. והסיבה היתה שבעבר היה פיצול ומנקודה מסוימת לא היה פיצול.

ש: בסדר. זה נקודה טכנית, מבחינתנו, ולא זכרת ועכשיו הראינו והכל בסדר.

ת: בסדר.

ש: מתקדמים. 1465, ניתן גם לתביעה, אבל אנחנו נתקדם. תודה.

אני מציגה לך התכתבות שלך, התכתבות, מיילים, זה שרשור מיילים בין ינון מגל, ערן גודטנקר אבל רגע לפני שאת מעלה, מהימים 18 ו- 19 לנובמבר 2013, אני ממקמת אותך בזמן. ערן גודטנקר, רק כדי שנדע, כי יש פה דמויות חדשות שבית-המשפט לא מכיר,

ת: סמנכ"ל הסחר של וואלה, הוא זה שעושה את המכירה של הפרסום למפרסמים.

ש: עכשיו, סמנכ"לים, רק נדבר רגע באופן כללי, הם חלק משדרת הניהול של האתר, נכון?

ת: כן.

ש: לא חלק מהעורכים והכתבים. הם חלק משדרת הניהול.

ת: סמנכ"ל הסחר הוא לא חלק משדרת הניהול של המערכת. של האתר.

ש: של האתר.

ת: של האתר, כן.

ש: אז שנייה, כי לא מבינים. הוא חלק מהשדרה של הניהול, הוא, אתה המנכ"ל והוא סמנכ"ל, הוא חלק משדרת הניהול. הוא לא חלק מהעריכה והכתיבה,

ת: לא.

ש: והתוכן של הכתבות.

ת: לא.

ש: אוקיי.

ת: לא.

ש: עכשיו, בואו ראה את התכתבות המיילים הזאת ביניכם. זה נ/1466. ותראה מה ינון כותב. רק תסתכל למטה, כדי להבין את ההקשר שלא נטעה חלילה. זו כתבה פרסומית, אוקיי? שעולה כנראה מטעם בזק או יס.

ת: כן.

ש: כנראה בזק. אוקיי?

ת: כן.

ש: ועכשיו, מה לינון יש להגיד על זה?

ת: כן.

ש: הוא כותב במילים מאוד קשות, 'בעיני כתבה שכתובה על-ידי בזק ועושה השוואה בין בזק להוט, זה לא קשור לעיתונות, זה קשור לזנות. זה לא עובר, בעיני זה לא עובר כי זה פוגע בנו אנושות. זה גבול אדום, צריך לדעת לשים גבולות אדומים'. אתה רואה את הכתיבה שלו?

ת: קראתי.

ש: יפה. ואתה מכריע במחלוקת הזאת. אפשר לעלות למעלה?

ת: כן.

ש: אתה אומר 'אנחנו חייבים להמשיך עם כתבות פרסומיות, שוחחתי עם און גוראון, מקובל עליו שצריך לעדן'. עכשיו אני רוצה מאוד למקד אותך בשאלה שלי ואני מבקשת שהתשובה שלך

תתמקד גם. אתה דוחה את העמדה של ינון מגל פה לעניין מה עובר ולא עובר, נכון? ואתה קובע שכתבות פרסומיות ימשיכו להתפרסם. נכון?

ת: לא, סליחה. ינון לא התכוון, העמדה שלו היא לא שכתבות פרסומיות לא יתפרסמו. אין גוף מדיה, כולל הוול סטריט ג'ורנל וכולל ניו-יורק טיימס וגם עיתון הארץ, שאין לו כתבות פרסומיות. זה בדיוק הדבר שדיברתי עליו קודם, שמול, נגיד סתם, כשמתקשר אלי מפרסם ואומר לי – תשמע, הכתבה עלי לא בסדר ואני מתערב שזה באמת לא בסדר וזו צורה אחת של התערבות שיכולה להיות של מנכ"ל או צדדים מסחריים בתוכן, יש משהו שהוא קצת סמוי מהעין וקורה בהיקף הרבה יותר גדול, זה הנושא של הכתבות הפרסומיות, זה בדיוק אז. לא היה פה לינון כוונה לא לעשות כתבות פרסומיות. הוא טען שהכתבה הפרסומית הזאת נלקחת לתוך מקום לא, היא מוגזמת.

ש: משום שזה כתבה,

ת: משני היבטים.

ש: משום שזה כתבה, שנייה, אני אעזור לך, בשביל שנבין. משום שזו כתבה שהיא לא מציגה את עצמה כפרסומת, היא מציגה את עצמה כ-, היא מתחפשת להיות כתבה רגילה ועיתונאית. נכון? זה מה שהפריע לינון?

ת: אז יש פה שני, שני היבטים. אחד זה התוכן, עד כמה הוא בוטה במסחריות שלו,

ש: אוקיי.

ת: שני הדברים הרי הם עובדים יחד. אם מישהו היה כותב כתבה פרסומית שהיא בסך-הכל נגיד הוגנת, היא משרתת והיא מציגה את שני הצדדים וכדומה, היה פחות מפריע. אבל זה גם השילוב של מה כותבים ועד כמה הוא מסחרי. עד כמה הוא לחלוטין לא עיתונאי. ומצד שני, הסימון הנאות של זה, של אותה, של אותה כתבה. אז זה לא שאני מחליט נגד ינון וינון אומר לא צריך כתבות פרסומיות ואני כן. קורה פה דבר שקורה יום יום בכל אתר. סמנכ"ל הסחר וסמנכ"ל התוכן או

העורך הראשי, רבים ביניהם. יום יום זה קורה. זה עולה למעלה ואני אומר – עם כתבות פרסומיות אנחנו חייבים להמשיך, כי אין גוף שלא עושה את זה.

ש: אוקיי.

ת: אני רק אומר, שוחחתי עם רן גורון, רן גורון הוא הלקוח שהזמין את זה, מקובל עליו שהוא צריך לעדן. אני הסכמתי שפה זה באמת לא בסדר, דודו זה המשנה שלי, אני אומר 'תטפל בזה בתיאום עם ערן והלקוח, ממשיכים בנחישות וברגישות ותוודא שנציגיו של רן גורון משתתפים בפגישה' וההנחיה היתה כן למתן ולסמן. דרך אגב, במשך הזמן, אמרתי כבר, כל הנושא הזה נמצא לפתחם של כל אתרי האינטרנט וכל גופי העיתונות והיום הוא במחוזי בתל-אביב לעניין מה הסימון הנאות. אינני יודע אם כבר יש פסק-דין או לא פסק-דין, אנחנו בכל אופן, ברגע שהדברים האלה התחילו להיות מוצפים, הקמנו פורום עם עורך-דין יוסי עבאדי וקיימנו פגישות בין, ממיטב, בינו לבין אנשים מהמערכת,

ש: מתי הפורום הזה?

ת: מהמסחר. מקדמת דנא. זה אפילו כשהיינו בהרצוג עוד התחלנו.

ש: אז זה לפני הסיפור הזה?

ת: כן כן.

ש: אז אני שואלת אותך שאלה אחרת,

ת: אבל הם הביאו מקרים שדנו בהם, כי הוא לא היה,

ש: מר ישועה, בוא נעשה רגע סדר. אנחנו יודעים היום,

ת: בבקשה.

ש: הרבה מאוד. הרבה יותר ממה שידענו. עכשיו, אני מבקשת ממך, תנסה לא לנסות לבלבל אותי עם תאריכים, כי אנחנו יודעים. אל תבלבל אותי עם פורום שהיה קיים הרבה קודם, לא שייך לעניין, לא שייך לנקודה. תעשה את זה, אני אצטרך לחפור עוד שלושה קלסרים. ואני לא רוצה לעשות את זה. אנחנו יודעים. עכשיו אנחנו מציגים לבית-המשפט את מה שאנחנו יודעים.

ת: אוקיי.

ש: עכשיו, מה שמפריע לינון פה, זה לא כל מה שאתה אמרת. מה שמפריע לינון זה התחפושת שעשתה הכתבה הפרסומית, בחזות של משהו עיתונאי. אני אומרת לך ואתה תגיד לי על זה אם זה נכון או לא נכון ואחר-כך תיתן איזה נאום שאתה רוצה, האם נכון או לא נכון שלמרות ההתנגדות הזאת של ינון שהיא התנגדות עיתונאית, ענייניות, שהוא קורא לה קו אדום, שפה מאוד קשה של ינון, מר מגל, אתה מכריע ואתה אומר בלי שום הסבר 'זה ממשיך ואנחנו נעדן'. האם זה נכון או לא נכון?

ת: אני מכריע בגדול שהז'אנר כתבות פרסומיות עובר ואני קובע פורום שישב וינסה למתן את זה ולעשות את זה בצורה יותר נאותה.

ש: אוקיי, נמשיך. אני מציגה לך את נ/1367, אבל לפני שאנחנו מציגים אותו, לא, נציג אותו, בסדר, יכולה להציג אותו. זה מיילים שלך לאודי הירש, לינון מגל, לאבירם אלעד, לעדו אשד ולשי מגר. עכשיו, תזכיר לנו, עדו אשד תפקידו?

ת: עדו היה סמנכ"ל בכיר לעניין המוצר, הוא בעצם אחראי על האתר כפלטפורמה, על ה-,

ש: אינטרנטית?

ת: אינטרנטית, נכון. גם עיצובית וגם מוצרית, על המוצר. לא התוכן.

ש: לא התוכן. נכון. ושי מגל הוא משנה שלך?

ת: שי מגל הוא משנה שלי.

ש: כולם חלק משדרת הניהול של האתר?

ת: כן.

ש: יפה. ואתה כותב במייל ביקורת על הכותרות באתר.

ת: כן.

ש: כותרת מפוצצת, כתבה שטחית. זה נ/1467. לא טורח לעשות את הדבר הכי בסיסי בכתבה כזאת, לתת לינק לאתר החברה ואכן הגולשים מגיבים, מציע לקרוא טוקבקים, לשפר כתבות. אני מציגה לך עוד מוצג לפני שאני שואלת את השאלה, נ/1468. לא אומרים מה היצרן, מה סוג המטוס, ואז

לקראת סוף הכתבה מתחילים לדון בתאונות קודמות של בוינג 777. אתה מעיר פה הערות לתוכנן של הכתבות, נכון?

ת: ההערות, כבר דנו בזה, בנושא הזה, את ואני, שיחה ארוכה ונעימה, סביב ניס ודונלד טראמפ. הסברתי לך את מה שאני מסביר פה. מנכ"ל חייב להתערב בכל ההיבטים שקשורים בחברה, כולל בדברים שקשורים למערכת, זה לגיטימי פה לגמרי, כי זה קשור לטמפלט, לקצב שבו המערכת עובדת. זה לא הנקודה שאכפת לי פה, גם יש לי שם משהו שאני מתערב ועל המזרקה החדשה בדיזינגוף, אז זה לא ברומו של עולם. דוגמאות שבאות לתת, אני לא מרוצה מהרמה שבה זה עובד. הכותרת מפוצצת, הכותרת שטחית, לא עושים את הדברים, זה טמפלט, זה דמות של טמפלט.

ש: תסתכל על מה שאתה כותב,

ת: כן.

ש: כשאתה כותב לא אומרים מה שם היצרן, זאת הערה לתוכן של הכתבה. לא אומרים,

ת: כן, אבל זה,

ש: שנייה. אנחנו נתנהל בכבוד אחד כלפי השני.

ת: בבקשה.

ש: לא אומרים מה סוג המטוס, זה הערה לתוכן. מר ישועה, בוא נעשה את זה יותר קצר, אם אתה לא מסכים שזאת הערה לתוכן, תגיד זאת לא הערה לתוכן ונתקדם. לדעתי זה ברור שזאת הערה לתוכן, ולכן הכתוב ידבר. זו הערה לתוכנה של כתבה.

ת: לא.

ש: לא?

ת: לא. זה הערה, טוב, זה הערה לצורת העבודה של המערכת ולאיכות העבודה שלה, היא הערה יחסית גנרית. אני בא ואומר, לוקח את זה כדוגמה. אומר – תשמעו, תראו, הרמה לא טובה, אני לא אומר עכשיו אם בואינג זה הבעיה או בשני,

ש: סליחה, איפה אתה אומר הרמה לא טובה? כשאתה אומר לא אומרים מה היצרן, איפה לא אומרים מה היצרן?

ת: תראי,

ש: לא, זאת שאלה. איפה לא אומרים מה היצרן?

ת: התשובה, התשובה שלי היא די פשוטה, את רוצה – תיקחי אותה, את לא רוצה אל תיקחי.

ש: אבל השאלה שלי היתה,

ת: זה לא, זה לא התערבות בתוכן. התערבות בתוכן זה שאתה בא ואומר – אל תכתוב על בואינג 777, כי זה פוגע בבואינג 777.

ש: לא לא לא,

ת: אני לא דן בזה. אני אומר לו 'כשאתה נותן כזאת כתבה, אז תתייחס ליצרן, תתייחס לסוג מטוס'. באותה מידה יכולתי להתייחס לסוג מכונת הכביסה וסוג זה, זה הכוונה. זה סוג של מעורבות שקשור בעיני לרמת הביצוע של הכתבים והוא גנרי לתוכן של הכתבה. זה בעיני לא מעורבות בתוכן, זה טמפלט. זהו. זה צורת עבודה של מערכת.

ש: אז אנחנו תיכף נמשיך ונראה.

ת: בבקשה.

ש: לדעתי, זה גם מובהק, הערה לתוכן.

ת: טוב, בסדר.

ש: ובוודאי לא לטמפלט וגם לא הסברת איזה טמפלט יש פה, אבל אנחנו נתקדם. וזה, והידיעה, המייל הזה עובר, גם אנחנו רואים, לשני סמנכ"לים. נכון?

ת: נכון, כי זה קשור לביצועים הכלליים של האתר.

ש: אוקיי, נתקדם.

ת: דבר ראשון, סמנכ"ל, כי החברה, צריך עוד פעם להבין, משקיעה עשרות מיליוני שקלים במוצר. האחריות, את רואה פה גם באמת, מתוך זה שלמי שזה נשלח, זה מראה בדיוק מה הכוונה. שאנחנו

צריכים להסתכל על הקיי-פי-איים, על המדדים, שעליהם אנחנו עובדים, כדי להעלות את רמת ה-, מה כתוב הנושא? רמת הידיעות והכתבות, כן?

ש: רמת הידיעות והכתבים, מר ישועה,

ת: לא כתוב התוכן.

ש: רמת הידיעות והכתבים היא במובהק שאלה של תוכן. אתה רוצה לקחת שאלות של תוכן רק להתערבות,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: עו"ד רוזן עוזר, אין מקום להתווכח אתו.

ש: בסדר, אני ממשיכה. אני הייתי מוכנה להמשיך גם קודם, אני מקבלת את הערת גברתי ואני ממשיכה.

ת: אני ממנה גם את העורך ראשי, אז את יכולה להגיד שהתערבתי בתוכן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אנחנו ממשיכים. נתקדם.

ש: המשך ההתכתבות הזאת היא כבר רק בינך לבין עדו אשד ושי מגל. אני מציגה לך את נ/1469. כותב לך שי מגל, שי מגל כותב לך 'בדקה שהיתה לי פנויה השבוע בראש חשבתי על זה. אם אנחנו לא משנים מהותית את איכות התוכן, התוכן, כותרות, מניות, טופוגרפיקה, עריכת דף הבית הראשית, אג'נדה דף, דף הבית יהיה כישלון גם אם המוצר יהיה מדהים. אני לא רואה עקומת שיפור מאז שאני בחברה אלא במקרים שבהם אודי מעורב אישית'. מי זה אודי?

ת: אודי הירש, כנראה.

ש: 'הוא צריך לקבל אחריות רבתי לא כסיסמה, אלא מול ינון, בכוח'. מי זה, אודי זה אודי הירש, אני מבינה, אבל מבחינת היררכיה הוא מתחת לינון מגל, נכון?

ת: כן, הוא המשנה.

ש: אוקיי. ומה זאת אומרת שהוא יקבל אחריות בכוח?

ת: לא, אודי הוא יותר אינטרנטי, הוא יותר חיית אינטרנט, אז בגלל שאנחנו רואים שיש חולשה במדדים האינטרנטיים או בטיפול האינטרנטי, לא בצד העיתונאי. כי בצד העיתונאי ברור שינון היה חזק יותר. אז הוא אומר – לשלב את הכוח כאילו של שניהם, לתת לאודי יותר ביטוי.

ש: בוא נראה מה אתה אומר. תראה מה אתה עונה: 'איכות התוכן היא נגזרת פשוטה ומיידית של איכות העורך הראשי. זה לא קשור רק לתפישה מערכתית כוללת או היעדרה, זה קשור לחריצות, לכישרון וכניסה לפרטים. לא חושב שינון בכלל קורא את הכתבות ואם קורא, לא חושב שהוא בכלל רואה את הבעיות שאנחנו רואים, הוא ממוקד בדבר אחד'. כולם רואים, אני לא חושבת שאני צריכה לקרוא את זה. שפה מהממת.

אנחנו ממשיכים וקוראים, אתה ממשיך בעוד מייל למעלה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: מה השאלה אליו?

ש: מיד. 'אני חושב שהוא לא יכול להישאר כעורך ראשי' ואתה מציע לכולם להשמיד את ההודעה אחרי שהם קוראים אותה. תאשר לי שכבר במרץ 2014, אתה החלטת שינון מגל לא יישאר בתפקיד העורך הראשי. אתה החלטת כך משום שאתה חשבת שהוא עורך ראשי לא טוב, לא רצית אותו כעורך ראשי, נכון או לא נכון?

ת: אני הייתי אמביוולנטי לגביו.

ש: סליחה, לא שמעתי מה אמרת.

ת: לא חשוב. נמשיך?

ש: כן, בטח. תחזור על מה שאמרת.

דובר: אני הפרעתי לה. הוא אמר שהוא היה אמביוולנטי ביחס אליו.

ש: היית אמביוולנטי ביחס אליו? זה התבטאות אמביוולנטית, מר ישועה? להגיד שאני חושב שהוא לא יכול להישאר כעורך ראשי, להגיד שכל מה שמעניין אותו זה סקופ, לא נחזור על המילים הגסות. זה התבטאות אמביוולנטית? זה מונח חדש בשפה, מבחינתי.

ת: את רוצה גם שאני אענה?

ש: כל הזמן.

ת: כי את עכשיו עונה במקומי. אני לא אמרתי שההתבטאות הזאת אמביוולנטית, אמרתי שהיחס שלי לינון היה אמביוולנטי ולצד ההתבטאות הזאת, יש התבטאויות אחרות ומעשים אחרים. עושה מישהו שטויות, אז אני דן בזה עם ישי, הוא המשנה שלי, הוא הובא בדיוק בשביל לשפר את הנקודה הזאת של, הוא הובא מידיעות אחרונות, רצינו to catch up לכל מיני דברים שהרגשנו שאנחנו מפגרים אחריהם. והדיון הוא פה ביכולות האינטרנטיות. סביב זה אני אומר את מה שאני אומר, שלצד זה, אני אומר, הייתי אמביוולנטי, וזה התבטא בהתכתבויות אחרות, שבהן אני כן שומר על ינון ואני כן מגן על ינון וגם ברגעים האחרונים שהיו שם פאולים וכדומה, וחשבתי שצריך לשלוח, חשבתי עדיין, היה פה, היה פה אמביוולנטיות. מצד אחד, הערך העיתונאי והרייטינגי של ינון, היה גבוה. מצד שני, היכולות הניהוליות וההבנה האינטרנטית של הניהול היום-יומי, היו חלשים. ובסוף הפתרון, את יודעת מה הפתרון שמצאתי, שהצמדתי אליו מישהו שהוא חיית אינטרנט, שזה עדו, וזה אמביוולנטיות. פה אני מבטא את הצד הפחות אמביוולנטי ואחרי זה מצאתי לזה, ובמקומות אחרים התבטאתי עוד פעם, אולי יותר חריף, במקומות התבטאתי שמצד שני, עשרות פעמים הסתכלתי אחרי, עשרות פעמים אני אומר גם לשאול וגם לאחרים – ינון נכס. גם למול אודי הירש. אודי הירש אומר משהו, אני אומר לו – אבל תסתכל על הריאיון. הריאיון נפלא ועיתונאית הוא זה, הוא שם אותנו על המפה. אז את שואלת אותי על אמביוולנטיות, את מפנה אותי לדבר אחד ואני מרחיב את זה להכל ולעובדה שבסוף גם במקומות שהוא עשה פאולים, ניסיתי לשכנע אותו להישאר כן בטייטל כעורך ראשי והבאתי לו אבל מישהו שמוציא ממנו את הדברים האלה, שזה עדו, שזה פתרון שמנכ"ל יכול לתת וגם האמביוולנטיות מתבטאת בזה שגם אחרי שהוא הלך, אני זה שניסה פעמיים להחזיר אותו.

ש: בוא נעשה רגע סדר.

ת: זה אמביוולנטי. זה אמביוולנטי.

ש: המייל הזה לא מבטא שום אמביוולנטיות. הוא מבטא, אגב, חלקים ממה שאתה אומר, אבל הוא מציג את התמונה האמתית בזמן אמת, את מה שאתה חשבת. אתה מדבר פה על זה שהתפקיד שלו כמגיש בראש המהדורה הטלוויזיונית.

ת: טוב.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: הוא ענה על זה. הוא ענה.

ש: אבל אני רוצה להתמודד עם הדברים שהוא ענה ולהראות מדוע הדברים שהוא ענה הם דברים שהם אינם נכונים. אני מבינה שאולי אנחנו,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: בסדר, אבל התשובה שלו לא נמצאת במייל הזה. הוא אומר – התשובה שלי נמצאת במיילים אחרים.

ש: היא לא נמצאת במיילים אחרים.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אוקיי, אז זו תשובתו.

ש: וגברתי לא מצפה, אף אחד לא מצפה ממני להביא עכשיו לחקירה את כל המיילים ואת כל ההתכתבויות, כי גם אי-אפשר,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זו תשובתו. הוא לא ...

ש: כן, אני הבנתי שזו תשובתו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: מה שעולה מהמייל הזה. הוא אומר – יש צד שני, זה מה שהוא אומר.

ש: רק שמה שהוא אומר שעולה מהמייל הזה, לא עולה מהמייל הזה. אז אם גברתי תגיד לי לא לחקור, אז אני לא אחקור. אבל מה שהוא אומר לא עולה מהמייל הזה. מה שאני רוצה להציג לו, זה מה עולה מהמייל הזה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אוקיי, בבקשה.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: אולי הגב' רוזן תבהיר במשפט אחד או שניים, ככל שאפשר אם נוכח, לגבי קו החקירה שגברתי מובילה. אני שומע כבר שעה, יותר משעה, נכנסים ממש לעומקם

של דברים באתר וואלה. אתר וואלה פה לא עומד למשפט לגבי ההתנהלות שלו ולגבי דברים ביחס להתנהלות העד, שמענו כמה, עשרות ישיבות. השאלה מה אנחנו אמורים להסיק מהחקירה היום בקו הזה.

ש: אז אני אסביר אבל אני מבקשת ואני כן מבקשת, אני מבקשת שהעד יצא. זה הסבר חשוב. אני מבקשת שהעד יצא כדי להסביר באמת את קו החקירה.

ת: בצער רב, אני יוצא.

ש: אני בטוחה שאתה מצטער לצאת. תודה.

(העד יצא)

ש: כמה דברים. מר ישועה העיד פה בעדותו הראשית לגבי התפקיד שלו כמנכ"ל, מה הוא עשה כמנכ"ל, מול המערכת. איך הוא ניהל את המערכת, הוא דיבר על הפרדה. מנכ"ל לא מתערב בתוכן, מנכ"ל עוסק בניהול. כל מה שאנחנו שמענו פה בחקירות הנגדיות עד היום הם היו אירועים אקלקטיים במובן הבא, שהם מציגים התערבויות של פוליטיקאים והאופן שבו מר ישועה מתנהל, הם מציגים התערבויות של גורמים מסחריים והאופן שמר ישועה מגיב לאותם. הם לא הציגו את התמונה המאוד חשובה של מי היה ישועה בתוך המערכת ב- day to day. החקירה שלי היום, בעינינו היא חקירה חשובה וקו הגנה חשוב מבחינתנו, נטולת אירועים של פוליטיקאים, נטולת אירועים של גורמים מסחריים. היא איך מר ישועה ניהל את האתר שלו, כמי שהיה טבול ידיים ורגליים וכך אנחנו נראה, בתוך האתר הזה, מבחינה תוכנית ועריכתית.

אז קודם כל, זה רלוונטי, משום שזה חשוב להבין את האופן שבו ישועה ניהל את האתר, כדי להבין איך הוא הציג את הדברים גם לשאול ולאיריס, זה אנחנו כבר חקרנו אותו, אבל עכשיו אנחנו,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: אבל מה זה נוגע לדיון שבפנינו, בהקשר הרלוונטי לנאשמים?

ש: אז אני אסביר.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: גם אחרי עשרות ישיבות חקירות נגדיות ארוכות מאוד, גברתי לא סבורה שבית-המשפט לא עמד על האופן שבו התנהל מר ישועה באתר?

ש: אני משוכנעת,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: וצריך שניכנס לבואינג וללופטהנזה,

ש: אנחנו לא ניכנס לבואינג וללופטהנזה, אנחנו, אנחנו לא ניכנס לבואינג וללופטהנזה,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: אין צורך. נעשות חקירות נגדיות ארוכות, עניניות מאוד, רלוונטיות מאוד. אני מבין לאן גברתי מבקשת לבסס, אני רק לא בטוח שזה דרוש כרגע, בשלב הזה של הדיון. במיוחד שזה נוגע בעניין רחוק ולא נוגע לעניין שלפנינו.

ש: לא, אבל זה כן נוגע לעניין שלפנינו.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: כן?

ש: ושוב אני אסביר. לא שוב. אחד הדברים, הדבר המרכזי שהתובע בא לומר בתיק הזה, זה לומר – ההתנהלות בעניינים ששאול ואיריס אלוביץ' פנו היא התנהלות חריגה. ישועה פעל כמי שהופעל עליו לחצים, כמי שאף פעם לא מתערב בתוכן ואחד הממדים המרכזיים לחריגות, לא היתה רק היענות לדרישות מבחוץ, אלא עצם העובדה שפונים למנכ"ל והמנכ"ל מתערב. זאת דמות המנכ"ל בהרבה מאוד גופי תקשורת, יכול להיות, אבל לא בוואלה.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: גם לא בהכרח.

ש: גם לא בהכרח, אבל בוודאי לא בוואלה. ולכן כאשר התביעה מציבה את הדבר הזה כדבר שהוא חריג, ההיבט של עצם התפקוד של ישועה כמנכ"ל, הוא היבט מאוד מאוד חשוב, כדי להסביר כמה אנחנו לא בעולם של,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: את זה לא למדנו מהחקירות הנגדיות עד היום?

ש: אדוני יסמוך עלי או לא יסמוך עלי, אבל אני יכולה להגיד רק מה שאני חושבת, את מה שאני מציגה, עומדת להציג לבית-המשפט הנכבד, כבודכם לא ראו. לא ראו,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: לא שלא ראינו, השאלה אם לא ניתן ללמוד על מה שגברתי מבקשת לבסס,

ש: לא.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: מהחקירות הנגדיות שהיו עד ...

ש: לא מספיק.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: זו השאלה.

ש: אנחנו סבורים,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: בהקשר שהוא רלוונטי לדיון שלפנינו, לגבי ההתנהלות מול הנאשמים, שמהם גם ניתן ללמוד ... בסדר. גברתי מתעקשת.

ש: אני לא מתעקשת על כלום, אני מוכנה לשבת.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: צריכה לשמוע גם את המנגינה שיוצאת מבית-המשפט בהיבט הזה. אנחנו שמענו חקירות נגדיות ארוכות, מתישות ונדמה לי שקיבלנו תמונה, אנחנו לא קובעים עמדה ביחס אליהן, כך שהרזולוציה שגברתי מבקשת להיכנס בהיבט הכללי, לא בטוח שהוא נדרש בשלב הזה של הדיון. יכול להיות שבתחילת הדרך גברתי צודקת. אבל היו חקירות נגדיות רלוונטיות, עניניות, ממוקדות והבנו מה טוענת ההגנה ביחס להתנהלותו של העד והשאלה עד כמה זה דרוש היום להוסיף ולהכביר פרטים שלא נוגעים להתנהלות מול הנאשמים, הרי התנהלות כללית שאמורים ממנה להסיק לגבי התנהלותו. בסדר, זה,

ש: אז קודם כל, אני רק רוצה לענות לאדוני, לנסות להפיס את דעתו, כדי שבאמת יהיה גם את אורך הרוח שהיה פה עד היום, אני מבקשת גם לחקירה,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: לא קשור לאורך רוח, אנחנו מנסים להתנהל בצורה יעילה ועניינית,

ש: אני יודעת.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: אנחנו נאפשר לגברתי ככל אשר,

ש: א', אני יודעת. מעריכה ומכבדת ובטוחה, אני משוכנעת שהדבר הזה הוא נחוץ וחשוב בהיבט הענייני לתיק. יש פה עוד היבט בתיק, שגם עולה בחקירה, שזור בתוך החקירה, וזאת הסיפורים של מר ישועה ביחס להתנהלות מול עורכים קונקרטיים, לסיבות שאותם עורכים עזבו, להתנהלות שלו בתוך המערכת. אני אומרת לאדוני במלוא האחריות שלי, נראה בסוף החקירה אם טעיתי או

לא טעיתי, את מה שיש פה בחקירה כדי להראות את תמונת המצב באתר יאללה, הוא חיוני מבחינתנו כקו הגנה. אני אשתדל לעשות את זה ענייני כמובן, אנחנו לא יכנס לשאלות של בואינג או לא בואינג. אם העד יקצר, זה גם יעזור לנו, אבל אי-אפשר לחתוך את העד בתשובתו ואני כן רוצה לתת לו להתבטא.

שני דברים, שלושה דברים מרכזיים יש בחקירה הזאת ואותם חשוב להסביר. אחד, היא נוגעת ללב הטענה בדבר חריגות ההתנהלות במקרה הזה. וגם אם האמת היא מעט מתישה, כמו שבדרך-כלל האמת בחיים הם מעט מתישים, היא חיונית כדי להסביר עד כמה אנחנו בעולם שהחריגות רחוקה ממנו ועד כמה, וזאת הנקודה, וזאת הנקודה המרכזית, ועד כמה מי שיצר את המנגנון הזה שעובד כך, זה מר ישועה, אותו, אותה אישה מוכה, אותו עבד נרצע, אותו אדם אומלל, שאנחנו רדינו בו. פעם אחת, פעם שנייה, פעם שנייה זה הוא שמפעיל את כל האירוע הזה. פעם שנייה, רק כי אמרנו בהתחלה, הוא רגל ציר, הוא רגל ציר לא רק בהיבט של לקבל תביעות מבחוץ אלא רגל ציר כלפי המערכת.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: בסדר, הדברים ברורים.

ש: שנייה, אני אסכם רק שלוש נקודות.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: כן.

ש: הנקודה השנייה, הנקודה השנייה והחשובה אף היא, היא ההתנהלות שלו מול העורכים והכתבים והאופן הלא נכון שבו הוא הציג את הדברים בשעה שאנחנו לא ידענו, לא את ההתנהלות מול ינון מגל, לא את ההתנהלות מול עורכים אחרים, גם את זה אנחנו נראה. והדבר האחרון הוא, במובן הזה, אחת הנקודות שהתביעה כל-כך מדגישה וגם העד כל-כך הדגיש, בעדותו, זה איך אדם אחר אדם אחר אדם, עזב את המערכת בגלל התערבויות של שאול ואיריס. אנחנו נראה למה אנשים עזבו את המערכת. הם עזבו את המערכת בגלל אילן ישועה. אנחנו נראה את זה בתוך,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: לא שמענו על זה במהלך הדיונים עד היום?

ש: לא. איפה שמענו את זה? האמת – לא. קודם כל, כי לא ידענו, אני אעשה רגע סדר,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: טלי בן עובדיה, וכאן לא צריך לחזור על השמות הרלוונטיים, השאלה כמה שמות ... כדי לבסס את הטיעון הזה. זאת אומרת, קיבלנו בחקירה נגדית, אבל,

ש: אמר העד פה בעדותו, כששאלה אותו חברתי, מה יש לו בזיכרונות האותנטיים. הוא דיבר על ינון מגל, הוא דיבר על אבירם אלעד, הוא דיבר על טלי בן עובדיה, הוא דיבר על אבי אלקלעי והוא דיבר על אדם בשם יואב גולן. כל החומרים לגבי האנשים האלה הם בחומר החדש, כל הסיבות למה קרה שם. עכשיו, אפשר להגיד – אנחנו יודעים את התמונה, לא נמסור אותה לבית-המשפט. אלו דברים שהעד ציין בפרוטוקול הדיון, כדברים הדרמטיים שמבטאים את החריגות, מה קרה שם. עכשיו נראה מה קרה שם.

עכשיו, אני מבינה את כבודכם, אנחנו בסוף, זה באמת היו חקירות נגדיות ארוכות, אני מבינה הכל. אני מבקשת מכבודכם לדעת שאנחנו ערים לזה, שאנחנו מבינים את זה, שאנחנו מנסים לעשות את זה באופן הכי מקצועי ועניייני. אבל אני באמת חושבת שלדעת את העובדות האלה זה דברים שהם חיוניים לבית-המשפט.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אולי רק הצעה. מאחר שגברתי מתכוונת להביא כמה דוגמאות בכל אחד מהנושאים שגברתי העלתה, אולי ננסה את השיטה שניסינו בפעם שעברה, להציג לו כמה דוגמאות ואת השאר רק לברר אם יש לו תשובה אחרת או שזו אותה תשובה,

ש: בהחלט.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: כדי שנוכל לעבור יותר מהר, אין צורך לעבור דוגמה – דוגמה. פשוט שיסתכל עליהן, אם זה אותו דבר, נתקדם הלאה.

ש: אני מקבלת לחלוטין את ההצעה ואני אנסה בהחלט, ככל שאני אעשה את זה באופן שלא,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זה ילך יותר מהר, כי התשובות ארוכות גם, ואני מניחה שתהיה איזה שהיא חזרה על הדברים. אז ננסה להתקדם.

ש: אני גם מניחה. אני מקבלת לחלוטין. אני אשתדל, אני מקווה שההסבר שלי יניח את דעתו של בית-המשפט. אני שמחה על השאלה, כי אני חושבת שזה היה חשוב להסביר, ואני בהחלט אשתדל וכמובן שאם יש הערות, אז אני שומעת. כן אני מקשיבה למוסיקה שמגיעה מבית-המשפט.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: אוקיי.

ש: לפעמים אני חושבת ש-, אמרתי שלוש נקודות וציינתי שתיים, אבל אני חושבת שכבר התעייפו ממני. הנקודה השלישית היא, ולכן זה גם נראה, אני יכולה להבין, מעט לא רלוונטי, שדווקא המרכז של החקירה הזאת זה שזה לא קשור להתערבויות פוליטיות או של נתניהו או של אשתו של, רעייתו של נתניהו, או של מישהו מסביבתו. זה מתמקד במר ישועה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: גברתי ... שהעד ייכנס.

(העד נכנס)

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: מר ישועה, אנחנו ממשיכים.

אני אולי אגיד גם לך מה שהצעתי, ככל שהדברים חוזרים והתשובה שלך היא אותה תשובה, אז פשוט תגיד שזו אותה תשובה, בלי לחזור על הדברים.

ת: בוודאי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: בסדר?

ת: ודאי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זה ילך יותר מהר, יותר קצר.

ת: בסדר, בשמחה. אשתדל.

ש: אוקיי. עכשיו, ביחס לתשובתך, אני רק אומרת לך את הדבר הבא ואם תרצה תתייחס לזה או לא. המייל הזה לא מבטא עמדה אמביוולנטית, הוא בדיוק מדבר על הערכה שלך כלפי ינון כאנקור וכמי שראש המהדורה הטלוויזיונית, אבל הוא מבטא חוסר הערכה מוחלט כלפי ינון כעורך ראשי. האם העמדה הזאת שלך היתה לאורך הזמן, האם אתה מקבל את האמירה הזאת?

ת: אין לי מה להוסיף למה שעניתי מקודם, שזה חלק מתכתובות, משורה של דברים שאמרתי, שביטאו עמדה אמביוולנטית.

ש: למה אתה מציע לאנשים האחרים שהם חברי ההנהלה, זה לא הרהורים שלך, אתה לא כותב פה פתקים לעצמך. למה אתה מציע להם להשמיד את ההודעה הזאת?

ת: כי זה רגיש לגבי האמירה לגבי ינון.

ש: הבנתי. אז כדאי להשמיד.

ת: עניין פרסונלי.

ש: דברים רגישים – משמידים. אוקיי. אני מציגה לך מייל, לפני המייל, אני אנסה להזכיר לך אירוע מה- 6 לאפריל, עובד של וואלה, שבשידור עישן ג'וינט. אתה זוכר דבר כזה?

ת: לצערי כן.

ש: אוקיי. ואתה הורדת את הכתבה הזאת, נכון?

ת: נכון.

ש: והיית מאוד ביקורתי כלפי ינון מגל על הריאיון הזה.

ת: כן. כי זה היה לא חוקי.

ש: מה זה?

ת: זה היה לא חוקי, הסתבר.

ש: אוקיי.

ת: קיבלתי ייעוץ משפטי.

ש: אתה חשבת שזה היה אירוע גרוע ביותר.

ת: כן, קיבלתי ייעוץ משפטי. אני זוכר בדיוק מה היה שם. שאלתי אותו, הוא אמר לי – אבל הוא לא עישן באמת. אמרתי – הייעוץ המשפטי שקיבלתי, גם אם הוא לא מעשן באמת, אם אתה משדל בשידור חי לעישון, זה לא חוקי וזה טעות מה שעשית.

ש: יפה.

ת: כן.

ש: ואז אתה כותב מייל לשאול. הנה, יש את שאול, נ/1470, אתה כותב לו 'אני חושב שנצטרך להעביר אותו בהקדם מתפקידו כעורך ראשי. יש כאן חוסר שיפוט מוחלט'. זה שיקף את דעתך באותו זמן רלוונטי על ינון מגל?

ת: כן.

ש: כלפי שאול?

ת: כן.

ש: תודה. יום לאחר מכן, יום לאחר מכן, ינון שולח לך מייל והוא מעביר לך משהו שהעבירו לו. זה נ/1471. למייל קוראים השלכות. תעיין במייל.

ת: עיינתי.

ש: עיינת. ואני אומרת לך שמהמייל הזה עולה שלכולם, לינון היה ברור, לכל הסביבה היה ברור, שמי שמחליט בוואלה בענייני התוכן של האתר, הכתבות, העריכה והניהול השוטף, זה היית אתה והדבר הזה היה סלע מחלוקת בינך לבין ינון מגל. אתה מסכים אתי?

ת: בתקופה הזאת – כן. זה גם.

ש: וינון מגל גם כתב ואמר לך ואם תאשר לי את זה, נקצר את ההתכתבויות,

ת: בבקשה.

ש: שאתה מתייחס אליו בחוסר כבוד מקצועי ואישי ופוגע בשם שלו.

ת: כן.

ש: ואני מזכירה לך גם, אז אנחנו נדלג, אנחנו נדלג אבל נציג לתביעה, על 1472 ו- 1473, ועכשיו נגיע ל- 1474. תעיין במייל הזה, אני אשאל אותך רק שאלה אחת לגביו.

ת: כן, בבקשה.

ש: אנחנו בתוך כדי צוק איתן וכמו שאתה כותב במייל הזה, אירוע של מלחמה בדרך הטבע גורם לצרוך יותר את האתרים ולהסתכל עליהם. נכון?

ת: אמת.

ש: ולכן היתה ביקורת על האתר, על הכתבות, על התוכן, על הכותרות, על התוכן של הכתבות, על השטחיות שלהן. נכון?

ת: כן.

ש: על זה שהן לא משתנות מספיק, לא מתעדכנות מספיק, לא מעניינות מספיק. נכון?

ת: כן, כפי שכתבתי.

ש: כפי שכתבת. ואז הגעת למה שאתה קורא לו פתרון, ושמת בעצם את סמנכ"ל המוצר, נכון?

ת: נכון.

ש: כאחראי על האירוע הזה. נכון? זה לא קשור למייל, זה קשור לעובדות. אני מנסה לקצר.

דוברת: תני לו לקרוא.

ש: הוא קרא את המייל. נתתי לו את המייל, הוא קרא, הכל בסדר. עכשיו אני שואלת אותו שאלה.

ת: אני בשלב מסוים החלטתי למנות את עדו שיהיה אחראי ושלמעשה ינון ידווח לו, יעבור אתו, למרות שינון כאילו גם מדווח לי, אבל מדווח גם לו. אני לא יודע אם זה היה רק בהקשר לאירוע הזה, אני חושב שזה היה כללי. זאת אומרת, לשאלתך, אני לא בטוח שזה היה רק לגבי המלחמה, אני חושב שמאותה נקודה, החלטתי באופן קבוע,

ש: וינון היה מאוד פגוע מזה.

ת: כן.

ש: ממך ומהמינוי הזה.

ת: כן.

ש: שלא היה מינוי רשמי, הוא היה עורך ראשי, כל הזמן, ינון.

ת: נכון.

ש: אוקיי.

ת: נכון.

ש: עכשיו, מה עוד אתה עושה ב-,

ת: נכון.

ש: אוקיי? אנחנו רואים גם במייל את חוסר הנוחות של ינון, אבל אנחנו נמשיך.

ת: אמרתי, כן, שהוא לא היה מרוצה, כן.

ש: בסדר גמור. מה עוד אתה עושה? בוא נסתכל, ביום 27 ליולי 2014, אנחנו מעבירים הילוך ואתה פותח קבוצה. נכון? עולם הקבוצות היה חסר לנו, כן כן,

ת: אוקיי.

ש: ונחשפנו אליו עכשיו בחומרים החדשים. אתה פותח קבוצה, קבוצה שאתה קורא לה פורום מערכת הנהלה, נכון? זה נ/1475.

ת: כן.

ש: נכון?

ת: כן.

ש: וזאת קבוצה שיש בה אנשי תוכן, אודי הירש, אבירם, ינון מגל, אבי אלקלעי, ברוך שי, נכון?

ת: כן.

ש: ויש בה אנשי ניהול.

ת: כן.

ש: עדו אשד ושי מגל.

ת: כן.

ש: נכון? אוקיי. וכתוב פה שיש פה גם את יונה ויזנטל, בוא נוריד רגע את זה, הוא לא באמת היה חבר בקבוצה הזאת, או כן היה חבר בקבוצה הזאת?

ת: אני חושב שכן, אני חושב שאז, אולי אני טועה בזמנים, אני חושב שאז הוא עזב כבר את יס,

ש: אוקיי.

ת: ואני צירפתי אותו כיועץ לוואלה, וביקשתי ממנו לסייע לנו גם פה בגיבוש האסטרטגיה.

ש: הבנתי.

ת: אז אם הוא מצורף פה לקבוצה כבר של ההנהלה, אז כנראה הוא כבר לא ביס.

ש: הבנתי. אז הוא כן נמצא בקבוצה הזאת,

ת: כן.

ש: והוא כן, אבל הוא בתפקיד ניהול, הוא לא בתפקיד תוכן,

ת: ניהול, יועץ חיצוני, הוא לא בתוך ההנהלה, אבל הוא יועץ חיצוני.

ש: הבנתי. זה היה מינוי רשמי של יונה ויזנטל?

ת: כן.

ש: אוקיי. עכשיו, אתה כותב בקבוצה הזאת, זה נ/1476, ואתה כותב, ב- 27 ליולי 'הידיעה שלנו על תיבון ממש ילדותית ושטחית וחלקית, מאוד נראה לא טוב'. רואה?

ת: קראתי, כן.

ש: 'אצלנו קראתי הכותרת וחשבתי שמדובר בהפסקת אש הקודמת, לא הבנתי שמוערך'. יש לך הערות איפה נמצאת ידיעה וינון עונה לך, נכון?

ת: כן.

ש: זה הכל ביקורת שלך, לעניין התכנים שמופיעים בכתבות.

ת: שוב, ברור שאני עוסק פה בתכנים, אני חוזר להערה הקודמת, זה נוגע לקצב העלאה, זה לניהול האינטרנטי של הטיפול בתכנים.

ש: איך ניהול אינטרנטי 'הידיעה שלנו של תיבון ממש ילדותית ושטחית וחלקית ומאוד נראה לא טוב'. זה אני חייבת להבין איך הדבר הזה קשור לקצב העלאה אינטרנטי?

ת: עוד פעם, זה קצב העלאה, זה איכות הידיעות, זה הרמה, אני מנסה להעלות את הרמה של העיתון, אני לא כרגע אומר תיבון כתב נגד א' ותמתנו את א'. לא זאת כוונתי. אני דן אתו ברמה הכללית של הידיעות והאיכות של הידיעות. משלמים כסף להרבה אנשים, מישהו ישב ועבד חצי שעה או שישב שעתיים והשקיע את מה שצריך להשקיע, אני מנסה לראות מה אני מקבל על הכסף שאני

משלם ואנחנו משווים את עצמנו ל- Ynet, וכדומה, וזה הכל. זה פורום, נעשה בתוך פורום שכולל את כל אנשי המקצוע, במטרה מאוחדת לעשות. זה דבר לחלוטין,

ש: מה זה אנשי המקצוע, מר ישועה, כשאתה העדת פה בחקירה הראשית שלך, אתה דיברת על הפרדה מוחלטת בין הניהול של האתר לבין ההתערבות בתוכן. אמרת שאתה כמנכ"ל לא מתערב בתוכן, הנה אתה מתייחס ומתערב בתוכן. עכשיו אנחנו לא מדברים לא על נתניהו, לא על פוליטיקאים, לא על כלום. אנחנו מדברים על הערות שלך, על תוכן של חקירה והמעורבות שלך בתכנים. בתוך קבוצות, לא היינו ערים לקיומן, אבל אתה כן ידעת על קיומן. אתה כמנכ"ל, מתערב מאוד בתכנים של האתר הזה.

ת: אני חתמתי גם על המשכורות שלהם, זה היה התערבות עצומה.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: בסדר, ...

ת: היתה התערבות עצומה, חתמתי על המשכורות של כל אנשי המערכת. היתה התערבות.

ש: בוא נתקדם.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: תתייחס ל-,

ש: לא צריך, גברתי. אני מקבלת, לא צריך. מבחינתי, זו תשובתו, אני מתקדמת. זו היתה תשובתו, אני מתקדמת. אני אמרתי והוא אמר שהוא חותם על המשכורות. עכשיו אני אתקדם, מבחינתי, אלא אם כן, כמובן, אם גברתי רוצה, זה אני,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: גברתי לא רוצה תשובה, אז לא.

ש: לא, אני רציתי תשובה, שאלתי, זו היתה תשובתו. מבחינתי, סבבה. אבל אם גברתי מעוניינת בעוד תשובה,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: גברתי יכולה להמשיך.

ש: עכשיו, במקביל להתכתבות בקבוצה, שי מגל מעביר לך התכתבות ישירה שלו עם אבירם. שי מגל זה בכלל המשנה שלך, נכון?

ת: שי משנה שלי, כן.

ש: ותסתכל על נ/1477, תראה את השאלות שיש לשי מגל, דמות חדשה מבחינתנו באירוע הזה, לשאול את אבירם. 'לא מעדכנים על החמאס וסירובו', עונה לו אבירם 'בדיוק מעדכנים בראשי'. ואז הוא מעביר לך את זה. זה נ/1478. וכותב לך 'מעביר לעיניך בלבד. בימים רגילים זה בינוני בסופ"שים זה נורא. אני שומר אתו', ההתכתבות לעיניך, בבקשה? 'אני שומר אתו על קשר ישיר ולא רוצה שירגיש לא נוח לכתוב לי דברים'. אז עכשיו אנחנו רואים שיש ציר נוסף, ציר בין שי מגל המשנה למנכ"ל לבין אבירם אלעד שבאותו זמן הוא?

ת: ראש מערכת החדשות.

ש: ראש מערכת החדשות. וזה שיח כמו שאנחנו רואים, כמו שאומר שי מגל, שהוא שיח מתקיים באופן שגרתי וישיר. נכון?

ת: כן.

ש: אוקיי. וגם שי מגל מתערב בתכנים ומעיר על התכנים של החדשות, נכון? אתה ידעת מזה?

ת: ודאי, אני יזמתי את זה, בשביל זה הבאתי אותו.

ש: אוקיי. עכשיו,

ת: רק שאני חולק על אמירתך שזה התערבות בתכנים. אני טוען שזה התערבות בדבר בסיסי של הטמפלטים, צורת ההגשה, צורת העבודה, קיי.פי.איים שאין להם שום קשר אם הידיעה תהיה טובה למישהו או רעה למישהו.

ש: בוא נעשה רגע סדר, מר ישועה,

ת: קוראים לזה בין היתר – ניהול. זאת אומרת,

ש: אז בוא נעשה רגע סדר.

ת: ניהול של האתר.

ש: בשביל שאנחנו ניכנס, איך חבריי קראו לזה, לשפה הישועית, ונבין על מה אנחנו מדברים.

ת: בבקשה.

ש: התערבות בתוכן, לפחות כך לשיטתי, ולגישתנו, היא לא רק התערבות לבקשה של מישהו כדי שייכתב כך או ייכתב אחרת. אנחנו עכשיו מדברים על כל התערבות, כל התייחסות לתכנים של הכתבות שעולות באתר. אוקיי? אתה מוזמן בכל רגע להגיד אם אתה רוצה, נקצר מאוד את החקירה, שזה נכון שהתערבת בתכנים, שנכנסת לתכני הכתבות, שאמרת להם איך לכתוב, לא לכתוב כך, כן לכתוב אחרת, לא בגלל התערבות של מישהו, כי כך אתה מנהל את האתר. אבל עד שאתה תסכים להגיד את הדבר הזה, אז אנחנו נראה עוד ועוד ראיות שמוכיחות אותו.

עכשיו, אני רק מציינת לכבודכם, כי זה צריך לציין, שי מגל לא נחקר בכלל, עדו אשד לא נחקר בכלל, זה אנשים שאנחנו היום לומדים על המעורבות שלהם בענייני העריכה והתוכן של האתר, תיכף נראה עד כמה זה, לאן זה מגיע. אין לנו, הם לא נחקרו, אין לנו שמץ, לא יודעים מה יש בטלפונים שלהם, כל העניין הזה של האופן שהם פונים לעורכים ואיך העורכים מתנהלים מול אנשי הניהול באתר וואלה, אחת מהטענות המרכזיות של התביעה, הוא נסתר מעינינו, פשוט האנשים האלה לא נחקרו. אנחנו נראה עוד הרבה אנשים רלוונטיים שבכלל לא נחקרו בתיק הזה, אבל זה היה בשביל כבודכם.

ת: רוצה תשובה?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: לא.

ת: לא.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אלא אם יש לך לשאלה הכללית של קודם, שתאשר שהתערבת בתכנים ואז פחות או יותר יסיימו את החקירה, לפחות שליש ממנה.

ת: אני מתפתה להסכים תיכף להכל. אני, אני רוצה לענות ברצינות לזה. באמת יש פה איזה שהיא נקודה, לדעתי, של אי-הבנה בסיסית של ה-, יש פה איזה שהוא טעות בסיסית שאני בטוח שהיא לא, שהיא לא מכוונת. הטעות הבסיסית.

ש: תודה.

ת: מנכ"ל של חברה בסופו של דבר, רוצה או לא רוצה, הוא מעורב בכל. הוא שוכר את האנשים, הוא קובע את מי ממנים, הוא קובע את התשתיות. אני קבעתי שיבנו אולפן גם כן, זה התערבות בתוכן? אני שכרתי את ה- IT שאפשר את השרתים שהם עבדו עליהם, קניתי את ה- content management system שהמערכת מכניסה את זה,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: טוב, זה לא, זו לא השאלה.

ת: מערכת, רק שנייה, אני רוצה להסביר. אני רוצה להסביר. אני מנסה להגיד שיש פה שני סוגים של התערבות בתוכן, יכול להיות שאני חוזר פה על עצמי. יש דברים שקשורים לניהול ולפרפורמנס של האתר, עם מדדים שהם, אין להם שום קשר אם הידיעה הזאת עסקה בפוליטיקאי זה או אחר, בליין של המערכת, בקביעת הליין, מעלים את הידיעה הזאת או לא מעלים את הידיעה. אלא דנים בזה רק מההיבט – העלית ידיעה שהיא נורא משנית, אנחנו לא יודעים מי שם בכלל, אנחנו עיוורים לזה, וזה תסתכל, כל העיתונים האחרים מטפלים במשבר האחר ואתה מאחר בשלוש שעות. משהו במערכת לא עובד. זה גנרי, זה טיפול גנרי. זה התשובה שלי לך, לגבי הקטע. מעורבות כזאת כן היתה.

ש: אבל זה לא המעורבות שאנחנו רואים פה, מר ישועה. אני מבינה שעכשיו אתה מנסה,

ת: זאת המעורבות.

ש: אני מבינה שאתה מנסה,

ת: בסדר, בסדר, אוקיי.

ש: לעשות צעד אחורה.

ת: לא לא.

ש: מתוך מה שאמרת בעדות הראשית שלך, זה צעד אחורה לא מוצלח, משום שזה לא מה שאנחנו מראים פה.

ת: טוב.

ש: אבל נתקדם.

ת: אני אומר עוד פעם, המעורבות הזאת היא מעורבות שכל מנכ"ל של אתר אינטרנט בעיתון שעובד הכי תקין.

ש: אבל אנחנו לא מדברים על ...

ת: אוקיי, אז מה השאלה?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אם היתה לך מעורבות כזו, לא אם כולם עושים. אולי כולם,

ת: אוקיי. לי היתה מעורבות.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: זו השאלה, אם היתה לך מעורבות בתכנים ולא משנה אם לבקשת מישהו מיוזמה לבד, מלעבור כל בוקר או כל יום, כל צהריים, כל ערב, על האתר, לראות דברים ולהעיר לגופן של כתבות. זו השאלה. לא מה עושים אחרים. יכול להיות שכולם עושים את זה.

ת: כן, אני מבין. אוקיי. אז אני אתמקד בי. אני אומר רק שכשאומרים תכנים, אומרים מעורבות בתכנים, בתוך המשפט הזה, שבתוכו אני נמצא, בתוך רצף העדויות הזה שאני נמצא, אני אומר – יש פה שני סוגים של תכנים. יש תכנים תכנים ויש תכנים שזה גנרי, שזה טמפלטים, שזה צורת עבודה של האתר, בלי שום קשר לרצון להשפיע לכאן או להשפיע לשם, אלא רק על ביצועי האתר, שהפוש יצא מהר, למשל, מה שהיה בניס.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: לא, שיצא מהר זה לא תוכן, שיצא מהר זה דרך עבודה.

ת: אוקיי.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: כמו איפה לשים את זה, זה אולי דרך עבודה, אולי לא רק. אבל תוכן זה אומר מה כתוב בפנים.

ת: כן, אבל,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: האם להראות לגבי מה שכתוב בפנים, אם אני מבינה נכון, זו הכוונה לתוכן.

ת: אוקיי, אני מבין. אז אני אומר – ככל שהיו אז הם היו הערות שלא אמרו אנחנו מרוצים מהתוכן הזה או לא, אלא אומרים – מה, לא מעדכנים על חמאס וסירובו, הרי מעלה את זה בכלל שי, זאת אומרת, הוא לא, אין לו עניין פוליטי או משהו כזה, הוא לא בתוך הלופ הזה. הוא אומר – עלה דבר גדול, שעלה בכל מקום אחר, למה לא מעדכנים ברשות ואז הוא דן בדבר העיקרי שאכפת לו – למה הפער של 20 דקות, שזה המדד שלו. המהירות. כמו עם הפושים, מי יוציא ראשון, אז גם פה, למה זה. אז נקודת הכובד של הדבר הזה היתה שמטריד אותו שאנחנו מפגרים בהעלאת ידיעה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זה לא תוכן, זה צורת עבודה. אבל אם יהיה כתוב בפנים שקרה כך או קרה אחרת, ויגידו למה כתבתם כך או אחרת,

ש: הנה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זו התערבות בתוכן.

ת: אוקיי.

ש: כמו שאנחנו רואים במקומות אחרים.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: לא למה זה לא עלה או למה זה עולה באיחור,

ת: אוקיי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: או למה אני פותח בבוקר ואתם ישנים.

ת: אוקיי. אז קודם כל, אז חלק מהדוגמאות האלה שנתתי, הן בתוך מה שציינתי, של למה זה עלה ראשון או שני. דוגמאות אחרות, שנתנו פה, הנה העירו פה, אני יכול להתייחס לזה, ככל שפה בפורום הזה יש לזה התייחסות לדוגמאות האלה, כנ"ל גם במקרה שהיה של ניס, גם במקרה שהיה של טראמפ, זה לא בא להגיד אני בעד טראמפ, אני נגד טראמפ, אני, אני אומר, כל העיתונים עושים עכשיו, למשל,

ש: זה לא השאלה.

ת: דוגמה, שנייה, שנייה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: תוציא מהמשוואה את בעד או נגד. כרגע תנקה הכל.

ת: אוקיי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: תתייחס רק לשאלה של תכנים. יכול להיות על תערוכת פרחים, לא חשוב.

ת: אוקיי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: שאלה כללית, על כניסה והערות לגבי תכנים, בלי קשר למי, מה, למה ואיך.

ת: אוקיי. יכול להיות כניסה לתכנים בפורום הזה, כאילו, בהקשר של השאלות האלה שגברתי שואלת היום, בהקשר שאנחנו חושבים שהמערכת לא מספיק חרוצה בלכסות משהו שצריך לכסותו, במובן הזה, זה לא בדיון בו באופן ספציפי, לזה הכוונה שלי. זה, זה התשובה. הפורום הזה נועד לשחרר את ביצועי האתר, כמערכת עובדת, ואם, ואם הוא נגע בתוך תוכן, אז, אז הוא דן רק בנושא של למה זה לא עלה מספיק מהר, למה אנחנו בפיגור או למה נושא למשל כל-כך גדול, לא מתואר אצלנו. אני לא לוקח מהדוגמאות האלה, אבל אני אומר, למה כולם כיסו את זה בשידור חי ואנחנו לא. למה כיסו את זה בלי כתבה באולפן ואנחנו כן. זה נועד לתת. יש קיי.פי.איים, יש את ה- key performance indicators, את הפרמטרים שלפיהם בחרנו את עצמנו מול האחרים. ההנהלה פיתחה את זה ודנה בפרמטרים האלה והם לא היו קשורים לידיעה ספציפית או לאיש ספציפי. זאת היתה כוונתי.

ש: אז אין לי ברירה ואני חייבת להמשיך לחקור. אני כן מציעה לך ישועה, אם באיזה שהוא שלב תחזור בך מהאמירה הזאת שהיא במפגיע לא נכונה, אז אפשר יהיה מאוד לקצר את החקירה שלי, אבל אנחנו נתקדם.

ת: רגע, רגע, אני רוצה להגיד,

ש: זו לא היתה שאלה.

ת: אני רוצה להגיב לאיזו שהיא נקודה.

ש: זו לא היתה שאלה.

ת: במקומות שהתערבתי בתוכן אמרתי את זה. זה הדוגמאות שאת מביאה, זה לא.

ש: זה לא התערבות בתוכן? סבבה, נתקדם. נתקדם.

כב' השופט משה בר-עם: כבר ראינו שהיו התערבויות בתכנים כאשר אדוני נשאל בחקירות קודמות ביחס לגורמים פוליטיים כאלו ואחרים.

ת: נכון. נכון.

כב' השופט משה בר-עם: לאו דווקא אותם גורמים שכתב האישום עוסק בהם.

ת: נכון.

כב' השופט משה בר-עם: בהיבט הרבה יותר רחב.

ת: נכון.

כב' השופט משה בר-עם: שם אדוני לא הכחיש. אדוני קיבל פנייה והתערב,

ת: נכון.

כב' השופט משה בר-עם: אז כן היתה התערבות תוכנית.

ת: כן.

כב' השופט משה בר-עם: אז לכן, יכול להיות שבמקרים מסוימים ההתערבות היא לא תוכנית, אלא התערבות אולי, נקרא לזה, התערבות צורנית, טכנית, כפי שאדוני ניסה להסביר.

ת: נכון.

כב' השופט משה בר-עם: ויש מקרים שההתערבות היא כן תוכנית,

ת: נכון.

כב' השופט משה בר-עם: למרות שזה לכאורה, לא בדיוק בעניינו של מנכ"ל להיכנס לתוכן הדברים באותו רגע. היו פניות, היו דרישות, היו בקשות, אז אדוני פעל בהתאם להם.

ת: נכון. היו דברים כאלה, אני לאורך,

כב' השופט משה בר-עם: לא, לא עיתונים, אני מדבר על אדוני, כרגע, לא מדבר על אחרים.

ת: לא לא, אני לאורך העדויות שלי פה, בשורה של מקרים שהציגו לי, אמרתי באמת פה התערבתי וגם אמרתי בכמה מקרים אני חושב שכל זה לא היה אתי, אינני שולל את הנקודה הזאת שאני התערבתי וגם אמרתי שגם מפרסמים אני התערבתי. אני טוען, הדוגמאות שמוצגות,

כב' השופט משה בר-עם: גם מפרסמים וגם פוליטיקאים.

ת: נכון, מפרסמים ופוליטיקאים, נכון.

כב' השופט משה בר-עם: נכון.

ת: ציינתי לגבי חלק מהפוליטיקאים שזה כי קיבלתי הוראות והסברתי כרגע,

כב' השופט משה בר-עם: בסדר.

ת: וחלקם זה בלי שקיבלתי הוראות ולגבי הדוגמאות, בכל אופן, שניתנו הבוקר, הקטגוריה הזאת היא לא שם. זה מה שאני מנסה לומר.

ש: נתקדם. אני רק מזכירה לך את מה שאמרת בחקירה הראשית שלך. בחקירה הראשית שלך אתה אמרת,

כב' השופט משה בר-עם: גם חקירה נגדית, גב' רוזן, זה לא רק חקירה ראשית, יש כבר חקירה נגדית. גברתי שומעת את השאלות. אנחנו לא רק בחקירה הראשית.

ש: חד משמעית.

כב' השופט משה בר-עם: אז אם העד מודה ביחס לעניינים שנוגעים באופן ישיר לדיון שלפנינו, אז צריך להציג את הפריפריה כדי לבסס את ה-,

ש: אני לא חושבת, אני אמרתי, אני אמרתי,

כב' השופט משה בר-עם: אבל בסדר, אני רק, זה רק הערה בעקבות העניין של חקירה ראשית, אנחנו בחקירה נגדית גם.

ש: לא, אני התכוונתי, אני יודעת, אני יודעת ואני מכירה ואנחנו מבינים, אני לא ... את הציטוט, אבל אנחנו מבינים את הפער בין,

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: היא הזמינה את העד להודות בכך שהוא התערב בתכנים ואז הוא גם יצמצם את החקירה.

ש: נכון. והתערב בתכנים כדרך התנהלות שלו באתר. לא כפנייה של גורם חיצוני אחר. שזה בניגוד למה שהוא העיד בראשית, אבל אני אתקדם.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: טוב.

ש: עכשיו, מי שחשב שההתנהלות הזאת שלך היא התערבות במפגיע בתכנים עיתונאיים היה למשל ינון מגל. נכון?

ת: לא יודע.

ש: אתה לא יודע? תסתכל למשל מוצג שכבר הגשנו, הגשתי לך, נ/85.

ת: מסתכל.

ש: הוא כותב לך, 'הוא' אשד, זה אני אומרת, 'עדיין לא' כי זה נובע מכל ההתכתבות, 'עדיין לא מבין בעיתונאות. ההערות שלו היום היו מביכות. הוא יכול בהחלט לעזור בצורה, אבל בתוכן?' זה נ/85, זה הוגש כבר. אז לא ידענו על רקע מה, לא הכרנו את הקבוצה, לא ידענו איך אתה מתערב בתכנים. מי שחשב שההתנהלות הזאת שלך היא התערבות מובהקת בתכנים, זה היה ינון מגל.

ת: אוקיי.

ש: זה נכון? זה מזכיר לך?

ת: כן. תראי, ינון לא אהב את העובדה,

ש: לא, לא צריך מעבר לזה. התשובה היא כן?

ת: כן.

ש: אפשר להתקדם. אוקיי.

ת: כן.

ש: תסתכל, אני מדלגת על נ/1480 ו- 1481.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: רק תעבירו את זה למדינה.

ש: אנחנו עושים את זה כל הזמן, גברתי. אני מפנה אותך, נ/1482, זה מייל ששי מגל כותב לך והוא מעביר לך מייל שהוא כתב לינון מגל. אוקיי? הוא מעביר לך מייל שהוא כתב לינון מגל, זאת אומרת שיש גם התכתבות, ראינו שיש לשי מגל התכתבות עם אבירם, מסתבר שיש לו גם התכתבות עם ינון מגל. נכון? ישירה. אתה אתי? אני אתן לך זמן לקרוא. זה נכון? יש לו התכתבות ישירה?

ת: כן כן, ודאי. ודאי.

ש: אוקיי.

ת: הוא משנה למנכ"ל.

ש: אוקיי. יופי. עכשיו אנחנו רואים את המייל הזה, וראה, אלה הערות מובהקות של שי מגל בענייני עריכה.

ת: כן.

ש: 'עריכה סקסית, נכונה לוגית, שמתחשבת בשי היתה צריכה להיות', הוא כותב לו מה היא היתה צריכה להיות. 'הכותרת שמציגה אותנו היא ילדותית', אתה רואה את כל מה שהוא כותב לו?

ת: כן.

ש: זה הערות מובהקות לתכנים ולעריכה. נכון?

ת: שוב, במישור המקצועי הגנרי, זה מה שאני עונה. אין לי תשובה שונה.

ש: אוקיי. ואז,

ת: הוא משפר את הביצועים של ינון, לא להטיל עליו צנזורה, לא להטיל זה. אלא לשפר את הביצועים ואת ההבנה שלו של הקצב והצורה שבה עובד אתר אינטרנט.

ש: לא, כשהוא מדבר על עריכה, כשהוא מדבר על עריכה, אין פה מילה אחת על קצב. הוא מדבר על עריכה, על מה תהיה עריכה סקסית, נכונה ולוגית. הוא מדבר על כותרות, מדבר על זה שהכותרות הן ילדותיות. אין פה שום שאלה של קצב, אין פה שום שאלה של אינטרנט. הוא אומר שהן כותרות טפשיות. יש פה התערבות מובהקת של שי מגל שאתה אומר שלצורך זה הבאת אותו, בתכנים ובכותרות של האתר.

ת: הבאתי אותו למספר נושאים. אחד הניסיון שלו בעריכה ב- Ynet, והנקודה נבעה מול כל עורך שהוא, זה לשפר את הביצועים האינטרנטיים. אני חוזר על מה שאני אומר.

ש: הבנתי. בסדר גמור.

ת: אני לא רואה בזה התערבות בתוכן.

ש: ואז הוא כותב לך, ואז הוא כותב לך, 'הכותרת עכשיו הכי ילדותית וטפשית שיש בספר'. נכון?

ת: כן.

ש: ואז אתה כותב לשי,

ת: אבל שימי לב מה מעניין אותו, רגע, תרדי מעט, בבקשה.

ש: 'גם נגרר', אם אנחנו כבר נמצאים פה, 'גם נגרר אחרי ... גם הופך אותנו לסיפור והכי גרוע, גם לא מעניין. באותה מידה אפשר היה לכתוב אל תקליקו על הידיעה הזאת'. אז הוא אומר – זה לא מעניין, זה כותרת ילדותית וטפשית, וזה נגרר אחרי Ynet, נכון? כל הדברים האלה, לתפישתך, לפי עדותך פה היום, אלה לא הערות לעריכה ולתוכן?

ת: זה הערות לעריכה ולתוכן במישור האינטרנטי.

ש: איך במישור האינטרנטי?

ת: מעניין אותו, מעניין אותו ה- **Benchmark** איך זה עולה בהשוואה ל- Ynet, אם אתה נגרר אחרי Ynet או לא נגרר אחריה. לא מעניין אותו הידיעה בפני עצמה. בסדר, אין לי מה להוסיף.

ש: עכשיו, ותראה מה אתה אומר. אתה כותב לשי במענה וגם לעדו – נורא, תעיפו את זה כבר. אוקיי? איך בדיוק שי ועדו מעיפים ידיעות?

ת: מנחים להוריד, להעיף את זה.

ש: הבנתי.

ת: מדברים עם ינון.

ש: אוקיי. אז אנחנו עכשיו לומדים שבכלל יש מנגנונים אחרים שמעיפים ידיעות, שאנחנו לא מכירים אותם, קוראים להם שי מגל ועדו אשד והם גם מעיפים ידיעות באתר וואלה. ואתה יודע מזה.

ת: כן. זה לא בהקשר תוכני.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: טוב, בסדר.

ש: עכשיו, תסתכל על נ/1483.

ת: תודה.

ש: אתה מעיר על התוכן של הראשית, על הטמטום של הכותרת. אני מדלגת על 1484 ומעבירה אותך ל- 1485.

ת: תודה.

ש: אתה כותב, שואל את העורכים שלך, באותה קבוצה, 'מישהו מכם קרא את זה? מי מכם עובר על תרבות???', שני סימני שאלה. 'אודי???' שני סימני שאלה. אודי עונה לך ואתה כותב לו 'אוסף שטויות מגמתיות חסרות כל שכל, תסביר לי את הפואנטה. קשת מתלבטת, ביג דיל, אני קורא ולא מבין מילה'. אתה כותב בהמשך – 'בכל מקרה, כתוב גרוע מאוד'. זו התערבות בתוכן, מר ישועה?

ת: שוב, ההתערבות בתוכן היא נמצאת בתוך ההיבטים שקשורים בעיני, כמנכ"ל, לעבודה לגיטימית של מנכ"ל בכל סיטואציה וגם אצלנו, להבדיל מדוגמאות אחרות. אני חושב שמשהו נעשה לא בקצב נכון או גם ברמה לא נכונה. אם אני חושב שיש ידיעה שהיא ברמה נמוכה, ... נכון, בסדר.

ש: אז עכשיו יש לנו גם את הרמה. עכשיו אני רוצה להציג לך התכתבות של שי מגל אתך, נ/1487.

(עניינים טכניים)

ש: כותב לך שי מגל, 'אבירם עובד', בניגוד לבוס שלו. מי זה הבוס שלו?

ת: ינון.

ש: 'הוא מסביב לשעון, זה נכון ... אבל גם גיל, הבאג המהותי הוא דף הבית, הלובי שלנו. פשוט, אבירם עובד בלי עורך מעליו'. זו היתה דעתו של שי מגל.

ת: כן.

ש: אתה הסכמת אתו?

ת: חלקית כן.

ש: עכשיו, אני מדלגת על נ/1488. תסכים אתי, לפני שאנחנו עוברים למוצג הבא, שהיתה לך גם ביקורת קשה מאוד גם על אבירם. 1488 אמרתי שאני מדלגת ועכשיו שאלתי שאלה, אז אין בעצם מוצג להסתכל עליו. היתה לך ביקורת קשה מאוד גם על אבירם, נכון? על התפקוד שלו, כמי שעומד בראש מערכת החדשות.

ת: אני לא זוכר שהיתה לי ביקורת קשה מאוד, אבל, זאת אומרת, יכול להיות שהיה באיזה שהוא שלב. בגדול, ההערכה שלי אליו היתה חיובית, לכן גם החזרתי אותו אבל יכול להיות שהיתה לי ביקורת נקודתית באיזה שהוא מקום.

ש: בוא נראה. אני מציגה לך את נ/1489. הוא ארוך, אתה רק תקרא אותו.

ת: בסדר.

ש: אני אפנה אותך רק לשורות בסוף. אוקיי?

ת: רפרפתי, כן. את רוצה לשאול אותי?

ש: קראת?

ת: רפרפתי.

ש: רפרפת. יש לך פה ביקורת על התחקיר שבוצע, האם זה היה הדבר הנכון להעלות, לא הדבר הנכון להעלות, התעסקות לגוף התחקיר ושאלות שעולות בקבוצה הזאת עם דיון על נכונות או אי-נכונות התחקיר הזה. נכון?

ת: כן.

ש: אוקיי. ועכשיו תראה את ההמשך, זה נ/1490. כשאבירם טוען,

ת: זה בפניי?

ש: לא לא, יוגש לך תיכף. בוויכוח הזה, שאתה ראית קודם, שנייה, לפני שאתה קורא את 1490, בוויכוח הזה שאתה ראית קודם, העמדה של אבירם היתה שהתחקיר הוא התחקיר הכי עמוק, הכי רלוונטי, נכון ברמה התוכנית והעניינית. נכון?

ת: כן.

ש: זאת היתה העמדה של אבירם. נכון?

ת: דומני שכן. בסוף שם, כן.

ש: אוקיי.

ת: לפני הסוף, כן.

ש: אוקיי, אז בוא נתקדם עכשיו ל- נ/1490. ואתה כותב, אתה אחרי שיחה עם ינון, 'אנחנו חוזרים פה המון על הביטוי אין כאן נכון ולא נכון, אבל אני חושב שיש כאן טעות גדולה ולא מסכים לחלוטין עם אבירם, ינון וגם אודי. במקרה הזה, אני עוקב רצוף אחרי העריכה אצלנו וב- Ynet, יש לנו עוד הרבה מה לשפר' ואז אתה ממשיך וכותב – 'קשה לכם, התכוונתי שקשה לכם לקבל הערות ושאנחנו לא מספיק חדים ולא מספיק חרוצים. אני לא מרוצה מהתפוקה'.

ת: נכון.

ש: אוקיי? אתה אומר לאבירם – בוויכוח הזה, אני לא מקבל את העמדה שלך.

ת: כן.

ש: 'ואתם לא מספיק חרוצים'.

ת: כן.

ש: ואני לא מרוצה מכם.

ת: כן.

ש: אוקיי. ועכשיו אנחנו מבינים את הרקע לתכתובת שהיא הניצולה היחידה מהאירוע הזה, שהגיע אלינו כחומר חקירה בתחילת הדרך, זה נ/73, את התגובה של אבירם לדבר הזה. זה נ/73. זה הוגש, כמובן. ואנחנו מבינים עכשיו את הרקע לתכתובת הזאת. אבירם אומר לך 'אני יודע היטב. להגיד

לנו שאנחנו לא חרוצים אחרי שאנחנו נותנים את הנשמה בשביל וואלה, זה פשוט מעליב'. הוא נעלב ממך. נכון?

ת: ודאי.

ש: כשחקרנו אותך, זה בחקירה הנגדית שלי, והראיתי לך את ההתכתבות הזאת ולא זכרת, אתה לא סיפרת על שום דבר מהאירועים שאפפו אותה. שום דבר.

ת: ההתכתבות הזאת שאת מראה עכשיו?

ש: כן. שום דבר מהוויכוחים, שום דבר מהקבוצה, שום דבר מזה לא סיפרת.

ת: אם את אומרת.

ש: שום דבר מהתחקיר. שום דבר מהוויכוח על התחקיר, שום דבר מהוויכוח על הדברים האלה ושום דבר מההקשר שההודעה הזאת ניתנה, לא אמרת כלום. אתה רוצה להסביר לנו למה לא אמרת?

ת: אני לא זוכר את השאלה, אני לא זוכר את התשובה. בגדול, כשנשאלתי על משהו, עניתי את מה שאני חשבתי לענות. לגבי כל הדברים האחרים שמופיעים פה, תשימי לב שזה הכל הערות, להשוות אותנו ל- Ynet, להשוות לזה, זה במישור אחר של ניהול.

ש: שזה לגוף התחקיר. אבל אני עכשיו רוצה לשאול אותך,

ת: מישור של תפוקות. מישור של תפוקות.

ש: אני לא מתכוונת להתווכח אתך, מר ישועה.

ת: אני אומר – התפוקה לא מספיקה.

ש: יש את העדות שלך, יש את החומרים.

ת: בסדר.

ש: עכשיו אני רוצה לשאול אותך, מכיוון שעכשיו רעננו את זיכרונך בכל העובדות,

ת: כן.

ש: האם אתה רוצה לספר לנו מה קרה אחר-כך?

ת: אחרי?

ש: אחרי האירוע הזה, אחרי שאתה כותב כך לאבירם, אחרי נ/73. אתה זוכר מה קרה אחר-כך?

ת: אני לא יודע למה כוונתך. קרו המון דברים.

ש: בהתנהלות שלך מול העורכים שלך, מול התכנים של האתר, האם אתה זוכר מה קרה?

ת: אני לא יודע למה כוונתך. לא.

ש: לא יודע מה כוונתי. אז נראה. אם אתה זוכר שהקמת קבוצה חדשה. מזכיר לך משהו?

ת: הקמנו מאות קבוצות, אני לא יכול לזכור על מה מדובר.

ש: קבוצה חדשה שקראו לה 'מערכת מצומצם'.

ת: אוקיי.

ש: זה מזכיר לך משהו.

ת: נשמע שם שאני מכיר, אני לא זוכר בדיוק מי היה ומה, נשמע שזה חלק מצומצם מהמערכת.

ש: אוקיי. קבוצה שחבריה היו אודי הירש, שי מגל ועדו אשד.

ת: אוקיי.

ש: זה מזכיר לך?

ת: כן.

ש: ומי לא היה בקבוצה הזאת?

ת: ינון.

ש: ומי עוד לא היה בקבוצה הזאת?

ת: אבירם.

ש: נכון. אז עכשיו בוא נראה מה קורה בקבוצה הזאת. אתה זוכר מה היתה התכלית של הקבוצה הזאת?

ת: לא.

ש: אז בואו נראה. 1492, ההודעה הראשונה שאתה שולח בקבוצה הזאת. אתה כותב 'אודי, אבקש שמרגע זה תדווח בפורום מצומצם זה, בזמן אמת, על כל מחדל וטעות הקשורים לחדשות. קצתי

במשחקי הילדים של אבירם וינון'. למה אתה מתכוון, מר ישועה, כשאתה כותב כל מחדל וטעות הקשורים לחדשות?

ת: דברים שקשורים לנושאים שטיפלנו בהם בקבוצה הנרחבת וקשורים לקצב העלאת הדברים, עומק העלאת הדברים וכדומה. כל המדדים האלה של ה- **Benchmark**ing בינינו לבין Ynet, שלשמה הוקמה הקבוצה הראשונה. רואים את זה גם אחר-כך.

ש: אני אומרת לך, מר ישועה, תיכף אנחנו נראה,

ת: בבקשה.

ש: אנחנו נראה בדיוק למה אתה, מה אתה אומר, בקבוצה הזאת. אבל נתקדם. כי אני אומרת לך, מר ישועה, שמחדל וטעות שקשורים לחדשות, אין לזה שום קשר למה שאתה אומר. זה התערבות פרופר בתכני החדשות ואנחנו גם נראה את זה. מה זה 'משחקי הילדים של אבירם וינון'?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אלו שתי שאלות.

ת: בבקשה. אז מה השאלה הראשונה?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אין לזה שום קשר,

ש: נכון.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זה דבר אחד, ומה זה 'משחקי ילדים' – דבר שני.

ש: אז אם אתה רוצה להגיב לאמירה הזאת שלי? תודה, גברתי.

ת: לינון ויכול להיות שגם לאבירם, היה קשה לקבל את העובדה שיש קבוצה נרחבת יותר שדנה אתם בדברים שקשורים לעריכה בתוך האתר. אני לא חשבתי שזה קשור לעיתונות, אני חשבתי שזה קשור לעניינים האינטרנטיים. לשילוב בין העיתונות ... רק שנייה, תני לי לענות, בבקשה. הם מדי פעם העירו, גם ינון אמר פה אתה טועה, זה כן משהו שקשור לעריכה. בסדר, אפשר לבוא ולהגיד. זה שיקולים עיתונאיים ועדו לא מבין בעיתונאות, זה לגיטימי לגמרי לקיים כזה דיון בתוך הנהלה. וגם אבירם אמר התחקיר כן בסדר וכדומה. הפוזיציה שלנו, גם שלי וגם של שי מגל, שיוזם חלק

גדול מההערות האלה, היא באה מ- **Benchmark**ing וכדומה. זה תשובתי לשאלה הראשונה. והשנייה, מה היתה? סליחה?

ש: זה לא חשוב כרגע, תיכף אני אגיע לשנייה.

ת: אוקיי. בבקשה.

ש: אני רק רוצה להתייחס לתשובה הזאת שלך. זאת אומרת שזה לא רק אני לוקה בחוסר הבנה בסיסי ויסודי לגבי העובדה שאתה מתערב בתכנים העיתונאיים, זאת גם היתה תפישתם של ינון מגל ושל אבירם אלעד. נכון?

ת: לא חושב. אני חושב,

ש: מה זאת אומרת? זה מה שאמרת. זה בדיוק מה שאתה אמרת. אתה אמרת – ינון מגל ואבירם אלעד הביעו עמדה שזה לא מצא חן בעיניהם שמתערבים במה שנתפש בעיניהם עבודה עיתונאית ותוכנית. זה מה שאתה אמרת. אז אני מבינה מזה שהטעות הבסיסית והיסודית שייחסת לי, גם ינון מגל וגם אבירם אלעד, חשבו כך.

ת: ינון מגל וגם אבירם לא התנגדו לזה שיש אנשים נוספים שמבינים יותר באינטרנט, שיכולים לסייע להם. באופן טבעי, כשאתה עושה כזה דבר בתוך קבוצה, שחלקה זה מערכת טהורה וחלקה זה אנשים שבאים מהצד השני, אז נוצר חיכוך. במקומות ספציפיים, הם העירו את מה שהם העירו ואמרו – פה עוברים את הגבול. בסדר, אז הם אמרו פה עוברים את הגבול. לפעמים קיבלתי, לפעמים לא קיבלתי את הנקודה הזאת. זו היתה ההתייחסות שלהם. גם הם הבינו שבצד האינטרנטי, המקצועיות של שי מגל ושל עדו, שהם שניהם מעמודי התווך של האינטרנט בארץ, היא ... את רואה גם במה שנתת לי עכשיו 1492, מה הדברים שמופיעים פה. פה ב- Ynet, יש יותר וידיאו ויותר תמונות, אצלנו רק שתי תמונות ופה אין וידיאו וכנ"ל בכתבה על בית כנסת באשקלון, אצלם יותר תמונות. זה, זה דן בהיבטים האלה, שהם ההיבטים שאני חושב שהם, היינו חייבים לעסוק בהם ואין אתר אינטרנט שזה לא קורה. אבל אצלנו, אני חשבתי בשלב מסוים צריך לעשות את זה, לאור חולשות. לכן,

ש: רק ראינו,

ת: ואני שחקן חיצוני לעניין.

ש: רק ראינו את התגובה של ינון מגל שכותב לך ב- נ/73, שזאת התערבות בתכנים עיתונאיים, רק ראינו את האייטם שהוא מעביר, לא אייטם שהוא מעביר לך, את המייל שהוא מעביר לך על זה שמי שמחליט באתר וואלה זה רק אילן ישועה. ראינו את כל הדברים האלה ונתקדם.

ת: אני שמחליט,

ש: מה זה משחקי הילדים,

ת: סליחה. סליחה. את מערבבת.

ש: שנייה.

ת: אז את אומרת משהו לא לענות?

ש: על זה אל תענה. זה הערה שלי לפרוטוקול.

ת: כשאת מטעה?

ש: אני לא מטעה, אבל אנחנו נשאיר את זה כך. אני מטעה, נתקדם.

ת: בסדר.

ש: מה זה משחקי הילדים של ינון ואבירם?

ת: יכול להיות שבתוך התהליך הזה לפעמים הם שיחקו איזה שהוא משחק שהם לא שיתפו פעולה עם שי או מישהו, אני לא זוכר כבר מה היה, באופן ספציפי.

ש: מה זה משחקי הילדים של ינון ושל אבירם? מה זה משחקי ילדים בעולם שלך, פה, בכלל?

ת: משחק ילדים זה שכשאתה מקים קבוצת ניהול, אתה אומר שהמטרה המשותפת של אנשים מהמערכת ואנשים שמומחים לאינטרנט היא לשפר את הביצועים שלנו, **Benchmark** ל-Ynet וכדומה, והם לא משתפים עם זה פעולה ועושים ברוגז או לא, לא מקשיבים או משהו כזה, זה, זה,

ש: אז זה מה שהם עשו? הם עשו ברוגז והם לא הקשיבו?

ת: יכול להיות שהיה, יכול להיות שהיה איזה שהיא תקופה שהם עשו, אני לא,

ש: למה הם עשו ברוגז ולא הקשיבו? הכל כל-כך אידילי, אתה בסך-הכל רוצה לשפר את האתר, אתה אומר שאתה לא מתערב להם בתכנים, אתה לא מתערב בעיתונות. למה, למה הם צריכים לעשות ברוגז? זה אנשים רציניים. גם ינון מגל וגם אבירם אלעד.

ת: בני אדם הם בני אדם והם לא אוהבים שנכנסים להם לתוך התחום, הם חשו בתחומים מסוימים שזה כן נכנס להם, כמו הדוגמאות שאת ראית ואני חשבתי שלא וזהו.

ש: אוקיי. אז עכשיו בוא נעבור ל- נ/1493.

ת: הוא מנהל את הממלכה לבד. פתאום מישהו מתערב, אומר לו למה זה לא עולה כאן, למה זה לא עולה כאן.

ש: נ/1493. 'אנחנו נחליט בזמן אמת', אתה כותב, 'מי מהפורום המצומצם הזה מנחית הוראה לביצוע'. אודי אומר 'אוקיי'. אתה אומר 'אני מעדיף שברוב המקרים זה יעבור, יעבוד בציר שלך ושל עדו בלעדיי, אבל כל אימת שיידרש, אני או שי נתערב'. על מי מנחיתים הוראות לביצוע, מר ישועה?

ת: אבירם וינון.

ש: על?

ת: אבירם וינון.

ש: אוקיי. אודי העיר שהוא המשנה של ינון, הוא ינחית הוראות על ינון?

ת: או למטה, או כלפי מטה, לאו דווקא על ינון.

ש: אוקיי. וזאת אומרת, רק עכשיו אנחנו נבין, מהרגע הזה, יש בכלל ציר שקוראים לו עדו ינון, או שי מגל, סליחה, כן, עדו, אודי, ינון, או לא משנה, ציר שאתה לא מעורב בו, של עדו אשד שמנחית הוראות, נכון?

ת: עדו בכל מקרה ברגע שהוא מונה לאחראי, אז הוא שם.

ש: אוקיי.

ת: זה נהפך לציר הטבעי.

ש: או שי מגל מנחית הוראות?

ת: שי מגל זה גם ציר טבעי, כי הוא משנה למנכ"ל.

ש: כל הצירים האלה, אנחנו לא מכירים אותם בכלל. יפה.

ת: מה זאת אומרת לא?

ש: עכשיו אנחנו ממשיכים. 1494.

ת: זה מבנה ארגוני של חברה, ברגע שהוחלט שנושא מסוים מטופל על-ידי הנהלת החברה, כי הנושא הזה לוקה, אז הנהלת החברה מטפלת.

ש: מי החליט?

ת: אני החלטתי.

ש: אוקיי. נ/1494. אתה ממשיך באותה קבוצה, פורום מצומצם. 'הכפפות ירדו הבוקר אחרי התשובות היהירות של אבירם. אי-אפשר להעיר, החבר'ה האלו ואתה אודי ישן בעמידה. מצדי שיהיו עשר הערות בשעה, אני לא אקבל שום מחווה או הליכה על קצות האצבעות'. איזה תשובות יהירות היו לאבירם, מר ישועה?

ת: אינני זוכר.

ש: אז נעבור ל- נ/1495. אתה כותב, במילים שלך 'אני הולך לעקוב אחרי עמוד הבית כמו עורך ראשי ומצפה שאתה, אודי, תעשה את זה ולא תפספס יותר כלום'.

ת: אוקיי.

ש: אז עקבת אחרי עמוד הבית כמו עורך ראשי, מר ישועה?

ת: יכול להיות שעקבתי, יכול להיות שלא, אני לא בטוח שעקבתי כל הזמן. המחשתי לו שצריך לעקוב, כי יש הרבה רשלנות שם, זה הכל.

ש: אז צריך עורך ראשי?

ת: טוב, זה, אני מזכיר עוד פעם, הציר הזה של המעקב, הוא היה ציר של מעקב, לא איזה ידיעה עולה, נגד מי כותבים, נגד מי לא כותבים, זה לא קובע את ה- line העיתונאי. זה היה ציר שבא לטפל במישור של הביצועים האינטרנטיים של המערכת. נקודה.

ש: שמענו.

ת: אז שמעת, בסדר, אני אומר עוד פעם.

ש: שמענו, ראינו את כל הדברים מנגד, אני לא מתכוונת כל פעם לא להביא את הדברים של ינון ולא להביא את הדברים של אבירם שעלו מהכתובים, אני מתכוונת להמשיך.

ת: בבקשה.

ש: רק שיהיה ברור,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: עו"ד רוזן עוזר, הייתי אומרת, כבר היינו, באמת ראינו והיינו.

ש: בסדר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: נ' חושבת שהנקודה הזו מוצתה. כל החומר הרי לפנינו, החומר מוגש. לא צריך לשמוע ממנו על כל נייר שוב ושוב ושוב אותה תגובה. בואו נתקדם הלאה, לחלק הבא. הבנו את הרעיון, התשובה שלו היא אותה תשובה. מה שיש בכתובים – יש בכתובים. התשובה שלו לא משתנה. אז גברתי תעבור לחלק הבא.

ש: בסדר. אם אפשר, רק אני רוצה להציג את המשך ההתכתבות פה, כדי שתהיה התמונה בפני כבודכם וגם כדי שאני אוכל,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זה הוגש.

ש: בסדר, אבל אני,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זה מסומן וזה יוגש.

ש: אני מבינה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אין טעם להמשיך לעבור אחד אחד ולשמוע אותה תשובה.

ש: אני לא מתכוונת לעבור דוגמה – דוגמה, לכל ההתערבויות התוכניות שנמצאות בפני כבודכם. אני כן רוצה להציג את ההתכתבות, את המשך ההתכתבות הזאת, שאני חושבת שצריך לתת לו הזדמנות להגיב עליה,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: של ההתכתבות האחרונה, גברתי מדברת?

ש: כן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: לסיים את ההתכתבות ... אחר-כך גברתי תתקדם. מה שיש פה – יש פה. לא צריך לתת לו להגיב על כל נייר ונייר.

ש: הוא לא מגיב על כל, גברתי, אני מדלגת על הרבה מאוד קטעים בחקירה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אז לדלג עוד יותר, להתקדם הלאה.

ש: אני אעשה מה שכבודכם אומרים לי, אני לא, אני חושבת,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זה מה שאנחנו אומרים. להתקדם.

ש: בסדר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אז תני לו, תסיים את ההתכתבות הזו ונעבור הלאה, לנושא הבא.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: עו"ד רוזן, העמדה שלו ברורה, הוא חוזר עליה כל הזמן. אנחנו מבינים את עמדתו, לא צריך לחזור עליה בדוגמאות נוספות. הדוגמאות הנוספות שנועדו להציג תמונה אחרת, היא בתוך החומר הכתוב, זו הכוונה.

ש: שמעתי, אני מקשיבה היטב, שומעת את הכל, גם את המוסיקה. אני מציגה לו את התכתובת הזאת ואני מתקדמת. אם אפשר נ/1496. אתה אומר, כותב, 'כל הזמן אני שומע מינון ומאבירם שהם לא מבינים על מה אנחנו מדברים, שהם לא קיבלו שום דוגמה למה לא בסדר, אז אני אתן להם דוגמאות ואתה בבקשה תתחיל לעשות את עבודתך', זה אתה כותב לאודי, 'מונית לאחראי על עמוד הבית ולעורך משנה של וואלה, בבקשה, תראה לי דרך הפורום הזה מה אתה שווה. נמאס לי

מגן הילדים, אני אשלח חצי מערכת הביתה ביום ראשון אם יהיה ולו מצמוץ אחד'. שאלה אחת על התכתובת הזאת – להבנתך, זה תפקידך כמנכ"ל?

ת: ודאי.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: טוב. אפשר להתקדם.

ש: תודה. אני מדלגת על נ/1497. תסתכל רק באמת על נ/1497.

ת: מה שנתת לי?

ש: לא. אחר-כך אנחנו נדלג עד נ/1506. אבל לכתבה הזאת, תסתכל,

ת: כן.

ש: בשעה 07:05 בבוקר, אתה כותב וזה בקבוצה הכללית, שכוללת גם את ינון ואבירם וברוך שי – 'נושא ההוצאות להורג חשוב, יש לעשות עליו עוד כתבות, לדון בתגובות בעולם וכן בהשוואה לדעאש'. גם זה חלק מתפקידך כמנכ"ל, מר ישועה?

ת: כן.

ש: תודה. אנחנו מדלגים עד 1506, כן. אוקיי? ועכשיו,

ת: אני רוצה רק שהכן יובן, זה דוגמה לחוסר שביעות הרצון שלי מרמת הכיסוי שאנחנו נותנים בתור אתר מוביל, לנושאים שהם נושאים מרכזיים. אתר מוביל לא יכול לפספס נושא, זה יכול היה להיות דעאש, זה יכול להיות זה, זה יכול להיות נושא אחר.

ש: הבנו.

ת: אני אתן את הדוגמה, אני קורא עשרה עיתונים, אני עובר, אני רואה מה נמצא בכל מקום בעולם ואני אומר – תשמע, אנחנו ישנים. הנקודה היתה כל הזמן על הקטע של,

ש: ...זו דרישה שלך,

ת: נכון.

ש: לכתבות עם תכנים מסוימים, נכון?

ת: כן.

ש: שעוסקים בנושא מסוים.

ת: חידדתי בדיוק בגלל מה שאמרת חידדתי את מה שאמרתי ואין לי מה להוסיף.

ש: בסדר. עכשיו, בוא נסתכל על הרול הישן, 12 לאוקטובר 2014.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: גברתי יודעת להגיד לנו שורה?

ש: כן, ודאי. כשאני אצטרך למצוא, 3009,

ת: 12 באוקטובר 2014?

ש: כן. טעיתי?

ת: לא 3.

ש: 3009?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: מתחיל ב- 5.

דובר: 5882,

ש: אז יש לי טעות פה. אז שנייה, רק רגע.

דובר: מתחיל ב- 5869.

ש: 5869, אני מתנצלת. הטעות אצלי. זה ההתכתבות שאנחנו ראינו אותה, 'אבירם הודיע לי שהוא עוזב'. הוא כותב לך, ינון. אתה משיב 'חבל. ידוע לאן? חבל גם במישור האישי וגם המקצועי, אך נתגבר. אני מאוד אוהב אותו', אתה כותב לו. ואז אתה כותב לאבירם, אוקיי? זו ההתכתבות שאנחנו מכירים. אתה הצטערת על זה שאבירם עוזב?

ת: תראי, מצד אחד הצטערתי, כי הוא באמת איש איכותי וטוב, אני גם הצעתי לו בהמשך לחזור להיות עורך ראשי. מצד שני, היה אז כבר רמה של, זה נכנס לאיזה מין קטע כזה של עימותים, הוא וינון, יחד עם עדו, שהרגשתי שאולי, אולי יכול להיות שעדיף שילך, כיוון שניסינו, הבאת שי מגל היתה מהלך מאוד יקר, אדם שעולה הרבה כסף, הבאנו אותו מ- Ynet ורצינו להקפיץ את וואלה עוד מדרגה ברמה האינטרנטית והרגשתי שזה קשה מאוד לעשות את זה מולו ומול אבירם. היה רגשות מעורבים. אני חושב יותר הצטערתי מאשר לא.

ש: אוקיי.

ת: כי בסך הכל כאיש עיתונאות וכדומה, הוא מהמעלה הראשונה.

ש: אז בוא נראה את נ/1507, זאת ההודעה שהיתה חסרה לנו, שהיא תכתובת בינך לעדו אשד ושי מגל, מיד אחרי שינון מודיע לך ולפני כל הדברים החמים שכתבת ברול הישן, אתה כותב 'ראו למטה, קיבלתי עכשיו מינון' ואז אתה כותב 'אני לא מצטער בכלל, אבל אני מניח שהוא מתואם עם ינון'. זה שיקף את עמדתך האותנטית מול המנהלים שלך?

ת: קודם כל, מול מנהלים אתה לא מפגין יותר מדי חולשה ואתה לא מתחיל לבכות וכדומה. אמרתי לך, העמדה שלי לגבי העזיבה שלו היתה אמביוולנטית, אין לי מה להוסיף.

ש: אין לך מה להוסיף. ואתה ממשיך, נ/1508. אתה כותב לעדו ולשי 'צריך לנצל את ההזדמנות לעשות סדר, לבנות מבנה חזק בין אודי ליואב גולן ואולי גם א. זילברברג,' דמות שאני לא שמעתי עליה עד היום, לא משנה. זאת אומרת, מבחינתך, העזיבה של אבירם היתה הזדמנות.

ת: כן, כמו שאני, כמו שאני כותב פה וכמו שאת רואה, רציתי להביא את יואב גולן.

ש: תיכף נראה.

ת: כן, נכון.

ש: עכשיו, רק כדי שהתמונה שלך תהיה שלמה, אז אני רק אציג לך את נ/1509. וכדי שתהיה לך את תמונת ההתכתבות, אבל אתה כותב שם למטה, 'זרוק מילה ליואב גולן ותגיד לו שההחלטה השבוע יש התפתחויות, שלא ילך לשום מקום אחר'. אוקיי?

ת: כן.

ש: נכון?

ת: כן.

ש: אוקיי. עכשיו, נעבור לדבר על יואב גולן. אתה העדת פה בעדות הראשית שלך, שיואב גולן היה בעיניך אדם מבריק שרצית אותו מאוד ומה שטרפד את ההגעה שלו למערכת היה הפסילה שלו

על-ידי מר שאול אלוביץ', בגלל וטו שהתקבל מאיפה שהוא מסביבת ניר חפץ או סביבת בלפור, היו לך כל מיני רמיזות בעניין הזה. אתה זוכר? זו היתה עדותך, נכון?

ת: נכון.

ש: אתה רוצה לשנות אותה?

ת: לא.

ש: אז בוא נראה. אני לא אקריא את כל המקומות בחקירה הראשית שלך. קודם כל, מי שהמליץ לך, זה היום אנחנו מבינים, מי שהמליץ לך על יואב גולן היה החבר הטוב שלך, איתן מדמון. נכון?

ת: נכון.

ש: זה קרה ביוני 2014. נכון?

ת: יכול להיות.

ש: אוקיי. יוני 2014, אני מציגה רק את, לא צריך להציג, אני מדלגת את נ/1510, 11 ו- 12, תאשר לי, אם לא תאשר לי נראה את המוצגים, שאיתן מדמון ביקש ממך לקדם את יואב גולן, אנחנו הכל ב- 2014.

ת: מאשר.

ש: מאשר. ובאוגוסט 2014, תסמוך עלי, הוא כותב לך "יואב גולן סימס לי, הוא באי-ודאות". זאת אומרת שכבר באוגוסט 2014, היה לך קשר עם יואב גולן. נכון?

ת: נכון.

ש: והוא היה באי-ודאות לגבי המצב שלו, נכון? מולך?

ת: נכון.

ש: עכשיו, אני מדלגת על 1513. אני כן אומר לך שמהחומרים עולה שסביב ה- 13 באוקטובר היו לך שיחות עם יואב גולן, או שיחה, ועכשיו אני רוצה להציג לך את נ/1514. אתה זוכר מה היתה עמדתו של שי מגל?

ת: לא.

ש: לא זוכר? כי כשהעדת פה בחקירה הראשית, אמרת שהמערכת התלהבה ממנו, הם כולם חשבו שהוא איש מדהים. אתה זוכר את העדות הזאת שלך?

ת: כן. עדו היה מרוצה ממנו, אני בעדות, נדמה לי בחקירה שלי,

ש: בחקירה שלך אמרת,

ת: אמרתי שהיו לחלק ספקות לגבי הצד האינטרנטי שלו.

ש: אוקיי, אז בוא נראה מה שי,

ת: נדמה לי שזה מה שאמרתי.

ש: נכון. אתה צודק. קראת יפה את כל הפרוטוקולים. אבל בוא נראה עכשיו מה שי מגל חשב בזמן אמת. וכתב לך במייל 1514.

ת: אוקיי.

ש: אוקיי? הוא כותב 'נקודות מהצד שלי'. לא צריך לקרוא את הכל, אתה קורא, זה גם לפני בית-המשפט.

ת: קראתי.

ש: יפה. עלה בשיחה, 'הוא לא באמת האיש שהסתמס כל היום עם ליברמן, היה תקשורת עם ליבני, אם מביאים אותו צריך כתב פוליטי מאוד דומיננטי, הוא לא יפצה על זה. הוא לא ייצוגי כלפי', אתה קורא?

ת: קראתי הכל.

ש: קראת הכל. לפחות מה ששי מגל חושב, למטה, בסיכום. 'מנגד, אני איתן בדעתי, הוא לא ראש מערכת החדשות הכי מבריק שיכול להיות לנו. בהיעדר שמות אחרים, ... עדיין בודק וראוי. במצב עניינים רגיל, הייתי מעדיף עוד מרואיינים לתפקיד'. זאת עמדתו של שי מגל. זה מזכיר לך משהו?

ת: כן. יש, סביב הבאה של אדם, תמיד יש התלבטויות. מסכים, כן.

ש: אז שי מגל, אוקיי, אז בניגוד למה שאמרת בראשית, שכולם חשבו שהוא מבריק מדהים, שי מגל חשב אחרת. ואז, בוא נראה מה אתה אומר. אתה אומר 'אז תביא עוד שמות. אנחנו לא יכולים לטעות יותר'.

ת: אוקיי.

ש: נכון?

ת: כן.

ש: יפה. בזה אתה אומר בעצם, תאשר לי, שיואב גולן ירד מהפרק, שיביאו עוד שמות.

ת: לא אמרתי שירד מהפרק, אמרתי שתביאו עוד שמות. עושים את זה בכל תהליך של,

ש: שכרתם בסוף את יואב גולן?

ת: לא שכרתי את יואב גולן מסיבות שאמרתי לך.

ש: אז בוא, תיכף נראה.

ת: קיימנו את ההליך, שנייה.

ש: כן, אני מקשיבה.

ת: קיימנו את ההליך. אני פגשתי אותו כמה פעמים, עדו פגש אותו כמה פעמים. עדו חשב שהוא מצוין, אני חשבתי שהוא מצוין, שי מגל העלה את ההסתייגויות. אני חושב שהיה עוד מישהו שהעלה את הנושא של האינטרנט, אני לא זוכר מי זה. זה פה בצד האינטרנטי. לא פה. יכול להיות שהיתה עוד הסתייגות שעלתה מעוד מישהו לצד האינטרנטי שלו, את זה לא זכרתי גם בהודעה שנתתי בזמנו, שחלק חשבו שהוא יכול יותר להתאים וחלק חשבו שהצד העיתונאי חזק אבל הצד האינטרנטי יותר חלש. היו כמה פאזות להבאה של יואב גולן ובגדול, ההבאה של יואב גולן נתקלה לכל אורך הדרך בהתנגדות. של שאול. ובסוף נאמר לי גם מה הסיבה. שהוא בן ברית של בן כספית והוא יכול יום אחד, אם הוא יצא, הוא יותר גרוע מבן כספית ואם יום אחד הוא יצא החוצה, הכל, כל הדברים שקורים אצלנו עוד יצאו החוצה.

ש: אוקיי. אז בוא רגע נעשה סדר בתשובה שלך. קודם כל, אנחנו מבינים שהסיפור של יואב גולן היה יותר מורכב. לא הגיע מישהו שלדעת כל אנשי המערכת היה הדבר הכי מבריק והכי מדהים. הגיע מישהו שהיו לגביו חילוקי דעות. נכון?

ת: אין מישהו שמגיע, כן, אבל אין מישהו שמגיע למערכת, עוד פעם, התהליך, זה טיבו של התהליך.

ש: זה פשוט, אתה אומר – אין מישהו שמגיע למערכת והכל, פשוט בראשית העדת משהו אחר. אז עכשיו אנחנו מבינים את המציאות המורכבת.

ת: ובהודעה שלי אמרתי שחלק חשב שכן וחלק שלא.

ש: טוב.

ת: אמרתי שחלק חשב שכן וחלק חשב שלא. בגדול, התוצאה היא,

ש: אז בהודעה אמרת,

ת: נכון.

ש: ובמציאות אמרת, ובראשית אמרת משהו אחר.

ת: בגדול, התוצאה התחתונה היתה שלי, כמנכ"ל, מהזיכרון שלי, היא שאני רוצה את יואב גולן.

ש: אתה אומר לשי מגל – בהינתן עמדתו, תביא שמות אחרים.

ת: שי מגל אומר שהוא חושב שלא אידיאלי. שזה לא זה. הוא יכול לעבור, הוא לא אידיאלי, צריך לבדוק עוד שמות. הוא משנה שלי. אז אני אזרוק את מה שהוא אומר? אני אומר לו – תביא עוד שמות.

ש: אוקיי.

ת: מה, מה מזיק שמביא? האם זה סותר את העובדה שהוא עדיין נשאר אותו אחד משמות, איך זה ההוכחה שלא רוצים אותו?

דובר: לא יכולים לטעות יותר.

ש: זה לא הוכחה שלא רוצים אותו.

ת: בסדר, נו, אוקיי.

ש: כשאתה אומר – אנחנו לא יכולים לטעות יותר, למה אתה מתכוון? איזה טעות עשיתם קודם?

ת: במינויים. אני אומר עוד פעם, אני,

ש: מינויים של מי היו טעות קודם?

ת: לא יודע ספציפית למה התכוונתי פה. אולי התכוונתי, אם אני, לא יודע. לא יודע מה התכוונתי.

ש: מי שעזב זה אבירם.

ת: לא, התכוונתי, התכוונתי שהיה לנו כבר כמה חילופים, גם טלי עזבה, זה בתקופה קצרה, הרבה אנשים התחלפו.

ש: כשהוא אומר לך, כשאתה אומר לו 'אנחנו לא יכולים לטעות יותר', זה לא, זה על רקע הדברים שלו שהוא לא הבן-אדם הכי מבריק. מבחינתו, לטעמו, אולי הוא שוגה לגמרי. איזה טעויות עשיתם קודם? מי היו הטעויות?

ת: אנחנו לא יכולים לטעות יותר במובן של להביא מישהו שאחר-כך נצטרך להחליף אותו. זו הכוונה.

ש: אבל פה אנחנו מדברים על האיכות שלו כעורך. איזה טעויות עשיתם קודם?

ת: מי שהיה לפני, טלי שהובאה ונשלחה, ינון, וכדומה.

ש: טוב. עכשיו אני רוצה לסדר לך את לוחות הזמנים. אנחנו באוקטובר 2014. ההתכתבות שלך עם שאול, לעניין ההתייחסות למינוי יואב גולן ותיכף נזכיר לך מה היה שם,

ת: 2015.

ש: היא מאוגוסט 2015.

ת: אני יודע. אז מה?

ש: יפה. זאת אומרת שבאוקטובר 2014, באוקטובר 2014, יואב גולן יורד מהפרק, אין שום קשר לשאול, שום קשר לעמירם ותראה כמה יפה, ברול הישן,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: עד כאן, גברתי אמרה משהו. שיענה.

ש: טוב, בבקשה. בבקשה.

ת: לגבי כל אחד מהאנשים האלה ששקלנו להביא אז באותה תקופה, ודאי לתפקיד כזה, היתה לי הידברות עם שאול. זה ששאול שם אמר סופית את זה, זה לא אומר, אני אומר עוד פעם, שהוא לא אמר את זה גם לפני זה. זה עובדתית. אני רציתי את יואב גולן. למרות ההתנגדות במערכת, וכמו שראית, גם כשהמערכת לפעמים החליטה א', אני החלטתי ב'. כי בסוף אחד מחליט. יש דעות שונות ואחד מחליט. ההתרשמות שלי היתה שהוא עיתונאי מצוין. אז אני אומר לך שאני דיברתי עם שאול, שאול אמר שהוא צריך לבדוק, והוא הביע התנגדות ומה שאת רואה בטקסט שם יותר מאוחר זה היה שניסיתי עוד פעם להביא. פעם אחת לא התגברתי, ניסיתי להביא את זה עוד פעם. כי כל-כך רציתי אותו.

ש: תיכף אנחנו נסתכל על הטקסט ונראה כמה הוא לא אומר, אבל אני רוצה להגיד לך דבר אחד,

ת: בבקשה.

ש: בשביל, בשביל לקבל את מה שאתה אומר, שהוא לא מתיישב עם הכתובים ולא מתיישב עם הדברים שאתה כותב, צריך להאמין לך.

ת: כן.

ש: צריך להאמין לך ואני אומרת לך שלנוכח השקרים הרבים שנפלו בעדותך עד היום, ואני רואה גם היום, אי-אפשר להאמין לך. אז אנחנו מתעסקים עכשיו בכתוב.

עכשיו בוא נסתכל על הכתוב. הכתוב ששורה 12594, אנחנו באוגוסט 2015, עשרה חודשים אחר-כך, ואני אומרת לך שלא מצאתי, לא מצאתי שום תיעוד לשיח שלך עם יואב, על יואב גולן, עם שאול אלוביץ' לפני זה, כפוף כמובן לטעויות שיכולות לקרות לי, אני לא מצאתי כלום כזה. אז עכשיו אנחנו ב- 25 לאוגוסט 2015, תראה מה אתה עונה לו ואתה עונה לו דברים כהווייתם,

ת: את יכולה,

ש: באוגוסט 2015,

ת: את יכולה לעלות לתחילת העמוד?

ש: מה זה תחילת העמוד? כן, 12, אוקיי?

ת: את רואה שיש לזה התחלה ויש דיבור לפני זה?

ש: לא.

ת: למה לא?

ש: מה שאנחנו רואים, שאנחנו באוגוסט 2015,

ת: שאול, מה כותב?

ש: כותב, כותב את מה שהוא כותב,

ת: זה שיחה כמו שאתם תמיד אומרים לי,

ש: תראה מה אתה כותב, תסתכל. רגע. הנה, פה. 'אין כוונה בכלל לקחת אותו'.

ת: מתי אני אומר את זה?

ש: אתה אומר את זה באותה שיחה, בהמשך ישיר של אותה שיחה.

ת: מה הוא אומר לי באותה שיחה?

ש: מה זה משנה מה הוא אומר לך? העובדה היא שבאוגוסט 2015,

ת: אז אני לא נכנס אתו לוויכוח,

ש: לא היתה שום כוונה. הבנתי.

ת: אז אני מסביר לך עוד פעם שאני לא נכנס אתו לוויכוח. את שואלת אותי אם אני רציתי את יואב גולן? אני רציתי את יואב גולן, הבוס שלי אומר לי שלוש פעמים וטו, נמנעתי מלהיכנס לוויכוח, אמרתי – בסדר.

ש: הבוס של לא אמר לך כלום, הבוס שלך באוגוסט 2015 אמר לך, אמר לך דבר-מה ואתה אמרת לו דברים כהווייתם.

ת: למה בוס? למה הבוס שלי אומר לי, מתחיל את השיחה,

ש: רק שנייה.

ת: למה הוא מתחיל את השיחה ב- 'אני מבין שיש כוונה'?

דוברת: מה זאת אומרת?

ת: למה הבוס שלי אומר, הרי תמיד אתם אוהבים, כשאני מתחיל,

ש: אני הראיתי לו את כל,

דוברת: הבוס אומר משהו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: תנו לו רגע להגיד מה שיש לו להגיד ואחר-כך השאלה הבאה. תנו לו רגע להשלים, לענות מה שיש לו ואחר-כך גברתי תשאל.

ת: אפשר לעלות לתחילת ה-,

ש: לא, אני רוצה שתתייחס,

ת: אז עניתי בתחילה, ולא נתת לי לענות.

ש: אני, אני הראיתי לך,

ת: אני רוצה לענות לשאלה, אני רוצה להשלים את תשובתי לשאלה.

ש: לא לא, אתה תענה לשאלה שלי. אתה תענה לשאלה שלי.

ת: אז השאלה שלך,

ש: אני אשאל אותה שוב, כדי שהשאלה שלי תהיה ברורה ואני אבקש תשובה לשאלה שלי. הרול היה בפניך, הצגנו לך. אני מבינה לאן אתה רוצה לקחת את הדברים האלה, אבל אני אומרת לך את הדבר הבא ולזה אני מבקשת שתתייחס.

ת: כן.

ש: אוגוסט 2015, אתה אומר לשאול 'אין בכלל כוונה לקחת אותו', את יואב גולן. אלה דברים כהווייתם, שלא ידענו אותם לפני שהעבירו לנו את החומרים, היום אנחנו יודעים שבאוקטובר 2014, אתה אומר לשי מגל – לא יכולים לעשות יותר טעויות, אם לא האיש הכי מבריק, תביא אנשים אחרים. אוקטובר 2014, אני אומרת לך באחריות, שאני בדקתי, אין שום שיח מאז על יואב גולן. ובתוך השיח באוקטובר 2014, אין שאול.

עכשיו אני אומרת לך שתסביר מה זה אין את המילים לנוכח מה שאנחנו יודעים עכשיו, את המילים, רק את המילים האלה תסביר 'אין כוונה בכלל לקחת אותו'. את המילים האלה, בבקשה תסביר. אוגוסט 2015. עשרה חודשים אחרי המייל שכתבת לשי מגל.

ת: יואב גולן היה מועמד מצוין מבחינתי, לא ויתרתי על זה, היתה התנגדות של שאול לזה מההתחלה, לא ויתרתי על זה לכל אורך הדרך. דיברתי והעליתי את זה מספר פעמים אחר-כך, לשאול, כששאול מתחיל את השיח הזה, הוא לא מתחיל מכלום, אלא הוא אומר – אני מבין שיש כוונה כי העליתי את הנקודה הזאת, דיברתי כמה פעמים על זה. אולי אתו, אולי עם איריס, אולי עם שניהם, אינני זוכר. העליתי את הנקודה ולכן הוא מתחיל משם והוא מטרפד. אני מבין שזה לא הולך, אז אני אומר – בסדר, אין כוונה. אני נכנע, זה הכל. כי זה אחרי שלושה וטואים שהוא אומר וברגע שהוא הזכיר לי בן כספית והזכיר את מה שהוא הזכיר, הבנתי שלא יעזור לי. זה הכל.

ש: אתה מדבר,

ת: רציתי את יואב גולן,

ש: אתה מדבר מזיכרון, עכשיו?

ת: למה הוא אומר אני מבין?

ש: אתה מדבר מזיכרון עכשיו?

ת: כן.

ש: כי זה לא מופיע בשום מקום בכתוב. אז זה זיכרון שלך?

ת: כן.

ש: למה בראשית לא סיפרת לנו,

ת: כיוון ש-,

ש: למה בחקירה הראשית לא סיפרת לנו. אני שאלתי אותך בדיוק על המשפט הזה. למה בחקירה הראשית לא סיפרת לנו שיואב גולן היה מועמד ב- 2014, לא סיפרת לנו מה המערכת חשבה, לא סיפרת לנו מה אתה חשבת, לא סיפרת על שום דבר מהדבר הזה.

ת: אוקיי, אני אגיד לך מה אני זוכר. אני אענה לך בצורה מאוד פשוטה, אני לא צריך לחשוב על זה אפילו. אני עונה לך.

(דיבורים ברקע)

ש: הוא ידע מעולה, הוא ידע מעולה והוא גם הסביר את זה.

ת: היא שואלת והיא עונה. היא שואלת והיא עונה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: כן.

ת: אני הרי לא יכול לזכור את כל מה שהיה, במיוחד לא כשלגבי איש מסוים יש דיון פה ואחר-כך הפסקה ואחר-כך יש דיון פה. לפעמים זה מתערבב לי. ראיתי שאצלכם, כשהחומר מונח לפניכם, אתם גם מתבלבלים. הרבה פעמים. אז קורה גם לי שהחומר לא מונח לפניי ואני מתבלבל. אני יודע מה זכרתי, כמנכ"ל. נפגשתי עם יואב גולן מספר פעמים, התרשמתי שהוא איש משכמו ומעלה, רציתי לעבוד אתו, חלק מהאנשים במערכת, דעתם היתה פחות. ציינתי את זה גם בהודעה שלי, אתה לא יכול לזכור את הכל. בסופו של דבר, כשרציתי להביא אותו, מי שהתנגד זה שאול, ואני יישרתי אתו קו, זה מה שאת רואה פה בתוך הרול.

אז למה אני מעלה את זה עוד פעם? למה זה בכלל עולה?

ש: תחזרו בבקשה, אני רק רוצה להחזיר אותך, ציינה פה חברתי, נכון, אני רוצה להחזיר אותך למייל, אותו מייל שבו אתה עונה לשי מגל, זה נ/1514, למייל של שי מגל אתה עונה תוך דקה, זה הזמן שהתייעצת עם שאול?

ת: סליחה?

ש: למייל של שי מגל אתה עונה תוך דקה.

ת: מה זה קשור?

ש: אז אני שואלת אם זה הזמן שהתייעצת עם שאול?

ת: למה שזה הזמן שהתייעצתי עם שאול?

ש: הבנתי. אוקיי.

ת: ובאמצע גם אכלתי תפוח.

ש: בתיאבון.

ת: אני אומר לו, אני עונה לו – תביא עוד שמות ואני מתחיל בתהליך נוסף. זה הכל, ... הנקודה.

ש: 'אנחנו לא יכולים לעשות עוד טעויות', אבל נתקדם.

ת: נכון, צודקת.

ש: אני מדלגת על 1515. אז עכשיו ראינו שאבירם עזב, ראינו, תאשר לי שגם עדו אשד חשב שינון מגל הוא לא מתאים לתפקיד העורך הראשי.

ת: נכון.

ש: אז הנה, אנחנו יכולים לדלג על עוד שאלה. ואני רוצה להציג לך ידיעה, התכתבות שעל חלקה חקרתי אותה אבל היא היתה מאוד מאוד חסרה באופן שבו חקרתי, כי לא ראינו את כל ההשתלשלות, כי לא היה לנו את החומרים החדשים. זה נ/1516, כבודכם, מה שיש ב- נ/1516 זה עיבוד שאנחנו עשינו, של הרול הישן והתכתובת החדשה, כשמה שמופיע בלבן, זה החומרים החדשים. אוקיי? זאת אומרת, עכשיו, אם כבודכם רוצים שאני אגיד מה השורה המדויקת ברול הישן, אז אני יכולה לומר, אבל זה, מה שאנחנו עשינו זה לקחנו את ה-, עשינו חיבור.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: בסדר. רק גברתי תמקם אותנו ברול המלא, ברול הישן.

ש: לא, הרול הכי לא מלא, הרול הכי לא מלא בעולם, אבל הישן. זה בסדר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: הבנו.

דובר: העיוות פה, הוא מייצר תמונה מלאה.

(מדברים יחד/ברקע)

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: ברול הישן.

ש: אני רק רוצה, רוצה לציין, אנחנו גם היום לא יודעים שזו תמונה מלאה. גם היום, אנחנו יודעים ורואים מתוך התכתובות והמיילים שהעבירו לנו, שאנחנו לא יודעים את התמונה המלאה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: הכוונה היא כאן לרול בלי השילוב של דברים אחרים.

ש: אני הבנתי. ניצלתי את ההזדמנות לומר גם את זה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: נמשיך. לא צריך להתמקד,

<u>עו"ד בעז בן-צור</u>: זה מה יש כרגע.

ש: נכון. אבל למזלנו, לפחות השתפר מצבנו.

ת: יש את ספרי הזיכרונות שלי מבית-הספר היסודי.

ש: טוב. זה לא ידענו.

ת: מצאתי אותו.

ש: יפה. אז ככה זה.

(מדברים יחד/ברקע)

ש: נ/1516.

(עניינים טכניים)

ת: סליחה, אני פספסתי, בצבע זה הרול החדש?

ש: כן. סליחה, זה הרול הישן. הצבע זה הרול הישן.

ת: הלבן זה החדש?

ש: נכון.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: הלבן הוא החדש. הצבעוני הוא הישן.

(עניינים טכניים)

ש: ... יש לפעמים בעיה שזה קופץ בשעות. עשינו מה שאפשר בשביל שזה לא יקרה, אבל אם כבודכם תופשים אותי באיזה שהיא תקלה, אז אנחנו יודעים, השתדלתי לארגן את זה כך שזה לא יקרה, אבל זה יכול להיות שזה קרה באחד מהמוצגים.

<u>עו"ד יהודית תירוש</u>: אז אני רק אגיד, כבודכם, שמאחר ומוצגים כאן מסמך שהוא מסמך שהוא עיבוד, אז אנחנו כמובן נצטרך, אני מסכימה להגשתו בכפוף לבדיקה, אבל אני גם אגיד עוד דבר, שלא בהכרח נצליח לבדוק הכל, ככל שיש הרבה מסמכים כאלה שמעובדים, לא בהכרח נצליח

לבדוק אותם עד לסיום חקירתו של העד ויכול להיות, מקסימום, נגיד את ההסתייגויות שלנו, בהמשך לאחר מכן. בסדר?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: בסדר.

ש: בכל מה שאנחנו יכולים לסייע, אם את צריכה את המספרים, אנחנו כמובן נסייע.

<u>עו"ד יהודית תירוש</u>: זה ברור שזה יעזור ככל שיהיה, נשמח.

ש: אני אשמח. טוב.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: מה השאלה אליו?

ש: תודה. עכשיו אנחנו רואים את ההשתלשלות של האירוע ואנחנו רואים שמי שביקש ממך להוריד ידיעה זה חברך הטוב איתן מדמון. זה מתחיל כך,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: רגע, על מה אנחנו מדברים כרגע? באותו עניין של המינויי?

ש: לא, אנחנו סיימנו את נושא יאיר גולן, שמענו את עדותו של העד, ראינו את המסמכים ואת הכתובים מנגד. עכשיו אנחנו מתקדמים. אני משתדלת,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זה בסדר, רק לדעת איפה אנחנו עומדים.

ש: הכל טוב.

עכשיו אנחנו אמרנו, כדי לסבר את התמונה, אבירם עזב, אוקיי? והסכמת אתי, חזרנו לינון, והסכמת אתי שגם עדו אשד לא חשב שינון הוא צריך להיות עורך ראשי בוואלה, אז אנחנו מתקדמים ל- נ/1516, שהוא, אגב, בקשה של איתן מדמון להוריד ידיעה ונראה מה אתה אומר. אתה אומר לו, אתה אומר 'רואה, אעשה מה שתגיד'. אתה שואל אותו 'מה אתה אומר? דבר אתי איך לטפל בזה'. אומר לך מדמון – 'זה כבר כמעט שעתיים באוויר, אפשר להוריד. תעשה טובה, תורידו את זה. לא רוצה שיתחילו לכתוב, למה כותבים דברים בוואלה, את מי זה מעניין בכלל, פליז'. ואז אנחנו רואים את מה שאתה כותב לינון, ואתה כותב לאיתן מדמון שזה טופל. אתה רואה?

ת: קראתי הכל.

ש: קראת הכל. אז אני רק, בוא זה, ואז איתן מדמון שואל אותך אם אתה לא יכול להוריד. מה זאת אומרת להוריד? כי את הכתבה אי-אפשר למצוא.

ת: אולי לסלק לגמרי.

ש: לסלק לגמרי. זה דבר שגרתי?

ת: או להוריד,

ש: אני אומרת לך – אי-אפשר למצוא אותה באתר, את הכתבה הזאת. חיפשתי, ניסיתי.

ת: יכול להיות שזה סולק לגמרי. לא, זה נדיר.

ש: זה נדיר, הבנתי. עכשיו, תראה – אתה פונה לאודי הירש, אחרי שאתה כותב להירש 'לא טוב, לא רוצה לראות בכלל, תוציא לגמרי מהבראנג'ה, מהראשי בראנג'ה', אתה רואה?

ת: כן.

ש: ואז אתה כותב לו, הוא כותב לך 'ינון אמר לי לפני חמש דקות שהוא ידבר אתך, הוא כאן, נתתי את ההנחיה מזמן'. אוקיי? אתה כותב לאודי 'ועכשיו אנחנו מבינים שזה למרות שהוא אמר לך שינון רוצה לדבר אתך'. אתה אומר לו 'מבקש שיקרה מיידית'. לאודי, נכון?

ת: כן.

ש: שהוא המשנה של ינון, נכון?

ת: כן.

ש: אוקיי. כל ההתנהלות הזאת מתנהלת סביב בקשה של איתן מדמון ממך.

ת: כן.

ש: ועכשיו אנחנו מתקדמים בזמן ל- נ/1517. זה לא מצא חן בעיני ינון ההוראה הזאת שלך, נכון?

ת: נכון.

ש: בלשון המעטה.

ת: נכון.

ש: אז תראה מה קרה – 1517, כותב, איתן מדמון מעביר לך משהו שמישהי כנראה מעבירה לו, לא יודעת מי. 'הי איתן, רק מעדכנת, וואלה לא הורידו את הכתבה, היא יושבת שם תחת הכותרת הכי מטוקבקים'. אוקיי? כותב לך איתן מדמון 'תראה מה אתה יכול לעשות, אתה לא זמין באינטרנט' ואז אתה כותב לו 'נמאס לי מהחצוף ינון'. ואז דווקא איתן מדמון מנסה להרגיע אותך ואז אתה אומר 'כן, אבל זה קרה עשר פעמים בעבר, עקומת הלמידה שלו שטוחה בכל נושא וגם הזלזול שלו עבר כל גבול. הוא חושב שבגלל שהוא הפנים של החברה אז החברה שייכת לו. אידיוט ילדותי'. אתה חשבת שינון עושה לך דווקא?

ת: יכול היה להיות, למרות שבמקרה הזה הוא צדק.

ש: והדברים שאתה אומר לגביו פה לחבר הטוב שלך, איתן מדמון, משקפים את דעתך לגביו?

ת: אני חושב שבמקרה הזה ינון צדק ואני טעיתי.

ש: אבל אני שאלתי אם זאת היתה דעתך. אני מבינה שהיום אתה אומר,

ת: כעסתי, כעסתי באותו רגע. אולי על זה שהוא לא עשה את זה. את צריכה להבין שהפעולות מול גלובס, אני באמת עברתי על כל המיילים עם איתן, כל פעם שיש איזה בקשה של איתן, יש עוד כאלה, דרך אגב, לאורך הדרך, יש לפניה ואחריה, זה כמו סנדוויץ' כזה, יש לפניה ואחריה, בקשות, תחנונים, שלי מאיתן לפעול לטובת בזק ולטובת שאול. היחסים עם, אתם יכולים לגחך,

ש: אני לא גיחכתי,

ת: קחי את כל הטקסטים, תקשיבי, תיקחי את הכל, שימי את זה כמו שאני שמתי, צבעתי את כל המקומות מהסוג הזה שבהם אני פועל לא נכון בצבע כחול, לקחתי את כל המקומות ההם בצבע ורוד, יש סנדוויצ'ים עבים של בקשות ותחנונים שלי. הרי זה ברור מה הציר עם איתן, אפשר כל יום לחזור ולהגיד חברך הטוב איתן, חברי הטוב איתן וחברי הטוב יוסי, אפשר להגיד עוד מעט לשעבר לגבי רובם, התבקשו והפכו למבצעים של טובות עבור בזק ועבור שאול, עשרות בקשות כאלה, לפני כל דבר כזה, אחרי כל דבר כזה. לפני כל דבר כזה, אחרי כל דבר כזה, אז ברור שמעת לעת הוא מבקש דבר, אז אני עושה את מה שהוא רוצה. אני יודע שבעוד שעה אני אצטרך להוריד

כתבה על בזק, שנמצאת בגלובס. זה היה טיב היחסים. בהקשר הזה איתן היה חבר שלי. ובהקשר הזה, הביקורת שלי על ינון לא נכונה. מה שאמרתי באותו רגע זה, עוד פעם, זה שינון לפעמים, אמרתי, יודע להרגיז, לפעמים הוא עשה משחקים. דרך אגב, הוא עשה את זה בצדק, כי הוא הגן על האתר. אבל זו לא דרישה לגיטימית, מה שיש פה. זה מה שיש לי לומר.

ש: אוקיי. השאלה שלי, מר ישועה, היתה שאלה אחרת.

ת: כן, כן.

ש: כי יש עוד מקומות שבהם אתה מתבטא באופן כזה כלפי ינון.

ת: יכול להיות.

ש: אני רוצה רגע, אני מנסה,

ת: יכול להיות.

ש: לחסוך אותן, אז אני כן רוצה לשאול אותך אם אתה יכול לאשר שמול אנשים אתה אמרת על ינון שהוא אידיוט, שהוא תוקע סכינים בגב גם לחברים שלו, שהוא קפריזי, שהוא, רגע, שאני אדייק, שהוא ילדותי מאוד, קפריזי, עם התקפי זעם, שהוא תוקע סכינים גם לחברים הכי טובים שלו. התבטאויות מהסוג כזה.

ת: הסכין לא זכור לי. על סכינים לא זכור לי.

ש: אני לא חייבת לדייק, יש אותם, אבל זה לא משנה.

ת: בסדר.

ש: האם אנחנו נמצא בהתכתבויות שלך, מול אנשים שונים, התבטאויות כאלה על ינון?

ת: על ינון – כן, תמצאי. רק שאת תמצאי הרבה יותר התבטאויות חיוביות שלי עליו.

ש: האמת שזה, האמת שזה לא נכון, אבל זה לא חשוב.

ת: אני יודע, אני יודע.

ש: אוקיי.

ת: אני יודע, אני יודע שאנחנו יש לנו tunnel vision, זה בסדר, אני יודע. אני קצת מרחיב את ה-tunnel vision.

ש: לנו יש tunnel vision?

ת: לא לא, אני אומר, לפעמים יש tunnel vision.

ש: אוקיי. לפעמים יש, רק לא אצלנו.

ת: לא אצלך, אני יודע. לא אצלך, רק אצלי. בכל אופן, אני אומר,

ש: לא, לא רק אצלך.

ת: כן כן, בסדר, אוקיי. אז אני רק אומר עוד פעם שלגבי ינון, אני הייתי מאוד אמביוולנטי, כי מצד אחד מאוד הערכתי ומאוד אהבתי אותו כעיתונאי וחשבתי שהוא עשה שירות עצום לאתר, לצד הדבר הזה, יש את האמירות השליליות שלי אליו, יש פי שניים-שלוש אמירות חיוביות שאני אומר הוא ילדותי וזה, אבל הוא נכס לחברה והוא מביא רייטינג ואני כן רוצה לשמור עליו. הוא זה וזה, כמו שתקפת אותי אז, בזמנו, על זה שאתה אמרת שהוא שיקר ועשה, עם הידיעה של גאולה וכדומה, ואתה אומר לשאול שהוא לא יכול להיות עורך ואתה מנסה להשאיר אותו. הראיתי לך שבחצי השני של המשפט, אני אומר את זה לשאול. ואני רוצה לומר עוד משהו לגבי זה, באותה מידה גם כן, היו יותר התבטאויות שלי מאשר שלי שליליות נגדו, של שאול שליליות נגדו.

ש: אני רק רוצה רגע לסדר את התמונה מולך, מר ישועה.

ת: בבקשה.

ש: מי שמוסיף את הנדבך זה אנחנו, כי כל החצי הראשון שאלה היו הדברים שאתה אמרת בחקירה הראשית שלך, ודיברת בשבחו של ינון, והפניות לרול הישן, והכל היה כבר. העדת על זה, אמרת את זה. מה שאנחנו מראים עכשיו זה תמונה מעט יותר מלאה, כנראה לא כל התמונה המלאה, אבל תמונה מעט יותר מלאה, שמציגה את הדברים האחרים, את הסכסוך שהיה לך את ינון, את העובדה שאתה חשבת שהוא,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זו שאלה לעד?

ש: זה התייחסות,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: או ויכוח אתו?

ש: זה לא ביקורת, זה התייחסות למה שהעד אמר עכשיו.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: לא, שאלתי אם זה ויכוח אתו, או שזו שאלה לעד. אם זו שאלה, גברתי תשאל. אם לא, אז ...

ש: יש שאלה בקצה של זה, אבל אני מודה ש-,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: יש שאלה בסוף?

ש: כן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אוקיי.

ש: יש שאלה, אבל, שאתה חשבת שהוא עורך ראשי לא טוב, שאתה דיברת עליו בפני אנשים בצורה שפגעה בכבוד שלו ועכשיו לשאלתי, תאשר לי, שינון הרגיש היטב את חוסר הכבוד שהוא מקבל והדבר הזה מאוד מאוד פגע בו, בתוך המערכת.

ת: כן.

ש: אוקיי. ואני רק רוצה לומר, הוא גם כתב לך את זה וברול הישן, אפילו, ועכשיו אנחנו מבינים את כל ההיקף של התמונה שהיתה שם.

ת: התמונות שאת מציגה בהיקפים אחרים שאת לא מציגה.

ש: בסדר. עכשיו, למול ינון אני אפנה גם ל-, לא, אין צורך, זה ברול הישן, זה בפני בית-המשפט.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: אנחנו מתקדמים לקראת סיום? איפה אנחנו?

ש: לקראת סיום של מה?

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: בכלל.

ש: לא. אנחנו, אני לא לקראת סיום, בכלל לא. יש עוד חקירה בנושאים שונים. לא.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: נושאים שונים, טוב, נתקדם לנושא אחר.

ש: לא הבנתי.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: אולי נתקדם לנושאים אחרים, אני מבין.

ש: אני אמרתי לכבודכם מה הנושא של החקירה שלי, זה הכל באותו, באותם מקומות, סביב הדברים האלה. אבל לשאלתו של אדוני, אני לא בסוף החקירה. גם לא בתחילתה, אני איפה שהוא באמצע. מול ינון, אנחנו רואים במקומות אחרים, כמו שאמרת, טרחת גם לפרגן לינון, נכון?

ת: כן, הייתי אמביוולנטי.

ש: אוקיי.

ת: מצד אחד היה ערך עצום, מצד שני היתה התנהגות לפעמים ילדותית וכדומה. אמביוולנטיות התבטאה, ודרך אגב, עם כל האמביוולנטיות, בסוף ניסיתי להחזיר אותו פעמיים.

ש: טוב. וכשאתה פוגש את ינון למשל ב- 13 באוקטובר,

ת: שנה?

ש: 2015, אתה אומר לו – הי, שמחתי מאוד לפגוש אותך היום, מאחל לך הרבה הצלחה ולעם ישראל ימים טובים, אתה איש מוכשר ומיוחד, הישאר נאמן לדרכך. במקביל, באותו זמן, אתה כותב לחבר שלך, שעוד איש ריקני נכנס לפוליטיקה. נכון?

ת: נכון.

ש: הבנתי. אוקיי. עכשיו, ואז ינון עוזב. זה בדצמבר 2014, ינון מפסיק להיות עורך ראשי והוא נכנס באמת לפוליטיקה, נכון?

ת: אמת.

ש: סליחה?

ת: אמת.

ש: ומי שנכנס לקבוצה זה אבי אלקלעי, נכון?

ת: כן.

ש: אני מפנה ל- נ/1525, זה מ- 17 בינואר 2015. אתה אומר 'תעיפו מבט על הכתבה של קדרון על שליין', אתה רואה?

ת: כן.

ש: ואז שי מגל מגיב שגם הוא לא אהב אותה, מתייחס למילים, לניסוחים. 'אין בעיה לבקר אבל לא במילים כמו', הסגנון צורם מאוד ואז אתה כותב – גם לדעתי, 'יש עורכים באבן גבירול?' אתה שואל ואז תקרא, תסתכל על המשך ההתכתבות. ואתה כותב 'זה לא הפעם הראשונה שהוא מגזים, הוא לא היה אחראי גם לכתבה על אייל גולן?' זה מזכיר לך, הכתבה על אייל גולן?

ת: כן, דיברנו על זה הבוקר.

ש: כן, אבל בבוקר לא זכרת. עכשיו אתה זוכר?

ת: זוכר מה? לא הבנתי.

ש: שהיתה כתבה של אייל גולן, שאתה פעלת, שהתערבו בה וישנו אותה, מול גבי להב.

ת: דיברנו על זה הבוקר,

ש: אוקיי.

ת: מה זאת אומרת אני זוכר?

ש: כל ההתנהלות הזאת, ממשיכה גם עכשיו ואנחנו כבר בינואר 2015. מה זאת אומרת 'יש עורכים באבן גבירול'? מה הם אמורים לעשות, העורכים, שהם לא עושים?

ת: חשבתי שזה כנראה קצת over the top, הכתבה, משהו שם מוגזם או אני לא יודע מה. התנהל ויכוח בקבוצה.

ש: אוקיי. אני מדלגת 1526, 1527. 1528. תסתכל אם תציגו לו את 1529, 1530. אפשר להציג לו? ואם אפשר להציג לו גם את 1531. גם את 1526, 1527 ו- 1528 להציג לו ואז אני אשאל אותו שאלה אחת, כן.

(עניינים טכניים)

ש: תעבור על המוצגים, שוב, לטובת הפרוטוקול, הוגשו לעד נ/1526, נ/1527, נ/1528, נ/1529, נ/1530 ו- נ/1531. אני מבקשת שתעיין בהם. אני מציגה לך, כפרופוזיציה, שכל הדוגמאות האלה של מה שאני מציגה בפניך הן התערבויות מובהקות שלך בתכני האתר ובתכני הכתבות. ואם יש לך משהו להוסיף מעבר לדברים שאמרת.

ת: הפוך ממה שאת אומרת, זה דוגמאות לניהול לגיטימי של מנכ"ל, של היבטים של טכניקה, נקרא לזה, פלטפורמה של אתר, בדומה למה שאמרתי.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אותה תשובה.

ש: אותה תגובה, אז עכשיו רגע אני אסתכל. איך אפשר להגיד שלמשל, נ/1527, שאתה אומר שהכיסוי בנושא החיסול הוא דל ולמה יששכרוב לא כותב משהו, וכשאתה כותב ב- נ/1528, 'אתם מפספסים את האינטרנט', הקצב חייב לעלות ואז אתה ממשיך 'לא טוב, מבזק ולא מבזק בראשית' ואז אתה ממשיך 'הראשית שלנו', סליחה, שי מגל ממשיך, 'הראשית שלנו על הצל"שים, Ynet העלו כתבה שלמה ויפה'. ואז אודי כותב ש'היתה משמרת בוקר רעה' ואז אבי אלקלעי אומר 'וואלה יותר מעודכנת עכשיו' ואז אתה ממשיך, ב- נ/1529 'אנחנו לא מספיק חרוצים, אין עומק'.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: עברנו על הדברים האלה, כבר עברנו את זה, את הנושא הזה.

ש: כל ההתייחסות שלך לכתבה בעניין אייל ברקוביץ'.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: יש איזה שינוי בתשובתך? אחרי שעיינת בכל המוצגים האלה?

ת: לא. זה כל מה שהיא הקריאה, זה דוגמאות שהתכוונתי להביא שמסבירות את עמדתי. אבל היא נתנה את זה כבר.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: עו"ד רוזן עוזר, אפשר להתקדם.

ש: טוב.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: חשבתי שכבר סיימנו עם הנושא הזה.

ש: באותה תקופה היה לך גם שיח ישיר עם העובדים בדסק. נכון?

ת: ייתכן.

ש: מה זה הדסק?

ת: ייתכן. מה?

ש: מה זה הדסק?

ת: דסק כולל עורכים, שמקבלים את הידיעות ומשלבים אותן בתוך האתר.

ש: רק עורכים?

ת: יש ראש דסק, יש סגן של ראש דסק, יש עורכים א', יש עורכים ב', עורכים יותר מנוסים, עורכים פחות מנוסים. לא יודע מה כוונתך.

ש: זו כמות גדולה של אנשים שמתעסקת בתוכן של האתר, נכון?

ת: כן.

ש: ולך היה קשר ישיר אתם?

ת: יש משמרת, כן. יחסית גדולה. ביום משמרת גדולה, בלילה משמרת קטנה.

ש: כמה אנשים יש שם ביום?

ת: אפילו עשרה.

ש: אוקיי. ולך היה קשר ישיר עם אנשים בדסק. זאת אומרת, פעמים רבות אתה או פנית בטלפון או,

ת: לא, היה קשר פעמים לא רבות יותר מאשר רבות.

ש: פעמים לא רבות. אז בוא נראה. כי תראה,

ת: היה קשר לפעמים.

ש: סליחה?

ת: היה לפעמים קשר.

ש: היה לפעמים קשר.

ת: אבל לא, לא לפעמים רבות.

ש: סליחה?

ת: לא פעמים רבות.

ש: אני מציגה לך מהרול הישן, אבי אלקלעי אומר לך, אני אקריא לך, זה ברול הישן, אני צריכה את השורות, אבל זה מ- 3 במרץ 2015, אתה, אבי אלקלעי כותב לך 'אין לי שום תלונה על השיח הישיר שלך עם העובדים, נהפוך הוא, אני חושב שזה חלק מסוד כוחך הרב בניהול'. אתה מסכים אתו? שהיה שיח ישיר בינך לבין העובדים?

ת: יכול להיות, אני לא יודע.

ש: מה זה יכול להיות? אתה היית שם. זה או כן או לא.

ת: אני לא יודע מה המקרה, את מציגה לי משהו, אני לא יודע, תראי לי את המקרה, יכול להיות שדיברתי אם הוא אומר, אז בסדר, אז יכול להיות שדיברתי עם מישהו, כן.

ש: הוא לא מדבר על אירוע ספציפי.

ת: אוקיי.

ש: זה אגב אירוע ספציפי, אני אעזור לך, כשאתה פנית לדסק, אבל הוא לא מדבר אגב אירוע ספציפי. הוא אומר משהו כללי. זאת אומרת, אגב אירוע ספציפי, אבל הוא אומר משהו כללי. הוא אומר 'אין בי שום תלונה על השיח הישיר שלך עם עובדים, נהפוך הוא, אני חושב שזה חלק מסוד כוחך הרב בניהול'. עכשיו, כשאנחנו רואים את כוחך הרב בניהול, האם זה גם נכון שאתה גם פנית באופן ישיר לדסק?

ת: אמרתי לך כבר היו מספר פעמים שפניתי, זה היה יותר לא פניתי מאשר פניתי.

ש: טוב.

ת: יכול להיות שזה היה אחד המקרים.

ש: אוקיי. אבי אלקלעי הוא היה עורך אחראי, נכון?

ת: כן, הוא היה עורך ראשי בפועל, בעצם. לא נתנו לו את ה-, או ממלא מקום עורך ראשי, אני כבר לא זוכר את זה. לא נתנו לו את ה- title הסופי של עורך ראשי באיזה שהוא שלב, או ממלא מקום או בפועל, אינני זוכר.

ש: התואר שלו היה עורך אחראי, אני שואלת אם אתה מסכים שהוא הסתייג, הוא הסתייג מהתואר עורך ראשי, משום שאתה הוא זה ששימשת כעורך ראשי.

ת: הוא מסתייג מהתואר עורך ראשי? קודם כל, הוא רצה להיות עורך ראשי. הוא לא קיבל את התפקיד של עורך ראשי, כי,

ש: ובזמן שהוא לא קיבל את התפקיד של עורך ראשי, הוא הסתייג מזה שיקראו לו עורך ראשי, הוא הסתייג מהתואר, משום שמי שהיה עורך ראשי זה אתה. אתה שימשת כעורך ראשי. האם אתה מסכים לעמדה הזאת?

ת: לא מבין מה את אומרת. את אומרת שבזמן שהוא לא היה עורך ראשי, הוא הסתייג מזה שהוא ישתמש בתואר עורך ראשי, למרות שהוא לא היה עורך ראשי?

ת: כי אתה היית העורך הראשי.

ש: אני לא הייתי עורך ראשי, עוד פעם. אבי מילא בפועל את תפקיד ממלא המקום של העורך הראשי, הוא קרא לזה עורך אחראי או משהו כזה, עד שהוא לא מתמנה לעורך ראשי, אז הוא לא קרא לעצמו עורך ראשי.

ש: אבל אתה לא עונה לשאלה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: הטענה היא שהוא התנהל כך, כי הוא חשב שאתה זה שבפועל העורך הראשי של האתר.

ת: לא חושב. הוא קיבל את התפקיד. לא נתנו לו את המינוי עד הסוף, כי, כי, כי היתה התנגדות.

ש: זה לא תשובה לשאלה. התשובה לשאלה,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: הוא ענה שבפועל הוא היה עורך ראשי, זה מה שהוא ענה.

ת: אבי היה העורך הראשי בפועל.

ש: אז התשובה היא – לא נכון. לשאלתי, לאמירה שלי, אתה לא רק, אתה אומר, מה שאת אומרת זה לא נכון, זה לא נכון, אני לא הייתי עורך ראשי, זה מה שאתה אומר, אבי אלקלעי היה עורך ראשי. זה מה שאתה אומר?

ת: כן.

ש: אז אני מקריאה לך, מכתב תביעה שהגיש מר אבי אלקלעי, ואני מקריאה לך את סעיף 16. 'התובע הוא עורך באתר וואלה ועיתונאי רב זכויות, אשר בין היתר שימש בעבר כעורך ראשי של האתר. בהמשך הפך עורך אחראי והסתייג מהתואר עורך ראשי, שכן אילן ישועה',

ת: איפה? סליחה, באיזה שורה?

ש: סעיף 16. 'שכן אילן ישועה שימש כעורך ראשי ולא הוא'. עכשיו, זה לא אלקלעי נכנס מתחת לאלונקה שדיברנו עליו אתמול, זה אלקלעי בתקופתנו הנוכחית ואלה הדברים שנכתבים בכתב התביעה שלו. זה נכון או לא נכון?

ת: אני לא הייתי עורך ראשי.

ש: אנחנו רואים עד כמה היית עורך ראשי. השאלה, אתה אומר, אני מציגה לך את מה שאומר אבי אלקלעי בכתב התביעה שלו, שואלת אותך אם לתפישתך זה נכון או לא נכון.

ת: לא.

ש: כי מה שאבי אלקלעי אומר, אנחנו רואים ורואים גם מה העובדות.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: הוא ענה, ענה.

ת: עניתי לך, לא הייתי עורך ראשי אף פעם. והסיבה שהוא מונה, הסיבה שהוא נקרא עורך אחראי, כי זה לא היה מינוי קבוע ואחרי זה דנו בזה, שכשהוא יהיה, הוא אפילו כותב באיזה שהוא שלב,

ש: איך אבי אלקלעי כותב דבר כזה,

ת: אחרי זה, כשהוא,

ש: תראה,

ת: רגע, אני רוצה להשלים את תשובתי.

ש: כן.

ת: תני לי להשלים את תשובתי. אבי ציפה לזה שהוא כן ימונה להיות עורך קבוע, זה לא קרה ובשלב מסוים הוא גם התלונן בפניי, מה קרה, אתה התחרטת, אתה לא רוצה לשים אותי כמינוי קבוע וכדומה, היה כזה מין דו-שיח ואז כבר ידעתי שאני לא יכול לשים אותו, כי היתה התנגדות, בגלל השמאלניות שלו וכדומה, אבל לא היה לי תפקיד של עורך ראשי.

ש: מר ישועה, אנחנו רואים ואני גם אומרת לך, כך אנחנו נטען ולדעתנו זה עולה בוודאות, בבירור, מהכתובים, את מידת המעורבות שלך ועד כמה אתה כן היית עורך ראשי של האתר, בפועל. אנחנו רואים שאבי אלקלעי כותב את זה בכתב תביעה שהוא הגיש. עכשיו אני שואלת אותך, אתה אומר דברים אחרים, אל מול אבי אלקלעי, שזה לא אבי אלקלעי שנכנס לך מתחת לאלונקה, כמו שדיברת בפעם הקודמת, אלא אבי אלקלעי שאומר את הדברים האלה,

ת: אוקיי.

ש: למה שאבי אלקלעי יכתוב דבר כזה ולמה כשאנחנו רואים את כל העובדות ועד כמה היית עורך ראשי, איך אפשר להתייחס לדברים האלה כאילו הם לא נכונים, כשאתה בכלל לא נותן תשובה לשאלה.

ת: יש לי תשובה פשוטה אלייך, לא הייתי עורך ראשי באף שלב, וזהו. זה מה שאני יכול להגיד לך.

ש: אוקיי. אני חושבת שזה זמן טוב להפסקה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: חצי שעה הפסקה.

(הפסקה)

(לאחר ההפסקה)

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: עניין קצר לגבי הטענות שנשמעו היום בפתח הדיון לעניין הדלפות. מה שאנחנו יכולים לומר שאנו מניחים שהמאשימה תבדוק את הטענות בכלים העומדים לרשותה. לנו כמובן אין כלים אחרים לעשות את זה. אז זה לנושא הזה ואנחנו ממשיכים עם העד.

(עניינים טכניים)

ש: אני מדלגת ממוצג 1532 עד 1589, כל המוצגים האלה, אני מדלגת עליהם, הם כמובן בפני כבודכם. כל הטענות שלנו הן ברורות, הנקודה הזו מוצתה והובנה וכמובן שגם העברתי לחברינו מהתביעה את כל המוצגים האלה ובכך ניתן לקצר משמעותית. מתוך המוצגים האלה, אני אתייחס רק ל-נ/1560 ואחר-כך למוצגים שהם עוקפים.

תראה, מר ישועה, בעדות הראשית שלך, וגם בחקירה הנגדית, אתה הצבת מין רוביקון, קו מאוד מאוד חד, שעבר בדצמבר 2016, נגיד עכשיו, נגיד מינואר 2017, כדי שיהיה לכולנו נוח, שמהשלב הזה, כך אתה העדת, פסקו ההתערבויות שלך באתר. נכון?

ת: כן.

ש: אוקיי. אז עכשיו אני רוצה להפנות אותך למוצג 1 מבין רבים שהם גם בתוך 2017 ולהתייחס לחלק קטן מהמוצגים האלה. אני מפנה ל- נ/1560. השעה היא ארבע לפנות בוקר ואתה שולח בקבוצה המורחבת צילום כתבה מוואלה על הנאום של נתניהו, שנכתב שם במשנה 'דוד ביטן היה הראשון לזהות' ואז אתה שם שני סימני שאלה – 'היה הראשון לזהות', אתה רואה? תסתכל מצד ימין, תסתכל פה בקבצים האלה יש איזה כנראה בעיה בקבצים שקיבלנו, תסתכל, וגם אני אומרת לכבודכם, כי כבודכם יחשוב שאני נתתי מוצגים ריקים. פעמים רבות התוכן מופיע ב-attachment. אני לא סתם נתתי לכם, לכבודכם, מוצגים ריקים, למרות שאפשר לחשוב כך, זה מופיע שם. רואה, מר ישועה?

ת: כן.

ש: אתה שולח, ואז הוא שולח צילום, אבירם שולח צילום של הכתבה בלי המשפט על ביטן ואתה, הוא אומר לך – 'לא ריפרשת', ואז אתה עונה לו, תסתכל – 'שינו אחרי שהתקשרתי לדסק'. אוקיי? ארבע בבוקר, באוגוסט 2017, מה שאני מבינה שקרה פה, זה שאתה התקשרת ישירות לדסק בלי לעדכן את אבירם, נכון? אמרת להם לשנות את הכותרת, נכון? אנחנו באוגוסט 2017.

ת: לא לא, אני רואה איפה אנחנו. אני פשוט לא מבין מה קורה.

ש: אגב, אם כבודכם יראו, במוצגים שדילגתי עליהם, יש הרבה מוצגים מ- 2017, אני לא מתכוונת לחקור על כולם. זה לא מורכב, אני שואלת,

ת: לא, אני לא מבין פשוט את המשפט הזה.

ש: איזה משפט אתה לא מבין?

ת: 'בערב שבו דווקא ביטן היה הראשון לזהות', לא הבנתי.

ש: בוא אני אחסוך לך, זו לא הנקודה בשאלה.

ת: לא, יכול להיות שזו איזה שהיא שגיאת הקלדה, אני לא יודע על מה מדובר.

ש: זה לא, אבל זה לא השאלה. בין אם זאת, אבל,

ת: אוקיי. את העברית, אני לא מבין את העברית.

ש: יכול להיות שגם בזמן אמת,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: על המסך שלך תסתכל, שם השאלה. על הקטע הזה.

ת: כן כן, לא, את זה יש לי פה. יש לי.

ש: מר ישועה,

ת: אני מנסה להבין מה יש פה, זה הכל.

ש: מר ישועה. יכול להיות שגם בזמן אמת, לא הבנת את העברית וחשבת שהכותרת הזאת היא לא נכונה ולא תואמת ולא קשורה, יכול להיות שזה בזמן אמת מה שחשבת. אני שואלת עכשיו לא על זה, לא למה אמרת להוריד את זה, אלא אני שואלת על הפרוצדורה. מה שאני מבינה, באוגוסט 2017 אנחנו עכשיו, מה שאני מבינה, זה שאתה התקשרת לדסק, אמרת להם לשנות את הכותרת, לא עברת בכלל דרך אבירם והוא גם לא ידע על הפנייה הזאת, עד שאתה כתבת לו.

ת: יכול להיות אם מצאתי שגיאת type או הקלדה או דבר בראשית, יכול להיות שלא השגתי אותו ואז טלפנתי, שלחתי לו וטלפנתי אליהם.

ש: לא שלחת לו כלום. רק, לא שלחת לו זה בטוח, כי בארבע בבוקר כנראה לא התקשרת, אין טקסטים שאתה שולח לו.

ת: אבל אני כותב לו,

ש: שינו, אחרי שהתקשרתי לדסק. הוא לא ידע. הוא שולח לך, הוא אומר לך תרפרש, הוא חושב שזה השתנה מעצמו. אז אתה אומר לו – שינו אחרי שהתקשרתי לדסק.

ת: יכול להיות ששלחתי לו, כי כשאני שולח לו את הלינק, זה עוד מופיע. אחרת זה לא היה מופיע.

ש: ואז התקשרת לדסק,

ת: ואז, יכול להיות, ששלחתי לו, המתנתי קצת, ראיתי שהוא לא עונה, עוברת פה חצי שעה, זה שגיאה בראשית, יכול להיות שהתקשרתי לדסק.

ש: בסדר, התקשרת לדסק, ולא עברת דרך אבירם.

ת: כן.

ש: אוקיי.

ת: יכול להיות שהוא לא ענה לי.

ש: עכשיו, בסדר, אנחנו רק מציגים את המציאות, זה הכל.

ת: נכון.

ש: זה מה שאנחנו מנסים לעשות.

ת: נכון, נכון.

ש: אוקיי. עכשיו, אחרי שדילגנו דילגנו דילגנו, אני רוצה להציג לך התכתבות ושוב אני עוסקת בדוגמאות, התכתבות מ- 7 במרץ 2017, אנחנו ב- 2017, נ/1589. שבו רגע נמקם את הסיטואציה, נקרא ביחד ואז השאלות שלי הן מאוד ממוקדות, אז תשתדל להתייחס אליהן.

ת: בבקשה.

ש: שי בזק, שהוא היה לשעבר ממשרד ראש הממשלה, הוא פונה אליך, אוקיי? לשעבר קונסול כללי בבוסטון, פונה אליך, אתה רואה?

ת: כן.

ש: אוקיי. והוא אומר לך שהוא מתקשר אליך, אתה זוכר באיזה עניין הוא התקשר אליך?

ת: לא.

ש: לא. אבל אתה פונה בהמשך לעדו. מי זה עדו?

ת: למעשה הוא כבר היה אז סמנכ"ל, באותה תקופה היה סמנכ"ל התוכן, שהיה אחראי גם על המוצר וגם על המערכת.

ש: אוקיי. אז זה עדו אשד, כן? אבל הוא לא עורך ראשי, עדו?

ת: לא לא לא.

ש: עורך ראשי בשלב הזה, זה אבירם.

ת: נכון. לא לא, כן, אז עדו לא, נכון, לא לא, עדו לא מעל אבירם. עורך ראשי זה אבירם.

ש: יפה. אז בוא רגע נמקם אותנו בזמן.

ת: נכון.

ש: אנחנו במרץ 2017, העורך הראשי זה אבירם. עדו אשד הוא סמנכ"ל.

ת: סמנכ"ל בכיר.

ש: הוא לא שייך לעריכה.

ת: לא.

ש: לא. אבל תראה, אתה אומר לו תדבר אתו ואתה מעביר לו כתבה. אתה רואה?

ת: כן.

ש: לא הצלחנו לאתר את הכתבה הזאת. אתה זוכר מה היתה הכתבה הזאת?

ת: לא.

ש: אתה זוכר מה הוא ביקש ממך?

ת: לא.

ש: אתה זוכר שהוא ביקש ממך להוריד את הכתבה הזאת?

ת: לא. אני לא זוכר על מה מדובר.

ש: לא זוכר. אוקיי. ואז אתה ממשיך וזה נ/1589, הוא מזכיר לך, 'הזכרתי לבחור שמטפל בכך', ואז שי בזק כותב לך 'תודה רבה, חג שמח'.

ת: כן.

ש: אוקיי? ואתה אומר לו – בכיף.

ת: אוקיי.

ש: עכשיו, אנחנו רואים מהתכתובת למעלה שזה, מה שהוא העביר לך, זה משהו שקשור לקונסול בבוסטון, שבמכתב שמעורר סערה במשרד החוץ.

ת: אוקיי.

ש: זה מזכיר לך?

ת: לא.

ש: למה בתוך הסיטואציה הזאת שפונים אליך בעניין כתבה, מי שהיה הקונסול בבוסטון, למה אתה פונה לעדו אשד ולא לאבירם?

ת: זה מוזר, אני לא יודע, יכול להיות שזה, יכול להיות שיש פה משהו טכני יותר, אני לא יודע. זה לא סביר, כי המערכת מופעלת לגמרי באופן עצמאי אז על-ידי מיכל ואבירם. זה שאני מפנה לעדו מראה אולי שיש איזה שהיא בעיה אחרת, אני לא יודע מה היא.

ש: קודם כל, שהיא לא עובדת באופן עצמאי זה ברור ואני רק רוצה לסבר את אוזנך ולומר לך שבתוך ההתכתבויות שחסנו את החקירה עליהן והגשנו ערימה גדולה של עשרות, יש הרבה מאוד מאוד מאוד התערבויות שלך, באתר, לשיטתנו בתוכן. מכיוון שעשינו את הטיקו-טקו הזה ביני לבינך הרבה מאוד פעמים, אבל בתוך 2017, עמוק לתוך 2017, מוצגים רבים הוגשו לבית-המשפט בהיבט הזה. אוקיי?

ת: לשיטתכם, כן. בסדר.

ש: אוקיי. כל ההתנהלות שראינו פה, שאתה נתת לה פרשנות מסוג אחד, אנחנו חולקים עליה, ולדעתנו גם התובעים,

ת: בסדר.

ש: תאשר לי שהיא המשיכה גם ב- 2017.

ת: התנהלות שקשורה למה שאני קראתי התערבות,

ש: דוגמאות כמו הדוגמאות אני אעזור לך,

ת: הקודמות,

ש: דוגמאות כמו הדוגמאות שאני הראיתי לך, ביחס לשנים הקודמות, אותה התנהלות מצדך המשיכה ב- 2017.

ת: ברור, היא היתה גם לפני.

ש: אוקיי. אז עכשיו, נתקדם ולא, שוב, לא ניכנס לשאלות של עצמאות. בהקשר הזה, של הבקשה של שי בזק, אתה לא נזכר מה זה הכתבה הזאת?

ת: לא. אבל ההפניה של זה, אני אומר עוד פעם, לא עשיתי דברים אז בלי אבירם ומיכל וזה שאני מפנה את זה לעדו, מראה שזה אולי משהו שנמצא במישור אחר, אני לא יודע מה.

ש: אוקיי. עכשיו נעבור לדוגמה נוספת. גם במרץ 2017. זה 1590, נ/1590.

ת: נראה משהו טכני.

ש: פונה אליך אדם בשם פיבקו,

ת: כן.

ש: אוקיי?

דובר: אדריכל.

ש: אדריכל. הנה, לא ידעתי.

ת: הוא לא אדריכל.

ש: זה לא חשוב,

ת: זה לא האדריכל. האדריכל זה נדמה לי בן דוד שלו.

ש: טוב. אבל אני,

ת: בסדר, אוקיי. חברך אמר,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: תתמקדי.

(מדברים ברקע)

ת: סליחה.

ש: מעולה. הכל טוב. פונה אליך פיבקו, ואנחנו ב- 27 למרץ 2017, הוא מבקש ממך להעלות כתבה על אירוע מדהים שהיה בסוף שבוע במלון. אתה קורא?

ת: קראתי את זה.

ש: קראת. אז בוא נמסגר את האירוע הזה ונשאל אותך שאלות ספורות.

ת: בבקשה.

ש: הוא מעביר לך תיקונים.

ת: כן.

ש: נכון?

ת: כן.

ש: ואז מי שעונה לך, בהקשר הזה, זה מיכל.

ת: כן.

ש: נכון? היא מעבירה לך בתכתובת הפרטית, לא בקבוצה שלך ושלה ושל אבירם, של העורכים, נכון?

ת: כן, אם את אומרת.

ש: למה ביקשת ממיכל ולא בקבוצה של העורכים, או למה מתפתחת תכתובת פרטית בינך לבין מיכל, ולא עם אבירם?

ת: לא יודע. שניהם די עבדו אז כגוף אחד, אני לא יודע.

ש: אוקיי. אז אני רוצה, ואנחנו רואים שמיכל כותבת לך ואתה, היא מעבירה לך את הכתבה, נכון? ואתה מכניס גם את התיקונים שהוא מעיר לך. נכון?

ת: כן.

ש: אוקיי. ואז אנחנו רואים ברול הישן, בשורה 26370, באופן ש-, זה מופיע במוצג שלך, אבל ברול הישן זה 26370,

ת: ראיתי, כן.

ש: אתה אומר, כותב לאבירם, 'תודה שטיפלת בבקשתי לגבי ההשקה של קלאב הוטל, הכותרת המקורית רעש, רעב ואייל גולן', זה ציניות, אני מניחה.

ת: כן.

ש: ואז אתה ממשיך וכותב 'זה בלתי נסלח שאתה מזלזל באופן אוטומטי בכל דבר שאני מבקש, פשוט לא יאומן'.

ת: כן.

ש: אז היו מקרים שבהם אבירם זלזל בבקשות שלך,

ת: כן.

ש: באופן אוטומטי?

ת: אהה. מדובר פה על מפרסם גדול שאני מנסה להביא אותו, שלא פרסם לפני זה, היה נדמה לי ממלא מקום, זה התאחדות המלונאים. ניסינו להביא תקציבים חדשים ובאותו מקרה, זה לא אפיין את אבירם, באותו מקרה, זה מה שהיה.

ש: תראה, מה ישועה, שוב, תסתכל על הטקסט שאתה כותב.

ת: כן.

ש: 'זה בלתי נסלח שאתה מזלזל באופן אוטומטי, בכל דבר שאני מבקש, פשוט לא יאומן. השגנו לשווא תקציב של התאחדות המלונאים, אתם שוכחים מי מנהל את החברה וחבל'. ומיכל עונה לך בפרטי.

ת: בסדר, אז אני מסביר לך עוד פעם.

ש: אם אתה מתכוון לחזור עוד פעם על תשובתך,

ת: לא, תחדדי לי, בבקשה.

ש: אני מנסה לשאול את השאלה ולחדד.

ת: בבקשה.

ש: אתה כותב במילים שלך, לאבירם, שהוא מזלזל בך באופן אוטומטי, אנחנו במרץ 2017, שהוא מזלזל בך באופן אוטומטי, בכל דבר שאתה מבקש.

ת: כמובן שאני מקציץ את הנושא של, אני באותו רגע מפסיד תקציב גדול, אני כועס על זה, זה מה שאני אומר.

ש: הבנתי. אז כתבת משהו לא נכון?

ת: כתבתי משהו שבאותו רגע, עדנא דרתחא, זה הכל. גם הוא מכיר אותי.

ש: כתבת משהו שהוא לא נכון? זה לא נכון שהוא באון אוטומטי לא ענה,

ת: הוא לא באופן אוטומטי בכל דבר מזלזל, אחרת הוא לא היה נשאר. אני החזרתי אותו.

ש: אוקיי. עכשיו, נסתכל ב- 22 במאי 2017, זה שורות 49242 ברול הישן.

ת: זה אצלי?

ש: לא. זה תיכף יוצג לך.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: עוד פעם, שורות?

ש: 492, לא, זה לא יכול להיות זו טעות.

דוברת: שורה 26602.

ש: אתה רואה? אתה כותב לו 'ודא מעל לכל ספק שהכתבה מחר הוגנת ולא פוגעת שלא לצורך'. כותב לך 'הכתבה מאוד מאוזנת והוגנת, עברתי על כל מילה'. אתה אומר לו 'תוודא בבקשה אישית, גם התמונה, גם הכותרת המשנה, כותרות של התמונות וכותרות משנה לאורך המאמר'. למה אתה מרגיש צורך לדרוש מאבירם שיוודא שהכתבה היא מאוזנת?

ת: אני לא זוכר. על מה מדובר?

ש: לא יודעת. תסתכל, אפשר לעלות למעלה, למטה.

ת: בשביל שאני אענה, אני צריך לראות. לא יודע.

ש: אין בעיה, מה שאתה רוצה. אבל השאלה שלי,

ת: לא זוכר, כן.

ש: אוקיי. ולכן זה פחות מעניין. השאלה שלי היא לא שאלה קונקרטית, אין לי בעיה שלמעלה למטה תסתכל מה שאתה רוצה.

ת: בבקשה.

ש: חלילה, לא, אין לי בעיה.

ת: כן.

ש: אבל השאלה שלי היא לא שאלה קונקרטית. רואים מהכתוב, מהתבטאויות שלך. יש לך ביקורת קשה על אבירם. אתה חושב שהוא מזלזל בך, אתה מדבר על כל דבר, אתה מרגיש צורך לדרוש שהכתבות שהוא כותב תהיינה מאוזנות.

אז עכשיו אני שואלת אותך, האם כך התאפיינה מערכת היחסים שלך והאם זה מה שחשבת על אבירם. או שמא, שוב, אנחנו נתקלים בכתוב שאתה היום מסתייג ממנו?

ת: קודם כל, הביקורת מקודם, שהוא מזלזל באופן אוטומטי, לא משתווה למה שיש פה שאני אומר לו שוודא הכתבה הוגנת ולא פוגעת, זה לא, זה לא, את שמה את זה כמקשה אחת, זה לא אותו דבר. מערכת היחסים היתה טובה מאוד, מהרגע שהוא חזר. אבירם מכיר אותי, אני לפעמים בוס תובעני, אם משהו לא מתבצע, אני לפעמים מעלה את הטורים. זאת אומרת, מה שהוא יודע, לקחת את זה איך שהוא לוקח, הוא לא מתרגש מזה, הוא צריך, הוא עונה לי וזה מה שאפיין. הייתי מאוד מרוצה.

ש: למה צריך לדאוג שכתבה תהיה מאוזנת?

ת: אני לא זוכר, אני לא זוכר על מה מדובר.

ש: לא, באופן כללי, למה שמנכ"ל בכלל יעסוק בשאלה אם כתבה היא מאוזנת או לא? אנחנו ב-2017.

ת: אני מסכים, הוא לא צריך לעסוק. אני חושב שזה היו מקרים נדירים שהיו אז ב- 2017 ושוב, אז הוא ענה לי מה שענה ולא המשכתי. אמרתי בסדר.

ש: הבנתי. אז בוא נמשיך להסתכל,

ת: אני לא זוכר למה, לא זוכר מה היה.

ש: בוא נמשיך ונסתכל לגבי מה אתה חושב על אבירם. נ/1591. אנחנו במאי 2017. אני מקריאה. את הכותב את זה לעדו אשד 'שב קצת עם אבירם ושירגיעו ומיכל והוא יותר מאוזנים בשבועות הקרובים'. אומר לך אשד 'דיברתי עם אבירם אתמול והיום והוא הבטיח לאזן את הדברים'. ואז אתה, סליחה, ואתה כותב, ואז אתה ממשיך וכותב לו 'תחושתי ששאול ... מהלך, אחרת יפסיקו את ה- DMP'. אומר לך עדו אשד 'אין בעיה'. אוקיי?

ת: כן.

ש: נעצור פה, בינתיים.

ת: מתכתב עם דברים שאמרתי בעבר. בגדול, האתר כבר עבר למצב שבו אבירם מוביל את הדברים והאתר עושה מה שהעורכים שם צריכים לעשות. הרגשתי אז את הריאקציה של שאול, זה דברים שדיברתי עליהם בעבר, של מר אלוביץ'. הרגשתי שמיזם מאוד גדול שהשקענו בו הרבה מאוד כסף, הולך ליפול ושמפסיקים את התמיכה בו, של הקבוצה. הרגשתי גם שהוא מתחיל להכין מהלכים להדיח אותי בתוך **הדירקטוריון** וביקשתי ממנו שינסו טיפה להיות יותר רגועים, שיכול להיות אני אצליח להעביר את המהלך של ה- DMP וכדומה, כי החברה השקיעה בזה מיליוני דולרים וה- DMP זה פלטפורמה דאטה שהיתה תלויה מצד אחד בוואלה ומצד שני בשת"פ של הקבוצה. ציינתי כבר שזה התחיל להיות מופעל כמנוף, זה היה מאוד חשוב לעתיד של החברה. אמרתי לעדו שבעדינות ינסה לראות אתם, שיהיו קצת עדינים. מה זאת אומרת? הם חופשיים, מצד שני, לא להיות פרואקטיביים עד הסוף.

ש: אוקיי. זה נכון שאת כל הדברים אמרת, למעט דבר אחד, פרט אחד מהותי וחשוב.

ת: בבקשה.

ש: שהתגובה שלך היתה לפנות לאבירם במערכת ולדרוש ממנו שהוא יהיה יותר מאוזן. את זה לא ציינת.

ת: איפה? מה זאת אומרת? איפה? אה, אוקיי.

ש: אמרת פה, שנייה, אמרת עכשיו בעדות שלך – אני סיפרתי וסיפרתי וסיפרתי. בוא נגיד מה לא סיפרת.

ת: אוקיי.

ש: מה שלא סיפרת, זה שהתגובה שלך, למה שאתה חשבת ששאול רוצה כך או רוצה אחרת, התגובה שלך היתה לפנות לאתר, לאבירם ולמיכל ולדרוש מהם שיהיו יותר מאוזנים. נכון?

ת: עם דגש על מאוזנים, כאילו?

ש: לא. עם דגש על זה שאתה פונה לאבירם ולמיכל ודורש מהם שיהיו יותר מאוזנים.

ת: זה ברור מה, יותר מאוזנים זה אומר, הם הפכו להיות חופשיים לגמרי. ברגע שאתה חופשי לגמרי, באופן טבעי, ראש ממשלה מכהן, אז עיקר הביקורת היא על ראש ממשלה, היא לא על אחרון חברי הכנסת. זה באשר לנקודת הייחוס. פה, אני אומר עוד פעם, הרגשתי, היה כעס מאוד גדול עלי, של שאול ואיריס, אמרתי שנוצר נתק. התחלתי לקבל רמזים שה- DMP ייפגע, היתה אפילו ישיבת הנהלה עם עדו, לכן גם דיברתי עם עדו, דרך אגב, היתה ישיבת הנהלה עם עדו אצל שאול שבה שאול אמר שהמנכ"לים מקבוצת בזק לא רוצים לעזור לוואלה, כי וואלה לא עוזרת להם, עדו יצא מהישיבה הזאת נדהם, אמר 'על מה הוא מדבר', כיוון שאנחנו השקענו הרבה מאוד כסף בזה. זהו,

ש: כל זה כבר אמרת, גם בראשית. עכשיו אנחנו רק מראים את התמונה הנוספת, ובוא נמשיך לקרוא.

ת: בבקשה.

ש: בוא נמשיך לקרוא.

ת: זה מתחבר למה שאמרתי.

ש: אתה אומר, אתה אומר 'אנחנו לא חייבים להוביל ולהיות פרואקטיביים. אבירם ומיכל לא מבינים שצריך להבין את הקונטקסט בתוכו. אנחנו פועלים, המחירים בסוף לכולנו לחברה יהיו יקרים וחבל'. זה דברים שאתה אומר לעדו, לדבר עליהם עם אבירם. נכון?

ת: נכון.

ש: 'תבהיר לו שזה לא משחק, זה לא שחור ולבן, אם הוא לא יפעל בתבונה, עלול להיות בחוץ, בלי חוכמות, ולהפסיד הכל'.

ת: נכון.

ש: 'דבר אתו בוטה, הוא מבין את השפה'.

ת: כן.

ש: נכון?

ת: כן.

ש: אז קודם כל, אנחנו מבינים שאמרת לו לדבר אתו בבוטות ולא בעדינות.

ת: כן. בוטות זה לא בעדינות.

ש: ואנחנו מבינים שאמרת לו להגיד להם בשפה בוטה – תתאפסו על עצמכם ותהיו יותר מאוזנים בכתיבה.

ת: היותר מאוזנים זה ברור למה הכוונה.

ש: אוקיי. עכשיו, בוא נעבור ל- נ/1592. אנחנו ב- 10 במאי 2017. אתה כותב לעדו אשד 'אבירם עושה דווקא. יביא להרס מיזם ה- DMP, הרס החברה כמו ילד קטן. יש אצלנו הכי הרבה חופש עיתונאי מכל גוף אחר ואז הוא מרצה לי על מדרון חלקלק, ממש ירק לי בפרצוף, לא אסלח לו'. אתה רוצה לשתף אותנו בשיחה הזאת שהיתה לך עם אבירם, שהוא ירק לך בפרצוף ודיבר אתך על מדרון חלקלק? מה אמרת לו, בוא נתחיל.

ת: אבירם,

ש: מה אתה אמרת לו?

ת: אני אמרתי לו את מה שהיה כתוב בתכתובת הקודמת.

ש: לא, זה היה כתוב, זה תקשורת שהיתה כתובה בינך לבין עדו. מה אמרת לאבירם?

ת: את אותו דבר שהיה שם.

ש: מה?

ת: שאנחנו עלולים להפסיד את ה- DMP וכדומה וששאול עכשיו כועס מאוד ולכן אנחנו יכולים לדפוק את כל החברה, DMP זה העתיד של החברה, בלי DMP לא יהיה וואלה. אבירם ענה לי את מה שהוא היה צריך לענות.

ש: עד עכשיו מה שאמרת על אבירם זה שיחה מקסימה על ה- DMP. מה אמרת לו מבחינת הוראות ביצוע לגבי האתר?

ת: מבחינת הוראות ביצוע, לא, מה שכתוב שם – להיות פחות פרובוקטיבי, פחות להוביל בקטע של, כתוב בצורה לגמרי חופשית, לגמרי חופשית באותה תקופה, זה היה נגד ראש הממשלה.

ש: הבנתי. ואתה אמרת לו,

ת: אז אמרתי לו והוא ענה לי את מה שענה לי. הוא אמר שצריך לדבר על זה, אמר לי – אין, אין, אין חלקי ואין, אין בערך, זה מדרון חלקלק. הוא נתן לי את התשובה שהוא היה צריך לתת. זהו.

ש: ואתה אומר – לא אסלח לו,

ת: בסדר, עדנא דרתחא.

ש: עדנא דרתחא.

ת: סלחתי ואישרתי.

ש: לא, תיכף אנחנו נראה. 'לא אסלח לו', אתה כותב, לעדו אשד, לא לעצמך בפתק שאחר-כך אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה, לעדו אשד אתה אומר את זה, 'לא אסלח לו'. 'לא אסלח לו' שלפחות ב- 10 במאי 2017, אנחנו הרבה אחרי שאתה לשיטתך חצית את הרוביקון, אחרי, במאי 2017, אתה אומר שאתה לא מקבל את העמדה של אבירם. נכון? לעדו אשד אתה אומר שאת העמדה של אבירם אתה לא מקבל.

ת: העמדה של אבירם שאני לא מקבל, נכון. אמרתי את זה לעדו אשד, בפועל קיבלתי את העמדה ואני רוצה להסביר עוד פעם שלא ביקשתי מאבירם להטות סיקור או לעשות דבר אחר. ביקשתי טיפה למתן, לא להוביל בכל דבר. בתקופת ביניים, עד שאני מצליח להעביר את ההחלטה על DMP. כי היינו שם בהחלטה מאוד מאוד גדולה, אבל הוא לא קיבל את זה והשארתי אותו.

ש: זאת אומרת שבתקופה שאתה מרגיש שאתה צריך משהו ובשביל להשיג את הדבר הזה, צריך לאזן את האופן שבו זה נכתב, אתה מרגיש חופשי לחלוטין לדרוש את זה מאבירם.

ת: אני מרגיש חופשי לדרוש את זה מאבירם בצורה מסוימת,

ש: אוקיי.

ת: כללית. לא נכנסתי לו ליום ... וכיבדתי את תשובתו.

ש: כמה לא נכנסת לו יום יום אנחנו ראינו ועכשיו,

ת: את לא ראית.

ש: הגשנו, אתה פשוט לא ראית.

ת: בסדר.

ש: ונתקדם לאותו מוצג, סליחה. ואז עדו אשד כותב לך 'דיברתי אתו בבוקר. מבחינתו, אין על מה לדבר'. ואז תראה מה אתה כותב: 'היתה טעות גדולה להביא אותו. הוא ילדותי מאוד וחושב שיודע הכל. כעורך הוא חלש למדי'. אוקיי?

ת: כן.

ש: בזמן אמת, אתה התכוונת לזה?

ת: יכול להיות שכן, כי כעסתי באותו רגע, עוד פעם, ה- DMP זה היה כל העתיד שלנו. השקענו בזה תעצומות,

ש: מר ישועה, מר ישועה,

ת: אני עונה לך, רגע, אני מנסה לענות לך. בסדר? תני לי לענות לך.

יכול להיות שבאותו רגע כן, העובדה היא שלא שלחתי אותו ולא, באמת, עשיתי מהלכים לשלוח אותו וכן הערכתי אותו כעורך ראשי. אמרתי לעדו, אני ועדו עבדנו יחד, עשר שנים יחד, באותה תקופה. כלומר, 11 שנים יחד, הוא היה יד ימיני. אמרתי את מה שאמרתי ועברתי על זה.

ש: מר ישועה, לכתוב על מישהו שכעורך הוא חלש למדי, לא קשור בשום צורה ודרך ל- DMP. האם בזמן שכתבת את הדברים, זו היתה תפישתך או שמא שוב, אנחנו נתקלים בתכתובת שהיא כתובה בזמן אמת והיום אתה אומר – היא לא נכונה.

ת: אני חושב שהפרזתי. כעסתי באותו רגע, זה כל מה שאני אומר. זה ביטא את הכעס, זה הכל. אז הטחתי את מה שהטחתי.

ש: אז בוא נתקדם. אתה ממשיך ואומר 'הוא צריך ללכת בהזדמנות הראשונה, הוא גורם נזק מסחרי עצום. העולם שלנו כ- publisher מורכב ומסוכן, אני לא יכול עורך שרואה את העולם בשחור ולבן ורק הוא קובע הכל. בסגנון הצדקני שלו, החברה תיסגר בעוד שנתיים'. אז חשבת שהוא רואה את העולם בשחור ולבן?

ת: כן, כי זה אבירם. הרי כשהבאתי אותו אמרתי שאצל אבירם אין negotiation. אבירם תמיד, זה מה שהיה כשהבאתי אותו. בשביל זה הבאתי אותו, זה הפורטה שלו. אחרי זה נפגשתי עם הפורטה הזה, במציאות, התעצבנתי על הדבר הזה.

ש: אוקיי.

ת: אבל הבנתי גם אחרי זה, אז בשביל זה לא עשיתי שום מהלך לשלוח אותו. הבנתי גם אז, ועד היום אני יודע, שהוא צדק ולא אני. כיוון שבדברים האלה אין קטע שאתה יכול לעשות אותו חלקי. אפילו אם אתה עושה איזה שהוא דבר קטן, הדבר הקטן הזה אחר-כך הופך למדרון חלקלק ולכן דרך אגב, עוד פעם,

ש: אבל מר ישועה,

ת: ביום שהבאתי אותו, ידעתי שאבירם יעמוד מולי ואני אמרתי לכם את זה, ידעתי שאבירם יעמוד מולי, הבאתי אותו בין היתר כדי שיעמוד מולי, שיחשק אותי.

ש: ומה שאנחנו רואים פה זה שבזמן אמת הפורטה שאתה מדבר עליו עכשיו, בצורה המתחסדת לטעמי שאתה עושה את זה,

ת: בצורה ה-?

ש: המתחסדת, לטעמי, שאתה עושה את זה.

ת: אה, אוקיי.

ש: הפורטה שאתה מדבר עליו עכשיו, בזמן אמת, נחווה בעיניך, כחולשה גדולה, כעורך חלש, כמי שגורם נזק מסחרי עצום.

ת: והתוצאה הסופית מה? שלא שלחתי אותו.

ש: זו תשובתך?

ת: כן.

ש: אוקיי. אנחנו עוברים נושא. אני מזכירה לך שבחקירה הנגדית הראשונה שחקרתי אותך, גם בחקירה וגם אחר-כך, אחרי שגילינו את החומרים שלא גולו לנו, על ערן טיפנברון, זוכר?

ת: כן.

ש: אוקיי. ואתה בתחילת ה-, אני עושה לך תזכורת על מה, תקציר הפרקים הקודמים. בהתחלה אמרת שהיו לך שתי פגישות אתו, אחר-כך הזכרנו לך מתוך ההודעה של מר טיפנברון, אמרת אולי היו שלוש פגישות אתו, אוקיי? אז הראינו לך עוד התכתבויות, זה נ/190 ו- נ/191, אז דיברת על עוד, אמרת שאתה לא חושב שיהיו יותר מארבע פגישות. אוקיי? ואני מפנה, זה לטובת כבודכם, לפרוטוקול הדיון מיום 25 למאי 2021, בעמ' 2630, משורה 13. אמרת שאתה לא חושב שהיו יותר מארבע. אוקיי? אני רוצה רק להזכיר לך, המועדים של הפגישות שאנחנו ראינו עד עכשיו זה 20 בנובמבר 2015, 20 בפברואר 2016, 2 ביולי 2016 ועוד פגישה שאנחנו לא יודעים אם יש לה תאריך, שהיא אחרי נובמבר 2016, משום שערן טיפנברון העיד שאחרי שאבירם מונה כעורך, נפגשת אתו שוב. אלה הארבע ראינו עד עכשיו, אוקיי?

ת: כן.

ש: עכשיו אני מפנה אותך ל- נ/1593. זה הכל מהחומרים החדשים. עכשיו אנחנו בספטמבר 2014 ועכשיו אנחנו רואים שעוד בשנת 2014 אתה נפגשת עם ערן טיפנברון.

ת: אוקיי.

ש: אוקיי, זה מזכיר לך משהו?

ת: אני רואה אז אני נזכר, כן.

ש: זיכרון מאוד סלקטיבי. עכשיו, מתחיל, מתחיל התכתובת הזאת 'בהחלט ניפגש היום או מחר'.

ת: כן.

ש: אוקיי? וזו תכתובת שכשרואים אותה, ברור שהיא המשך של משהו. אף אחד לא מתחיל התכתבות כך. אני אומרת לך שזו ההתכתבות הראשונה שאנחנו מצאנו.

ת: כן, סביר, ... לפני זה.

ש: אז היתה התכתבות גם קודם?

ת: יכול להיות, כן. נשמע סביר.

ש: נשמע סביר.

ת: סביב ה-, סביב זה.

ש: אוקיי.

ת: שהוא אומר לי ניפגש ואני אומר, אני כותב לו, כן, ואני כותב לו – 'בהחלט, ניפגש'.

ש: אוקיי. אני רק אומרת, שוב, אין תכתובת לפני זה. אני הבאתי לך את התכתובת, כפי שהיא מתחילה. אז תאשר לי את המובן מאליו, שהיתה התכתבות גם קודם.

ת: כן. כן. נשמע סביר.

ש: נשמע סביר. עכשיו, אתה מתכתב עם טלפון של אשתו של ערן טיפנברון.

ת: כן.

ש: אתה רוצה להסביר לנו את זה?

ת: את צריכה לשאול אותו. הוא העדיף להתקשר דרכי דרך הטלפון שלו, כי באותו זמן הוא כנראה היה ב- Ynet, והוא חשש.

ש: ממה הוא חשש?

ת: לא יודע. שמישהו אחר יירט את השיחה, יעקוב אחרי השיחה. את צריכה לשאול אותו. לא אני הצעתי.

ש: אתה הצד השני, אני אשאל אותו כשתהיה לי את ההזדמנות, עכשיו אני שואלת אותך.

ת: מניח שהוא רצה, יותר חשאיות, יותר דיסקרטי. הוא עבד בארגון קצת,

ש: עכשיו, אני רוצה להגיד לך, מכיוון שאני כבר הראיתי לך דוגמה בפעם הקודמת שחקרתי אותך, אני נראה לך עוד, אז מכיוון שאתה יודע מה היתה גם מהות הקשר שלך עם ערן טיפנברון, באופן אחר, אז אולי בכל-זאת אתה רוצה לשנות את תשובתך, לגבי מהי הסיבה שבגינה אתה מתכתב אתו דרך הטלפון של אשתו. מבחינתך, מה אתה חשבת שהסיבה? מה הוא חשב, הוא יענה.

ת: בסדר.

ש: אז מה אתה חשבת?

ת: עוד פעם, אם את מתייחסת פה למה שהטחת בי אז, שהוא היה ג'יימס בונד או 007 כזה שהיה סוכן שתול שלי בידיעות, הדברים האלה שהטחת איזה שהוא דבר,

ש: זה לא מילים שאני השתמשתי.

ת: מופרך כזה, לא זוכר. סוכן רדום או שתול, אני כבר לא זוכר, משהו כזה, אז, או מודיע שלך בתוך ידיעות וכדומה, וזה כמובן קשקוש מוחלט. הוא טלפן אלי, הוא יזם את הקשר דרך זה, כנראה לא היה לו נוח שבזמן שהוא, אני לא יודע אם הוא היה אז עורך ראשי בפועל, לדעתי כן, של Ynet, שהוא פונה אלי, למנכ"ל וואלה, וואלה סומנה כאויב של קבוצת ידיעות, הוא בטח לא רצה, הוא רצה לשמור על זה בדיסקרטיות. זה כל ההסבר לתוך הדבר הזה.

ש: אוקיי. עכשיו, באותה תקופה, אנחנו רואים שעדו אשד כותב לך, זה נ/1594, אין צורך להציג, הוא כותב לך ש'דוד ורטהיים אמר בישיבת הבוקר שהוא עובד על ידיעה שטיפנברון הולך לעזוב את Ynet'. אוקיי?

ת: אוקיי.

ש: ותאשר לי שסביב הדבר הזה, אתה פגשת את טיפנברון.

ת: כן.

ש: ומי שעודד ורצה מאוד להביא את טיפנברון, היה שי מגל.

ת: שי היה בעד, נכון. שי הכיר אותו מתקופתו ב- Ynet וחשב שהוא מוכשר.

ש: והסיבה שהוא רצה להביא את טיפנברון למערכת וואלה, כעורך ראשי, זה שהוא פשוט חשב שהוא איש מאוד מאוד מוכשר.

ת: אמת.

ש: ולכן אנחנו גם רואים את שרשור המיילים שלך, אני מבקשת להציג את נ/1595, אוקיי? הכותרת זה 'העיט יושב מחר עם נ'. תסתכל רגע על הכותרת. אתה רואה?

ת: איפה? סליחה?

ש: הכותרת של המייל,

ת: כן, אני רואה.

ש: מי זה העיט.

ת: העיט זה טיפנברון.

ש: למה קוראים לו עיט?

ת: אני לא זוכר בדיוק. אולי חשבנו שהוא דורסני.

ש: אוקיי.

ת: לא יודע.

ש: יושב מחר עם נ'.

ת: יכול להיות שזה עם נוני.

ש: אוקיי. אז עכשיו, אחרי שאנחנו מבינים את המובן מאליו, תסתכל רגע על המייל הזה, אני לא רוצה להקריא את כולו, כי הוא ארוך.

ת: אוקיי. רק רגע.

ש: סבבה.

ת: כן, אוקיי, בבקשה.

ש: אוקיי. עכשיו אנחנו רואים מההתכתבות הזאת ותאשר לי, בשביל שלא צריך יהיה לקרוא את כולה, ששי מגל ממש חשב שטיפנברון הוא חיוני להצלחה של וואלה. נכון?

ת: כן.

ש: הוא חשב שאם אתם לא תביאו אותו, אז אתם לחלוטין תישארו second best ל- Ynet.

ת: אנחנו מה?

ש: לעולמים תישארו second best ל- Ynet.

ת: כן, הוא כתב כך, כן.

ש: זה הוא כתב, זה כנראה גם מה שהוא חשב.

ת: נכון.

ש: ואתה עמדת מול זה ואמרת שאתם לא יכולים להיות מעורבים בשום צורה ודרך בזה שהוא יעזוב את נוני מוזס, מתוך חשש ליחסים עם נוני מוזס.

ת: כן, אני דיברתי על זה עם שאול, על הנושא הזה.

ש: לא, זה כתוב גם במייל כתוב. אבל, זה נכון מה שאני אומרת?

ת: אני מסביר עוד פעם, זה לא חשש שלי, הקטע של, עוד פעם, לי אין בעיה, אני גם כותב פה המתח הוא בין שאול לנוני. אני דיברתי על זה עם שאול, שאול בגדול היה בעד, אפילו יותר מאשר בעד, הוא תמיד חשב שצריך להביא מישהו שהוא עורך כמו מבית מדרשו של הגדול, כמו שהוא קרא לזה. אבל הוא אמר לי שזה יכול להיעשות אך ורק אם יהיה לזה אור ירוק של נוני.

ש: וזאת הסיבה,

ת: כן.

ש: נכון. וזאת הסיבה שבגינה לא אמרתם לטיפנברון באותו זמן שהוא יכול להגיע.

ת: ברור. עד שלא יהיה אור ירוק, נכון.

ש: נכון. יפה. הנה, אנחנו מסכימים לפעמים. ואז אתה קצת, אתה כותב בסוף המייל הזה, פה אני באמת רק כדי להשלים לך את התמונה, אתה כותב בסוף המייל כאילו מסר שאפשר להעביר לטיפנברון מסר שאתה תיקח אותו אם הוא יעזוב,

ת: כן.

ש: נכון? אבל אתה מהר מאוד מתחרט על זה, וב- 27 לאוקטובר, זה נ/1596, אתה אומר לו, אתה מבקש משי מגל שיתקשר לטיפנברון ושיגיד שהוא צריך לעשות מה שטוב לו, שאתה לא יכול להבטיח כלום. זאת אומרת, לקחת גם חצי צעד אחורה ממה שכתבת במייל. אני לא צריכה תגובה שלך לזה, אני רק רוצה שתהיה לך את כל התמונה. אוקיי? במייל כתבת כאילו 'אתה יכול להגיד שאני אקח אותו' ואחר-כך קצת התחרטת, אמרת 'שיעשה, אני אפילו את זה לא רוצה לתת'.

ת: זה לא אני התחרטתי, עוד פעם, שאול פחד. שאול פחד שמה שלא נעשה, בסוף הגדול, הגדול,

ש: הגדול פה זה נוני.

ת: הגדול, נוני, יכעס בסוף.

ש: יפה.

ת: הוא רצה שנתרחק מזה arms length.

ש: יפה. arms length, זה ה- 27 לאוקטובר, נכון?

ת: כן.

ש: יופי. עכשיו, אבל אנחנו, אז אנחנו כבר מבינים את התאריכים, את המועדים, את ההקשרים. קודם כל, אנחנו רואים שזה עוד פגישה, לפחות, שהיתה לך עם טיפנברון, נכון?

ת: כן.

ש: אוקיי. עכשיו בוא נראה התכתבות נוספת ב- 12 ביוני 2015. עכשיו אנחנו ביוני 2015.

ת: אנחנו ביוני 2015.

ש: נ/1597.

ת: 12.6, בסדר. בערך חצי שנה, שמונה חודשים אחרי, בסדר.

ש: כן.

ת: אוקיי, בבקשה.

ש: אז יש פה עוד פגישה?

ת: כן.

ש: על מה היתה הפגישה הזאת?

ת: שוב, זה אותו נושא תמיד.

ש: שוב, אנחנו רוצים להביא אותו לוואלה?

ת: כן. הנושא, אפשרות להביא אותו לוואלה, כעורך ראשי, זה היה ה- issue.

ש: אוקיי. עכשיו, אני רוצה רגע להציג לך את נ/1592. בכל מקרה יש פה עוד פגישה, נכון?

ת: כן. לא ספרתי אותם,

ש: אני ספרתי.

ת: אוקיי.

ש: עכשיו אנחנו ב- 6.

ת: יופי. אוקיי.

ש: אוקיי. אבל עכשיו נ/1598, רק שיהיה ברור, אתה לעולם אינך מתכתב באמת עם אשתו של מר טיפנברון,

ת: זה הוא, זה הוא.

ש: אתה מתכתב רק אתו.

ת: כן כן.

ש: אוקיי. זה היה לטובתך, בשביל שלא, אוקיי.

[מתלוצצים].

ש: לא צריך ציניות פה, כלפינו.

עכשיו אתה כותב, הוא כותב לך, 'ככל שאני חושב על זה, הכי נכון להיעזר בגרמנים ודווקא בצד המסחרי שלהם. ידוע לכולם שיש לי מהלכים טובים בגרמניה, זה ייראה אותנטי'.

ת: אוקיי. על מה מדובר? אני לא זוכר. מנסה רגע לחשוב. יכול להיות שאולי איזה שהוא רעיון, יכול להיות שאולי איזה שהוא רעיון מסחרי, שבא אולי לחזק את הרצון שלי לקחת אותו, להראות שהוא יביא איזה שהוא ערך מעבר לזה שהוא יהיה עורך ראשי אולי או משהו כזה, ואז אמר שהוא יעשה את זה אולי עם הגרמנים. אני לא, אני לא בדיוק זוכר מה זה היה, הרעיון.

ש: אוקיי.

ת: אולי היה לו איזה שהוא רעיון, שאפשר לממש אותו,

ש: איך זה קשור בכלל לעולם עם הגרמנים? כי אני אגיד לך משהו,

ת: בבקשה.

ש: אנחנו רואים, אמתי, אנחנו רואים שיש לך זיכרון מצוין, ומה שאין לך זיכרון מצוין, אתה עברת לתכתובות למעלה ולמטה הרבה חודשים, אתה מכיר אותם לא פחות טוב מאיתנו. אז עכשיו, כשאנחנו משוחחים את השיחה, עוד מעט לקראת סיומה, הגלויה הזאת, אני מתקשה להאמין שאתה לא זוכר מה האירוע הזה, אני בכל-זאת מבקשת ממך לנסות לספר לנו על מה מדובר.

ת: לא עברתי על זה בכלל, דרך אגב. לא עברתי על הרבה מאוד דברים. יש גבול גם למה שאני,

ש: אז בסדר.

ת: אני לא זוכר. אם הייתי זוכר, הייתי אומר לך, מה יש לי להסתיר? אני אומר לך, נותן לך איזה שהוא דבר הגיוני. הוא רצה להתקבל לעבודה, הוא רצה לעבוד אצלנו, אולי היה לו, לצד, כשאתה בא כעורך ראשי, זה לא קשור לצד המסחרי של גרמנים. אז יכול להיות שהיה לו גם רעיון מסחרי.

את הרעיון המסחרי הוא חשב אולי שהנה הוא מביא לי עוד נדוניה, הוא לא רק בא ומביא את יכולותיו כעורך, אלא הוא מביא קשרים, יש לי מהלכים טובים. בסדר.

ש: טוב.

ת: אבל אין פה איזה מין,

ש: ומה זה "ייראה אותנטי"?

ת: סליחה?

ש: מה זה "ייראה אותנטי"? ממה אתם חוששים שלא ייראה אותנטי? מול מי זה לא ייראה אותנטי? מה, מה המשחק הזה פה?

ת: אינני יודע. אינני יודע, אני באמת לא זוכר.

ש: טוב. טוב. אבל אנחנו, עכשיו אנחנו בשש פגישות, עכשיו אני אציג לך את נ/1599.

ת: אנחנו ב- 15.

ש: תסמוך עלי, אנחנו בשש פגישות.

ת: לא לא, אני מנסה לחשוב על ה-, למצוא לך פירוש לזה. לא יודע.

ש: אוקיי.

ת: טוב.

ש: נ/1599. עכשיו אנחנו ב- 28 בנובמבר 2015. אנחנו ראינו פגישה מה- 20 בנובמבר. אז היתה עוד פגישה?

ת: יכול להיות, אני לא יודע. אם זה מופיע אז מופיע.

ש: טוב. עכשיו, אני רוצה להציג לך התכתבות שלך עם שאול, זה ברול הישן, 11053. אוקיי? רק את זה נסתכל. "בוקר טוב, כלכליסט יצאו מנוולים, דה מרקר וגלובס דיווח הוגן, מה קרה לגדול? הוא מקנא בד?" ואז אתה כותב "היתה לי תחושה שאני ישן". הגדול פה זה,

ת: נוני, כן.

ש: אוקיי. עכשיו, אני מציגה לך את נ/1600. בטלפון של אשתו של ערן טיפנברון, הוא מעביר לך צילום של כותרת, תיכף נראה את זה ב-,

ת: לינק, כן?

ש: לינק, כן. הלינק הוא לידיעה שהיא 'סוכרייה מנתניהו, שאול אלוביץ יקבל מבזק 680 מיליון שקל במזומן ותודה לראש הממשלה'. כך זה מופיע בכלכליסט. הוא כותב לך, כותב לך ערן טיפנברון מהטלפון של אשתו 'זה הכי נורא שיכול להתפרסם וזה כבר פורסם' ואז הוא כותב לך, ערן.

ת: אוקיי.

ש: אני אומרת לך שמה שערן טיפנברון מנסה להגיד לך בהתכתבות הזאת, זה שהוא יודע שזה לא מקרי שזה פורסם בכלכליסט באופן הכי גרוע עבור שאול שיכול להיות.

ת: נכון.

ש: לא מקרי באיזה מובן?

ת: זה מכוון נגד שאול.

ש: מי מכוון נגד שאול?

ת: נוני.

ש: אוקיי. ואז תראה מה, וזה הוא כותב לך, מתוך המערכת של Ynet. נכון?

ת: אני לא יודע אם אז הוא עוד היה או שהוא עזב.

ש: הוא עוד לא עזב.

ת: אני לא זוכר את ה-, עוד הוא היה עורך?

ש: למיטב ידיעתי – כן.

ת: אני לא יודע, כי, אוקיי. כי,

ש: הוא כותב לך את זה מתוך.

ת: לא לא, כי היה שם, לא, הוא יכול לראות את זה גם בחוץ ולכתוב, זה לא משנה. אבל לקרוא ולהגיד הנה מה שראיתי. כי הרי היה באיזה שהוא מקום קודם שהיה כתוב שהוא מחר מדבר עם נ', אז יכול להיות שהוא דיבר אתו על עזיבה. אינני יודע. אני לא בטוח שהיה,

ש: הנה הכותרת. תיכף אנחנו נדע.

ת: אני חושב שהיה תקופה שהוא כבר היה בחוץ.

ש: אבל תיכף אנחנו נדע. הנה אתה, הנה הכותרת,

ת: ראיתי.

ש: יפה. ועכשיו נחזור לרול הישן. להמשך ההתכתבות. אותה התכתבות שהראיתי לך קודם.

ת: כן.

ש: ברול הישן. תודה. את יכולה לרדת? עוד קצת לרדת, בבקשה. אוקיי. אתה כותב לשאול 'הוא עושה את זה בצורה הכי נבזית וזה לא מקרי. בדקתי וקיבלתי מבפנים מידע'. 'בדקתי וקיבלתי מבפנים מידע' זה ממי?

ת: כנראה שהתייחסתי לזה. לא היה לי שום דבר אחר.

ש: הבנתי. עכשיו, אתה כותב, בהמשך אתה כותב לשאול 'אתה זמין? אספר לך'. אתה כותב, 'הוא מקנא בך כמובן, כואב לו הלב על ההצלחות, כולל הבחירות וברמה העסקית'. מי זה שמקנא בך?

ת: נוני.

ש: נוני. ואז אתה כותב לשאול 'אתה זמין? אספר לך'. נכון? מה תספר לו?

ת: כנראה על הסיפור של מה שהעביר לי ערן.

ש: אוקיי. זאת אומרת,

ת: נדמה לי שגם ערן אמר שם באיזה שהוא שלב, שהתקבלה הוראה ללכת לכם על הראש, אני לא זוכר. הוא התבטא סביב העניין שזו החלטה מערכתית, ללכת על הראש של שאול.

ש: אוקיי. וכשערן טיפנברון מספר לך שיש החלטה מערכתית בתוך Ynet ללכת על הראש של שאול, זה הוא מספר לך דברים מתוך המערכת של Ynet, נכון?

ת: כן.

ש: אוקיי.

ת: בתנאי שהוא עוד שם. או שהוא יודע ממישהו שאמר לו.

ש: בסדר.

ת: או שזה, או שזה, עוד פעם, אני, אני לא יודע לבטח, מה האמינות של מה שערן מספר לי. ערן רוצה להתקבל לעבודה,

ש: זאת לא הנקודה, אוקיי.

ת: כעורך ראשי. אני אומר לך את הרקע.

ש: אני מקשיבה.

ת: ערן רוצה להתקבל לעבודה כעורך ראשי.

ש: כן.

ת: אז קודם כל, הוא מתאר את היכולות שלו ואת הזה. דבר שני, הזכרת שם משהו מסחרי, אולי עוד איזה שהיא נדוניה שהוא יוכל להביא, בצד המסחרי. דבר שלישי, הוא מראה עד כמה הוא כאילו לויאלי לנו וכדומה, הנה, הוא מביא עוד איזה שהוא. זה חלק מהנדוניה שהוא מביא, כדי שגם אני וגם, הנה, הנה בטח הוא מבין הרי שאני אעביר את זה לשאול.

ש: אוקיי.

ת: יש הוראה של הבוס שלי ללכת על המייל שזה היה הנוסח, 'ללכת על הראש של הבוס שלך, יש כזה דבר'. האם זה מדויק? אינני יודע.

ש: זה גם לא השאלה.

ת: בסדר.

ש: ההפגנה שלו, שאתה מדבר עליה, שהוא מפגין אליכם לויאליות,

ת: כן.

ש: כרוכה באותה עת בחוסר לויאליות כלפי המקום שהוא נמצא בו באותו זמן.

ת: אם הוא נמצא שם, אז.

ש: אם הוא נמצא שם, אתה מסכים אתי?

ת: כן.

ש: ולכן, כשאנחנו מדברים בהמשך ואתה אומר לשאול ואיריס ואישרת את זה כבר בחקירה הנגדית, אתה אמרת לי שלטיפנברון יש בעיה של אמינות, נכון? אתה אומר את זה, כי אתה גם יודע דברים באופן אישי, על האופן שבו הוא מתנהל מולך. נכון?

ת: אני לא זוכר אם זאת היתה הנקודה העיקרית במה שהטריד. מה שהטריד זה שהוא אמר לי, כששוחחתי אתו על האם הוא יכול לעזוב שם בשקט, אצל נוני, ולא תהיה עם זה בעיה, אז הוא אמר לי שהוא לא פוחד מנוני, לנוני יש כספת עליו ולו יש כספת על נוני, משהו בסגנון הזה, אז כל נושא הכספות, לא, כל נושא הכספות לא,

ש: ועם קשר או בלי קשר לנתון הזה,

ת: יכול להיות שגם זה אולי תרם, אני לא זוכר.

ש: אוקיי. כי את זה אתה ידעת באופן אישי. נכון? אתה לא היית צריך, אתה ידעת באופן אישי שהוא מעביר לך נתונים מתוך המערכת.

ת: זה היה פעם אחת.

ש: לא, אנחנו ראינו עוד דוגמה, גם אתה אמרת עכשיו,

ת: איזה דוגמה?

ש: שנתנו הוראה ללכת על הראש של שאול,

ת: אה, אני חושב שזה היה פרשנות סביב זה.

ש: לא. לא לא לא לא, ממש לא.

ת: זה לוח זמנים אחר? בטוח?

ש: מאה אחוז לא שייך.

ת: מאה אחוז?

ש: ההתכתבות שאני הראיתי לך בפעם הקודמת היא מה- 2 בנובמבר 2015, ואנחנו פה במועד אחר.

ת: בסדר, אז יכול להיות שהיה פעמיים.

ש: אוקיי. יכול להיות שהיה גם יותר. אנחנו רואים מה יש בכתוב.

ת: זה לא היה והוא יזם את זה והוא אמר את זה ואני לא הזמנתי את זה והוא לא היה, הוא לא היה סוכן שתול ולא היה שום דבר.

ש: אוקיי.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: מה הוא עושה היום, אגב?

ת: סליחה?

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: מה הוא עושה היום?

ת: היום הוא עורך וואלה.

ש: היום הוא עורך וואלה.

ת: המעגל נסגר.

<u>עו"ד ז'ק חן</u>: ואנחנו קפסולה בזמן.

ת: הוא קיבל את התפקיד, אחרי כל הדברים האלה.

<u>עו"ד ז'ק חן</u>: זה לא יאומן.

ת: ואני פה.

<u>עו"ד ז'ק חן</u>: יכתבו על זה מחזה פעם. בעוד 30 – 40 שנה יכתבו מחזה על כל האירוע הזה.

ת: אפשר לכתוב ספר. זה בא לפני המחזה.

(מדברים ברקע)

ת: היום הוא אורך וואלה, כן.

ש: אבל למרות הנימה המשועשעת,

ת: אני לא משועשע, זה בסדר.

ש: גם אני לא,

ת: אם את מוטרדת, אז תדעי שאני לא משועשע.

ש: לא, אל דאגה. גם אני לא. כשדיברנו, דיברת בחקירה הראשית ואמרת שעל פועלו של טיפנברון, כמי שמתנהל באופן שמכתיב כתבות או כמי שפועל באופן לא אמין, כל המחמאות שחלקת לו, אתה אמרת שאתה יודע על זה ממה שקראת ומה ש-, ממה שקראת בבראנג'ה.

ת: על נוני, לא על טיפנברון.

ש: לא לא לא לא, אנחנו דיברנו על האופן שבו מתנהלת המערכת בידיעות אחרונות.

ת: נכון. לא על טיפנברון. על האופן שבו פועלת ידיעות אחרונות, נוני, לא טיפנברון.

ש: הבנתי.

ת: אמרת טיפנברון.

ש: אוקיי. טיפנברון הוא מי שמנהל באותו זמן את Ynet, נכון? הוא העורך הראשי של Ynet?

ת: סליחה, תשאלי את השאלה. רציתי לעזור לך.

ש: אומר לך ערן טיפנברון, שהוא עורך ראשי ב- Ynet, הוא אומר לך שהוא מקבל הוראות ישירות מנוני. זה מה שהוא אומר לך, שקיבלו הוראה ללכת על הראש של שאול,

ת: אני לא יודע אם את זה הוא אומר בזמן שהוא עורך ראשי ... אבל נניח שכן.

ש: למיטב ידיעתי כן, אבל בוא נניח שכן ואם לא, אז בזבזתי את זמנך. אני יודעת שכן, זה מה שאני יודעת.

ת: גם כשהוא בחוץ, הוא ודאי מחובר עוד לכולם ויכול לדעת.

ש: יפה.

ת: בסדר.

ש: אבל מה שהוא מספר לך, ערן טיפנברון, שהוא העורך הראשי של Ynet, או בקי במהלכים האלה, שנוני נותן הוראות ישירות ללכת על הראש של שאול. זה פעם אחת. פעם שנייה, לא מקרי שיוצאת כותרת באופן הכי עוין לשאול שיכול להיות, הכל הוראות מנוני מוזס. זה אומר לך ערן טיפנברון.

ת: כן.

ש: אז כשאתה אומר פה לבית-המשפט, בחקירה ראשית, שאת מה שמתנהל בידיעות אחרונות בהתנהלות של נוני, אתה יודע כי קראת בבראנג'ה, זה בלשון המעטה לא רציני, בלשון הפחות המעטה – שקר בוטה, כי אתה יודע את זה ממי שהיה עורך ראשי של Ynet.

<u>עו"ד יהודית תירוש</u>: רגע, אני מתנגדת לשאלה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: שהוא יצא?

<u>עו"ד יהודית תירוש</u>: כן. עדיף שיצא, תמיד עדיף.

ש: מה לא בסדר בשאלה?

<u>עו"ד יהודית תירוש</u>: מותר להתנגד, עדיין?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: לא שמענו את ההתנגדות, איך נדע מה לא בסדר?

<u>עו"ד ז'ק חן</u>: גברתי צודקת, עוד לא שמענו את ההתנגדות. ולכן לא נדע מה לא בסדר.

(העד יצא)

<u>עו"ד יהודית תירוש</u>: למיטב זיכרוני, וחברתי בטח בקיאה בפרוטוקול הזה, כי היא קראה אותו לאחרונה לצורך הנגדית, העד אמר דברים על מה שהוא יודע על ידיעות אחרונות, לא על היחס של נוני מוזס לאלוביץ', אלא הוא אמר את זה בהקשר אחר וחברתי עכשיו עושה איזה שהוא קישור שהוא פשוט לא ממין העניין, כשהיא אומרת לו – אתה אמרת X, ואיך אמרת את זה לנוכח מה שאנחנו רואים. זה כל מה שאני אומרת. היא עושה לו איזה שהוא הקשר, כאילו הוא אמר משהו על העניין הזה. הוא לא אמר אותו על העניין הזה, הוא אמר על עניין אחר. אז אם רוצים להניח בפניו אתה אמרת, אז שתניח בפניו מה הוא אמר ובאיזה הקשר הוא אמר את זה. לא לחבר לו דבר כאילו הוא אמר את זה על העניין הזה, היחס של נוני מוזס לאלוביץ, שאת זה הוא ידע רק משמועה ולא מידיעה אישית. את זה הוא לא אמר פשוט בחקירה הראשית שלו, זה לא נשאל והוא לא אמר.

<u>כב' השופט עודד שחם</u>: איפה זה נמצא בחקירה הראשית?

ש: זה עמודים 933 עד 936 לפרוטוקול הדיון מיום 7 באפריל, זה הראשית.

אז הוא אומר כך,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: רגע, שנייה. תנו לנו למצוא.

ש: אני רק רוצה לדייק את ההפניה, בעמ' 934 משורה 6. שאני אקריא?

(עניינים טכניים)

עו"ד יהודית תירוש: אני יכולה להתייחס, בבקשה?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: רק שנייה, אנחנו מנסים לראות על מה מדובר.

ש: כבודכם רוצים שאני אעלה את זה על המסך?

כב' השופט משה בר-עם: לא לא, אין צורך. 934, 6?

ש: כן. הנה, זה פה על המסך. גברתי שאלה, כב' השופטת פרידמן פלדמן שאלה 'מה זה בצורה הזאת?' כי הוא אומר 'הוא בא מ- Ynet, ב- Ynet הם יודעים לעבוד ככה, בצורה הזו'. ואז גברתי שאלה – 'מה זה בצורה הזאת?' הוא ענה 'זאת אומרת שאם יש לבעלים של העיתון רצון מסוים, אז העורך הראשי יודע להוציא את זה לפועל בצורה מסוימת. ... לא צריך לבקש כל יום כמו שאולי צריך לבקש ממני. פשוט נאמר לי הרבה פעמים שלא יודע לנהל את העסק'. קם עו"ד אריאלי אילוז, בא כוחו של אדון מוזס, ואמר שהוא מתנגד ואז גברתי שאלה אותו 'מאיפה אתה יודע את זה?'. ואז גברתי שאלה אם הוא יודע את זה מידיעה אישית,

עו"ד יהודית תירוש: אבל על מה מדובר פה, לפני זה?

ש: ואז הוא אומר, בשורה 18, שהוא קרא בבראנג'ה.

עו"ד יהודית תירוש: אבל זה לפני זה.

ש: רגע רגע, שנייה, אני עונה להתנגדות. זה מה שהיה בפרוטוקול. זאת אומרת, בא לפה העד ובעדותו הראשית אמר שכל הדיבורים שלו על ידיעה, על התערבות של נוני מוזס, הבעלים של עיתון ידיעות ושל אתר Ynet, בהוראות שניתנות, הם לא דברים שהוא יודע מידיעה אישית, הם דברים שהוא קרא בבראנג'ה. עכשיו אנחנו רואים פה שלא רק שהוא יודע מידיעה אישית, הוא יודע מידיעה אישית,

כב' השופט משה בר-עם: זה שהוא שמע ממר טיפנברון, זה לא אומר שהוא יודע מידיעה אישית.

עו"ד ז'ק חן: אבל זה לא אומר שהוא קרא את זה באתר בראנג'ה.

ש: קודם כל, הוא לא קרא את זה. אבל אדוני צודק, אדוני צודק, אני מסכימה לחלוטין עם הדיוק ואני מודה לאדוני. משום שלא לזה התכוונתי.

כב' השופט עודד שחם: בסדר, בסדר. זה ברור.

ש: אני מקבלת לחלוטין, לחלוטין, לחלוטין.

המקור זה ודאי לא קריאה בבראנג'ה, זה העורך הראשי של האתר Ynet, אומר לו שכך מתערבים. אני לחלוטין מקבלת את ה... ואני אפילו מתנצלת על זה שאמרתי את זה, כי אני באמת לא יודעת. אנחנו לא יודעים מה באמת קרה, אנחנו יודעים שאת הידיעה שלו, היא מהעורך הראשי של אתר Ynet. היא בוודאי לא קריאה בבראנג'ה. הדבר הזה הוא שקר בוטה לבית-המשפט, כאשר המקור של הידיעה שלו, הוא העורך הראשי שמקבל את ההוראות, שהוא שומע ממנו שהוא מקבל את ההוראות, שהוא שומע ממנו שהוא מקבל הוראות להיכנס על כל הראש בשאול, ובתכנים שלהם.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: עו"ד תירוש, אם הבנתי, גברתי התנגדה לחלק של, אמרת שאתה יודע את זה מהבראנג'ה וזה כתוב פה. או שלא הבנתי?

עו"ד יהודית תירוש: אני לא מבינה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: גברתי התנגדה קודם, להפניה לדבריו שהוא ידע את זה מהבראנג'ה.

עו"ד יהודית תירוש: שמה הוא יודע מהבראנג'ה, פשוט כל מה שאני אומרת זה שנעשה לו הקשר לא, לא מדויק.

כב' השופט משה בר-עם: אבל אם אנחנו מסתכלים בפרוטוקול, ההקשר הוא מאותו עניין.

עו"ד יהודית תירוש: מעורבות כללית, מה ששאל,

כב' השופט משה בר-עם: כיצד, כיצד, כיצד Ynet מתנהג ויז-א-וי הבעלים שלו.

<u>עו"ד יהודית תירוש</u>: לגבי סיקור מוטה באופן כללי באתר Ynet. כאן מדובר על יחס לשאול אלוביץ'.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: הדברים אינם מנותקים לחלוטין.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: השאלה מאושרת.

<u>כב' השופט עודד שחם</u>: ההתנגדות נדחית.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: ההתנגדות נדחית. השאלה מאושרת.

(העד נכנס)

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אפשר להפנות למסך.

ש: אני משוכנעת שהוא זוכר היטב מה הוא אמר, אבל אין שום בעיה.

<u>כב' השופט משה בר-עם</u>: זו העדות של אדוני, בהקשר הרלוונטי לשאלה.

ת: אוקיי.

ש: אתה זוכר את השאלה, אני אחזור עליה שוב?

ת: כן, זוכר.

אכן, הידיעה שלי, על הצורה שבה מר מוזס פועל, היא ידיעה שבאה מתוך זה שאני קורא את הבראנג'ה, כי מן הנודע הוא וזה דבר ידוע וזה התפרסם הרבה פעמים וזה היה שיחת היום בבראנג'ה, וזה משם בא. הקטע של ערן, קודם כל, אני ארצה לומר, ושוב תודה לך על ההחמאה לזיכרון וכדומה, שאני לא יכול לזכור את כל הפגישות וכמה פגישות היו וכמה שזה יישמע לך מוזר, האנקדוטה הזאת שהוא מזכיר אז ושאני מעביר אותה לשאול, זה לא משהו שאני זכרתי אותו וגם אם נזכרתי בו אחרי זה והיית עדיין שואלת אותי את השאלה, אז אני אומר את זה מתוך הידיעה הכללית שלי, ולא מתוך אותו מקרה פרטי שבו הוא ספציפית הולך דרך שאול. שם זה התמקד לי יותר בנקודה, פה נוני נלחם משום מה בשאול. זה היה הציר. אבל לא הקטע של ההשוואה הכללית של נוני, שהיא ידועה מעוד כתבות וידיעות אחרות, שמדברות על איך נוני שולט על המון המון פוליטיקאים וזה, זה העיקר, זה עיקר, לכן אמרתי את מה שאמרתי. לא ניסיתי

להסתיר את הדברים. אחד אינו סותר גם את השני ולא הוא היה הדבר העיקרי שהיה בבסיס הידיעה שלי.

ש: זו תשובתך, מר ישועה?

ת: נו, אני מדבר על זה, זו תשובתי, ודאי.

ש: תודה. אני עוברת לנושא אחר. זה לא הוגש לכבודכם, אני אגיש תיכף, אני מתנצלת על זה, אבל אנחנו נגיש תיכף, גם כן, זה קצר ובהחלט,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: 1615, גברתי אמרה.

ש: נכון, נכון. אוקיי. אני מציגה לך עכשיו, שים לב למה שאני מציגה. תיכף אני אציג לך. שורה, אני יכולה לקבל עותק מזה?

(עניינים טכניים)

(הפסקה)

(לאחר ההפסקה)

ש: אני מתנצלת, זו היתה חוסר בהירות שלי במה שביקשתי ויצר פה אי-הבנה. ... 1601,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אין בעיה, נוסיף את זה לקלסר.

ש: תודה רבה. 1601, 1615, ... לפרוטוקול. אני אציג לך עכשיו שורה מאוד מצומצמת של התכתבויות שלך עם איתן מדמון. לא נציג את כל ההתכתבויות. אנחנו נציג חלק מאוד קטן מההתכתבויות, תסתכל עליהן ואז תענה לשאלות. אני לא אשאל אותך קונקרטית לגבי ההתכתבויות, בסדר?

ת: כן.

ש: אני אשאל אותך כי הן דוגמאות, מבחינתי, בסדר?

ת: בבקשה.

ש: אז אני מציגה לך את נ/1601 עד נ/1612. רק תעיין בהם, בבקשה. אני לא שואלת על ההתכתבויות עצמן, אבל תעיין בהם, אני שואלת אותך שאלות כלליות, בסדר?

ת: כן.

ש: אציין לטובת הפרוטוקול שהעד מעיין בתכתובות. רק לטובת כבודכם, תמשיך, זה לא, אנחנו הצגנו לו דוגמאות של התייעצויות, אנחנו לא נכנסנו לעניינים פרטיים, לא שום, רק את הדוגמאות להתייעצויות, זה מה שהעד קורא. אני לא רוצה לשאול אותו על כל אירוע כזה, כי יש המון כאלה ובאמת ריכזנו רק דוגמאות. אני כן רוצה שהוא יקרא, כדי שאני אוכל לשאול שאלות יותר כלליות.

ת: סיימתי.

ש: אוקיי. קודם כל, תאשר לי שאלה דוגמאות כי השיח שלך עם איתן מדמון הוא רחב בהרבה, הרבה יותר התכתבויות ממה שאנחנו הבאנו פה כדוגמאות.

ת: מאשר.

ש: ותאשר לי שאיתן מדמון, שהוא מנכ"ל גלובס?

ת: כן.

ש: הוא אדם שאתה מתייעץ אתו די הרבה?

ת: כן.

ש: ואתה סומך עליו?

ת: כן.

ש: גם הוא סומך עליך, נראה כך, נכון?

ת: כן.

ש: למשל הוא מעביר לך כל מיני דברים, שהוא אומר לך למחוק, הוא סומך עליך?

ת: כן.

ש: ואתה משתף אותו, הוא איש יחסית קרוב אליך, נכון?

ת: כן.

ש: ויש לכם גם אינטרסים, אחד בשני. נכון?

ת: כן, חברות.

ש: סליחה?

ת: אינטרסים של החברות.

ש: אוקיי. כן כן, במסגרת התפקיד שלכם.

ת: יש של וואלה וגלובס.

ש: כן. יש לכם אינטרסים בשיתופי פעולה, אינטרסים במה הוא יעשה, אינטרסים מה אתה תעשה, יש לכם אינטרס אחד בשני.

ת: ברמת החברות.

ש: ברמת החברות. סליחה?

ת: כן, אינטרס לא אישי, אינטרס ברמת החברות.

ש: לא, דיברנו על הצד האישי, שאתה, עזבנו נושאים פרטיים. אמרנו בצד המקצועי, דיברנו על התייעצויות, על זה שאתה סומך עליו, על זה שהוא קרוב אליך.

ת: כן, כן.

ש: זה אישרת.

ת: כן.

ש: עכשיו אני מדברת, בתפקיד שלך, כמנכ"ל וואלה, ובתפקיד שלו כמנכ"ל גלובס, יש לכם אינטרסים אחד בשני.

ת: כן, כן.

ש: אוקיי, לזה התכוונתי. עכשיו, אני רוצה להציג לך את, זה נ/1613 ורק תאשר לי שמה שאנחנו רואים פה, אלה דוגמאות בודדות, מייצגות את מה שאני אמרתי. נכון? את האפיון הזה של מערכת היחסים.

ת: הן לא מאפיינות.

ש: סליחה?

ת: הן מאפיינות רק חלק.

ש: את מה שאני אמרתי. את אותו חלק שאני התייחסתי אליו,

ת: החלק האחר – לא.

ש: נכון. זה מאפיין. נכון?

ת: נכון.

ש: אוקיי. אז עכשיו, אם נוכל לראות את 1613.

ת: סיימת עם זה? אפשר?

ש: כן, כן.

ת: תודה.

ש: תראה מה יש לנו פה, מלמטה, בוא נתחיל. איתן מדמון מעביר לך איזה הצעה שהוא קיבל לשת"פ של נענע 10 עם גלובס, נכון?

ת: כן.

ש: עכשיו, נענע 10, הם מתחרים שלכם, בכל מה שקשור לבראנג'ה, נכון?

ת: כן. כן. זה קצת חתוך פה, אבל בסדר, כן. אני אסתכל כאן, בסדר.

ש: נכון, גם אצלי חתוך.

ת: נענע, בראנג'ה,

ש: נענע 10, הם מתחרים שלך, בכל מה שקשור לבראנג'ה, נכון?

ת: כן.

ש: והוא קיבל הצעה מהמתחרה שלך, להקים משהו ביחד עם גלובס, נכון?

ת: הוא מה?

ש: הוא, איתן מדמון, קיבל הצעה,

ת: כן, נכון. נכון.

ש: לעשות איזה שהוא שיתוף פעולה עם נענע 10,

ת: נכון.

ש: שזה המתחרים של וואלה בראנג'ה,

ת: נכון. לקדם ורטיקל שמתחרה בוואלה.

ש: נכון. והוא מעביר לך את ההצעה הזאת.

ת: כן.

ש: שמגיעה מהמתחרה שלך.

ת: כן.

ש: בוא נתקדם. ואז הוא אומר לך – תראה מה קיבלתי מהם. אז קודם כל, תדע, הוא אומר לך, מה המתחרים שלך מתכננים. ושנית, הוא אומר, עכשיו שאתה רואה שהולכת להיות לך תחרות, למה שלא תקדם אותי בבראנג'ה. יש מלא תוכן של ליאור אברבוך, שמאוד נחשב, יש לו גם תוכניות טלוויזיה. נכון? יש תוכנית דו-שבועית,

ת: כן.

ש: של נורית גורביץ'.

ת: כן.

ש: אז הוא בעצם אומר לך – תראה מה המתחרים רוצים לעשות, אז בוא אתה תקדם אותי.

ת: כן.

ש: נכון? והוא כותב לך – תמחק את המייל, עם המון ל'.

ת: נכון.

ש: למה למחוק את המייל?

ת: לא יודע. אולי בגלל שהוא העביר לי הצעה של מתחרה.

ש: זה אירוע דרמטי, להעביר הצעה של מתחרה?

ת: לא בדיוק.

ש: לא? בעיניך לא?

ת: זה לא כזה, עוד פעם, זה לא כזה, זה לא איזה שהוא, שיש מכרז והוא מעביר לי שמישהו אחר. זה מישהו פנה אליו,

ש: זה נראה לך סבבה?

ת: לא סבבה, לא יודע.

ש: בסדר.

ת: זה לא דרמטי כזה.

ש: הוא למשל חשב שצריך,

ת: זה לא שיש מכרז שאומרים אחד מעביר, הוא מעביר, מי שפותח את המכרז, מעביר לשני. בסדר.

ש: טוב, זה כבר שייך למחלקה אחרת בכלל.

ת: נכון, את צודקת, מחלקה אחרת.

ש: עכשיו, תראה מה אתה כותב לו. 'כל מה שתרצה, עד חצי המלכות'.

ת: כן.

ש: נכון?

ת: כן.

ש: ואז אתה אומר לאיתן מדמון שכל מה שהוא ירצה באתר וואלה בראנג'ה, אתה תיתן לו עד חצי המלכות. נכון?

ת: כן.

ש: וזה החבר שלך, יועץ שלך, איש שאתה סומך עליו, יש לך אינטרסים בו. אתה תיתן לו עד חצי המלכות. נכון?

ת: כן, זה לא קשור לחבר.

ש: לא קשור למה?

ת: לא קשור לחברות.

ש: לא קשור לחבר. אתה צודק. הוא, יש לך אינטרסים בו,

ת: זה קשור לאינטרסים המשותפים של וואלה וגלובס, והמעגל הרחב יותר,

ש: אוקיי.

ת: של האינטרסים של שאול.

ש: אז אתה תיתן עד חצי המלכות.

ת: נכון.

ש: ועכשיו, תראה, אתה ממשיך, 'חבר יקר וטוב', כותב לך איתן מדמון, 'נעשה רק מה שטוב לשנינו ושנהנה מזה'. עוד פעם, הוא מזכיר לך גם למחוק עוד פעם את המייל, הוא מזכיר לך, מרוב שזה לא דרמטי, אז הוא מזכיר לך עוד פעם למחוק את המייל.

ת: טוב.

ש: מה זה 'נעשה רק מה שטוב לשנינו'? מי זה 'שנינו'?

ת: שני הגופים. וואלה וגלובס.

ש: הבנתי. פה אתה לא מדבר על עצמך באופן אישי, אתה מדבר על וואלה וגלובס, אתה רוצה לטעון?

ת: אז אני רוצה לטעון, מה, קידומים בבראנג'ה, זה של גלובס או שילוב של זה, זה מדובר על שת"פ, אבל זה מזה התחיל כל הרצף הזה. מה טוב לי, מה טוב לי פה באופן אישי?

ש: טוב לך, בתור מנכ"ל וואלה. טוב לך, בתור מי שמנהל את האתר הזה. טוב לך בתור מה שראינו, מה שאתה מנהל את האתר הזה.

ת: טוב. עם זה, אנחנו יכולים להגיע מהשומר בשער ויכולים להגיע ישירות עד לנשיא המדינה.

ש: זאת התשובה שלך?

ת: כן. מה זה טוב, זה לא טוב, זה לא, אין פה משהו אישי בשבילי, או משהו אישי בשבילו. הכוונה שלו היתה בהקשר של שת"פ בין החברות, הרי זה נושא המייל הזה.

ש: 'אמרתי לדודו לשבת עם גדעון ודורון לעשות קידומי הפצצה שתמחקו את כולם'.

ת: כן.

ש: מי זה דודו?

ת: המשנה שלי.

ש: דודו מה?

ת: דודו בקר.

ש: הוא היה משנה שלך?

ת: כן, אז, באיזה שנה אנחנו?

ש: נובמבר 2012.

ת: הוא עוד משנה, כן. לפני שי מגל.

ש: לפני שי מגל?

ת: כן. מההתחלה, מ- 2007, בערך.

ש: ואחרי שי מגל הוא עזב, אבל הוא נשאר בתור יועץ אישי שלך, נכון?

ת: לא אישי שלי, בתור יועץ בחברה.

ש: אוקיי. אבל לא תפקיד מנכ"ל? לא היה לו תפקיד של סמנכ"ל, סליחה. הוא היה יועץ שלך?

ת: לא לא, כן, הוא היה משנה למנכ"ל, מההתחלה, בשלב מסוים ששי נכנס הוא עוד נשאר, אחרי זה הוא עזב ונהפך ליועץ של החברה.

ש: יפה. אז זה דודו בקר ולשבת עם גדעון ודורון, לעשות קידומי הפצצה שתמחקו את כולם.

ת: כן.

ש: אמרת להם את זה באמת?

ת: כן.

ש: אוקיי. עכשיו,

ת: הקרב הוא על רייטינג. הוא רוצה שאני אחזק לו את הרייטינג, ואני רוצה שהוא יחזק לי.

ש: אוקיי.

ת: זה קרב על רייטינג.

ש: ולצורך הדבר הזה, אתה, עברנו על המייל, לא צריך עוד פעם. אני מבקשת להציג לך את נ/1614. תסתכל מלמטה. בדיוק.

אם תוכל להעלות את זה, כותב לך איתן מדמון 'אם תוכל להעלות את זה אצלכם במיקום טוב', אנחנו ביולי 2012 ואתה מעביר לצוות שלך ושואל 'איך ניתן לטפל בזה בצורה הכי בולטת', אוקיי? ואז דודו בקר כותב שאפשר לעשות גם כתבה פרסומית, אז דפנה אלוני, מי היתה דפנה אלוני?

ת: דוברת וואלה.

ש: דוברת וואלה?

ת: כן, אחראית על התקשורת.

ש: היא כבר מכינה את הבאנרים וכבר בכתבה הפרסומית ואז אתה מעביר את כל ההתכתבות הזאת, תראה, ההתכתבות הזאת, לנו מופיע שאתה מעביר את זה למישהו שהוא הרבה סימני שאלה. אבל תאשר לי שאת ההתכתבות הזאת אתה מעביר לאיתן מדמון.

ת: כן.

ש: ואתה כותב לו – "כך ייעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו".

ת: כן.

ש: מי זה האיש?

ת: איתן.

ש: ומי זה המלך?

ת: אני.

ש: וביקרו של מי אתה חפץ?

ת: של איתן וגלובס.

ש: הבנתי. וזה משקף את תפישת העולם שלך?

ת: מה משקף את תפישת העולם שלי?

ש: שכך אתה עושה למי שאתה חפץ ביקרו – מקדם אותו, נותן הוראות להכין כתבה פרסומית ביחס אליו ולעשות את מה שהוא רוצה.

ת: אני לא יודע איך הגענו מפה לתפישת עולם, עוד פעם. לגלובס ולוואלה יש אינטרסים, אני עושה אתו שיתוף פעולה. הוא מבקש משהו, אני עושה את זה ואומר לו – תסתכל, הנה, עשינו מעל ומעבר.

ש: אוקיי. והמלך שזה אתה, מלך של מה?

ת: מלך ישראל. מלך האתר, זה, מטאפורה. לא כל משפט שמשתמשים בו, הוא,

ש: אנחנו ראינו הרבה משפטים.

ת: בסדר. אוקיי. אין בעיה, בסדר.

ש: אני רוצה להציג לך את נ/1615. אני לא אקריא, תורידי את זה מההקרנה. ותראה מה אנחנו רואים פה. אני לא אקריא. אבל תראה מה אנחנו רואים פה. בזמן שאתה מתכתב עם איתן מדמון, אתה מתכתב גם עם גיא סעד. מי זה גיא סעד?

ת: סמנכ"ל הסחר. בוואלה.

ש: אוקיי.

ת: לפני ערן.

ש: ובתוך השיח מאוד מאוד נחמד שלך עם איתן מדמון, אתה מאשים אותו בדברים חמורים בפני גיא סעד. נכון?

ת: כן. מאשים את גלובס, לא בדיוק אותו, בסדר.

ש: לא?

ת: זה בסדר, אין בעיה.

ש: אתה מאשים אותו, אישית.

ת: כן. בסדר, בסדר, כן, אין בעיה.

ש: מאשים אותו בדברים חמורים ביותר.

ת: בסדר.

ש: ואת זה אתה עושה במקביל לשיח הנחמד שלך עם איתן מדמון.

ת: טוב.

ש: וחשבת את הדברים האלה שכתבת לגיא סעד?

ת: עוד פעם, זה שפה מוקצנת, לא literally את מה שכתוב, זה הכל.

ש: אנחנו לא מדברים על המקצוע באופן ספציפי.

ת: אוקיי.

ש: את מה שזה מבטא חשבת?

ת: זה אני חושב שכן, שחשבתי שהכתבה, אני כבר לא זוכר בדיוק על מה זה היה, נדמה לי ששם כתבו שטויות.

ש: אז את זה מה שחשבת, מה שכתבת לגיא סעד?

ת: עוד פעם, בצורה מוקצנת מתוך קטע שאני כועס על משהו, בסדר?

ש: אוקיי.

ת: לא יכול כל מילה שלי, בזמן שאני, כל שטות שאני זורק בתוך שיח שלי עם גיא סעד, שהוא חבר קרוב ועובד אתי יחד, אז, לבוא להגיד שהתכוונתי לכל תו ולכל מילה. עצבנו אותי על משהו, הגבתי כמו שהגבתי, אחרי עשר דקות שכחתי.

ש: טוב. כבודכם, אני סיימתי אתו, תודה.

<u>עו"ד יהודית תירוש</u>: אנחנו, ראשית, אני שואלת אם יש,

<u>עו"ד רותם אלבז</u>: אוכל לבקש מספר דקות, לאור הדברים שנאמרו גם היום במהלך הדיון, ולבחון אם,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: גברתי רוצה לחקור את העד?

<u>עו"ד רותם אלבז</u>: אוכל לבקש בגלל זה מספר דקות הפסקה, כדי לבחון את הדברים, בעקבות מה שנאמר כאן היום?

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אוקיי, נאפשר. נעשה הפסקה עד שתיים וחצי.

(עניינים טכניים)

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: ... חקירה חוזרת?

עו"ד יהודית תירוש: אני אומר לגברתי, חברתי האריכה בלמעלה מיום, היא אמרה יום וחצי, היא אמרה שהיא תעשה מאמץ לסיים היום, אבל אני אבחן אם אני יכולה להתחיל. אבל אני גם לא ערוכה עם המוצגים להתחיל היום חוזרת, כי באמת, שמענו את זה כולנו כאן אתמול, אני אבחן באותן דקות אם אני יכולה להתחיל.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: נעשה הפסקה.

עו"ד יהודית תירוש: תודה.

(עניינים טכניים)

(הפסקה)

(לאחר ההפסקה)

עו"ד רותם אלבז: אין לנו שאלות לעד.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: גברתי, עו"ד תירוש?

עו"ד יהודית תירוש: כן. נוכח לוחות הזמנים שנקבעו כאן אתמול, כשדובר שאנחנו נחקור במחצית השנייה של יום שני והעד הבא יגיע ביום שלישי, אנחנו באמת לא ערוכים טכנית להתחיל היום וגם ממילא לצערי, זה לא ייתר את הגעת העד ביום שני, כי אם כך, אז אולי היינו עושים איזה שהוא מאמץ על בכל-זאת, אבל זה לא ייתר את הגעתו. מה שאנחנו כן נעדכן את העד הבא, שיכין את עצמו בהיכון להגיע ביום שני נניח למחצית השנייה של היום, ככל שיהיו שינויים כמובן נעדכן אותו, אבל שהוא יהיה ערוך להגיע ליום שני. בסדר?

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בסדר גמור. טוב. אז אנחנו,

עו"ד ז'ק חן: כבודכם, אם ניתן רק איזה שהיא אמירה מטעם ההגנה לפרוטוקול. בימים האחרונים אנחנו חקרנו על בסיס החומר החדש חדש. לפני הפגרה היה חומר חדש שהיו שלושה ימי חקירה לגביו, מה שאצלנו מכונה הזולה, בעקבות זה כבודכם נתן החלטה לגבי האס.אם.אסים והוואטסאפים שהופקו, הועברו אלינו ועל כך השלמת החקירה בימים האלה. כמובן שיש לנו

טענות בנושא החומר החדש שהתגלה במהלך המשפט, שלא נעלה אותן כאן אלא אם כן כבודכם רוצה עכשיו, בבוא העת, אבל אנחנו מבקשים לשמור על הטענות שלנו שנוגעות לאירוע הזה עצמו, יש טענות כבדות משקל שנוגעות לאירוע הזה.

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: בסדר גמור.

עו"ד ז'ק חן: תודה.

עו"ד בעז בן-צור: אם מותר, ברשות בית-המשפט, להצטרף ולהגיד שלושה משפטים בעניין. זה גם מתייחס לחקירה של חברתי, עו"ד רוזן. היתה טענה, אתן דוגמה לחשיבות ורק לחקירה עצמה, כי היו שאלות כמה ... בתוך ההתכתבויות. הטענה של מר ישועה ושל התביעה היתה שפניות למנכ"ל מעולם לא נשמע דבר כזה. זו היתה אחת הטענות, זה חריגות. פניות למנכ"ל זה דבר חריג, זו היתה הטענה שנטענה. אנחנו אמרנו שהטענה הזו זה לא, אנחנו הראינו פה, שיח בין מנכ"לים,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: סליחה שאני מפריעה לאדוני, אני מנסה להבין את המסגרת.

עו"ד בעז בן-צור: המסגרת זה מסגרת הבהרתית,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: אני רוצה להבין אם אדוני עכשיו מסכם.

עו"ד בעז בן-צור: לא, אני לא מבקש,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: יש לאדוני בקשה? או אדוני ירצה לשמור על איזה שהן זכויות?

עו"ד בעז בן-צור: רק שמירת זכויות והבהרה,

כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד: שמירת זכויות, אז הזכויות שמורות.

עו"ד בעז בן-צור: זה תמיד כך, נכון. מה טיב הזכויות שאנחנו מתכוונים לשמור עליהן, לכן אני חושב שיש רק להצביע על נקודה אחת, כי זה גם מתכתב לשאלה של אחד מחברי המותב, מה הערך של החקירה לגבי ההתערבויות למשל של מר,

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: זו היתה שאלה כדי לדעת אם צריך לצמצם את החקירה, לא כדי לסכם עכשיו. זה אדוני ישאיר לסוף. כל האפשרויות וההסברים והכל, זה בסוף. אם אדוני ירצה לשמור על, להגיד שהוא מצטרף,

<u>עו"ד בעז בן-צור</u>: זה מובן מאליו, כמובן.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: אז אנחנו לא מסכמים עכשיו.

<u>עו"ד בעז בן-צור</u>: תודה.

<u>כב' השופטת ר' פרידמן-פלדמן - אב"ד</u>: עוד מישהו רוצה להגיד משהו? חודש טוב לכולם.

- הדיון הסתיים -

הוקלד על ידי דקל חמד

המחוזי ירושלים
נאמן למקור
35720108